

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1994-1995

Nr. 4

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

5 DECEMBER 1994

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76,3 en 4)	
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	101
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	108
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	111
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	111
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	121
L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden	121
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	124
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	125
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	126
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	127
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	129
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	133
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	136
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	138
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	139
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	141
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	143
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	145
REGISTER	146

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76,3 en 4)

N. DE BATSELIER

**MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN HUISVESTING**

Vraag nr. 5
van 21 oktober 1994
van de heer L. STEENWEGEN

Klein gevaarlijk afval – Verwerking

Het gescheiden ophalen van klein gevaarlijk afval is nu bijna algemeen in Vlaanderen.

1. Kan de minister mij gegevens verstrekken over de omvang en de aard van dit afval ?
2. Worden alle ingezamelde componenten reeds verwerkt ? Zo ja, waar en op welke wijze ?
3. Wie controleert het vervoer en de verwerking van dit afval ?

Antwoord

Gelet op de omvang van de gevraagde gegevens werd het antwoord rechtstreeks aan het lid toegestuurd.

Vraag nr. 6
van 24 oktober 1994
van de heer M. MAERTENS

Aankoop militaire domeinen Zedelgem en Lombardsijde – Stand van zaken

Op 11 juni 1993 verklaarde de federale minister van Defensie in de Senaat dat de minister, in overleg met zijn collega voor Ruimtelijke Ordening, het budget voor aankoop van natuurdomeinen heeft verhoogd. Ook met de minister van Defensie werd onrechtstreeks overleg gepleegd. Anderzijds verklaarde de federale minister toen ook dat hij twijfels had over de hele overlegprocedure.

De administratie heeft zich in het voorbije werkjaar verschillende malen over de aankoop van militaire domeinen als natuurgebied kunnen buigen, en een interkabinettenwerkgroep is daarrond werkzaam.

In verband met de terreinen te Lombardsijde :

1. Is het overleg, zowel binnen de Vlaamse regering als met de federale minister, reeds beëindigd ? Zo neen, waarom niet ? In welke fase bevindt dit overleg zich en welke knelpunten zijn er ?

2. Werden er door het departement van de minister aan de minister voor Ruimtelijke Ordening voorstellen gedaan in verband met de inkleuring op het gewestplan ? Zo ja, op welke datum en welk voorstel betrof het ?
3. Wat is de afgesproken timing om tot de aankoop over te gaan ?
4. Welke beheers- en inrichtingsopties werden genomen voor de verschillende terreinen, inclusief de gebouwen en het dok van de marinebasis, en welke timing voor realisatie ervan wordt vooropgesteld ?

In verband met Vloethemveld te Zedelgem :

1. Werden er door het departement van de minister voorstellen gedaan voor inkleuring van de domeinen op de gewestplannen ? Zo ja, welke en wanneer ?
2. Hoe is het te verantwoorden tegenover het rapport ter zake, door het Instituut voor het Natuurbehoud opgesteld, dat deze domeinen niet als reservaat maar als natuurgebied worden voorgesteld in het ontwerp-gewestplan Brugge-Oostende ?
3. Welke kredieten werden op de begroting uitgetrokken voor de mogelijke aankoop, en welke is de afgesproken timing om tot de eventuele aankoop over te gaan ?

Antwoord

In verband met de terreinen te Lombardsijde :

1. Stand van zaken van het overleg.

Het overleg binnen de Vlaamse regering en met de federale minister van Landsverdediging is beëindigd. Er zijn geen knelpunten.
2. Voorstellen in verband met toekomstige bestemming op gewestplan.

Het besluit van de Vlaamse regering van 23 februari 1994, houdende de gedeeltelijke inherzieningstelling van het gewestplan Veurne-Westkust op het grondgebied van de gemeente Nieuwpoort (gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 12 april 1994), stelt een bestemmingswijziging voor van “gebied voor gemeenschapsvoorzieningen of openbare nutsvoorzieningen” naar “R : natuurgebied met wetenschappelijke waarde of natuurreservaat”. Deze nieuwe gewestplanbestemming moet echter nog definitief vastgelegd worden bij besluit van de Vlaamse regering.
3. Timing inzake aankoop.

In het voorstel van aankoopprogramma 1994, dat werd opgemaakt door mijn administratie, krijgt de aankoop van de marinebasis van Lombardsijde de allerhoogste prioriteit. Het aankoopcomité van het federaal ministerie van Financiën zal een schattingsverslag voorleggen.
4. Beheers- en inrichtingsopties.

Mijn administratie werkte, in het raam van het pro-

ject “Geïntegreerd kustzonebeheer”, een nota “Richtlijnen voor natuurherstel en -ontwikkeling langs de IJzermonding, te Nieuwpoort-Lombardsijde” uit. Hierin wordt gepleit voor het herstel van een ononderbroken complex van strand, duinen, slikken, schorren en polders. Voor wat betreft het tijdok en de slipway, zou een eventueel hergebruik als havenvoorziening een zeer schadelijke rustverstorend voor het gehele IJzermondingscomplex impliceren. De aangelegde geulen van tijdok en slipway zijn inmiddels aangeslibd tot slikken en fungeren als voornaamste hoogwatervluchtplaatsen voor verscheidene soorten steltlopers. In deze zone is dan ook de sanering van de open ruimte nodig door sloping van de gebouwen en ontmanteling van de haveninfrastructuur, als voornaamste maatregel tot natuurherstel en -ontwikkeling. Het herstel van het IJzerestuariumcomplex moet mogelijk zijn binnen een termijn van enkele jaren.

In verband met het Vloethemveld te Zedelgem :

1. Voorstellen inkleuring van het domein op het gewestplan.

Op 5 oktober 1993 werd door Aminal, na overleg tussen de diensten bevoegd voor het natuurbehoud en voor de bossen, het voorstel gedaan om het militaire domein Vloethemveld de bestemming natuurgebied te geven. Het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Brugge-Oostkust werd voorlopig vastgesteld bij besluit van de Vlaamse regering van 27 april 1994. Het Vloethemveld werd in dit ontwerpplan als natuurgebied aangegeven.

2. Verantwoording natuurgebied.

Het militaire domein te Zedelgem is een uitgestrekt domein van ongeveer 171 ha., dat langs drie zijden omsloten is door het domeinbos “Vloethemveld”. Het militaire domein is te omschrijven als een natuurgebied met partijen bos, struweel, grasland, heide en vijvers. Daarnaast is er uiteraard een dicht netwerk van wegen en gebouwen. Op het gewestplan heeft de onmiddellijke omgeving van het militaire domein de bestemming natuurgebied en bosgebied.

Het domein heeft zeer vele mogelijkheden voor passieve recreatie (in aansluiting op de infrastructuur in het aanpalend domeinbos en gelet op de aanwezige wegen), bosontwikkeling en behoud van de grote verscheidenheid in flora en fauna.

De bestemming als natuurgebied geeft de beste waarborgen om naar de toekomst toe de accenten daar te leggen, waar deze volgens het uit te werken beheersplan, best gelegd worden.

3. Kredieten en timing voor aankoop.

De verwerving van het terrein is opgenomen in het op 26 juli 1994 goedgekeurd fysisch programma inzake de verwerving van militaire domeinen en te bebossen terreinen.

Op de begroting 1994 van het Mina-fonds, post 3.6, werd 100 miljoen frank gereserveerd voor de aankoop van vroegere militaire domeinen. Verwacht wordt dat de akte zal kunnen verleden worden in de loop van 1995.

Vraag nr. 7
van 27 oktober 1994
van de heer L. BARBE

Europees voorstel van richtlijn inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging – Definitie van bestaande installatie

De Europese Commissie diende op 30 september 1993 een voorstel in voor een richtlijn inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging [Com(93), 423 def. ; Integrated Pollution Prevention and Control of IPPC-voorstel]. Wie de ontstaansgeschiedenis van het voorstel van de Commissie kent, weet dat de oorspronkelijke versie verder ging, maar sterk werd afgezwakt.

In het Europees Parlement werden tal van amendementen ingediend om het voorstel te verbeteren.

De meest merkwaardige bepalingen in het voorstel zijn die inzake de definitie van „bestaande installatie”. Volgens artikel 2, 12 is dat een installatie die vóór 1 juli 1995 in bedrijf of in aanbouw is, of waarvoor voor die datum op grond van bestaande wetgeving een vergunning is verleend. In bijlage II van het voorstel worden een hele reeks wijzigingen in bestaande richtlijnen doorgevoerd (87/217, asbest ; 82/176, kwiklozingen ; 89/369 en 89/429, verbrandingsinstallaties stedelijk afval enzovoort), waarbij telkens de definitie van „bestaande installatie” wordt vervangen door die in de IPPC-richtlijn. Dit betekent bijvoorbeeld dat de verbrandingsovens vóór 1 juli 1995 in -bedrijf of in aanbouw, geen nieuwe installaties meer zouden zijn maar bestaande, en dus zouden vallen onder soepelere normen. Het IPPC-voorstel versoepelt dus op sluiswijze de uitvoering van een hele reeks milieuriichtlijnen. Dit is uiteraard onaanvaardbaar.

1. Moet het voorstel niet aangepast worden, teneinde de inventarisatie van verontreinigde emissies door onder IPPC vallende installaties te verplichten ?
2. Moet het voorstel niet aangepast worden, teneinde de verplichting in te bouwen emissiegrenswaarden op Europees vlak tot stand te brengen ?
3. Moet de definitie van „bestaande installatie” niet aangepast worden, zodat dit begrip in de in bijlage II vermelde richtlijnen niet kan worden afgezwakt ?
4. Welke houding neemt ons land aan op de Europese ministerraden inzake dit voorstel ?
5. Wat is de timing inzake dit voorstel op Europees vlak ?

Antwoord

1. De voorschriften van de vergunning moeten ten minste de meetmethoden, frequentie en beoordelingsprocedure bevatten voor de naleving van de emissiegrenswaarden. Zij moeten eveneens de verplichting bevatten om de bevoegde overheid in kennis te stellen van de gegevens die nodig zijn voor de controle op de naleving van de vergunningsvoorschriften. In het Vlaamse Gewest is reeds een emissiejaarverslag van verontreinigende stoffen ver-

plicht gesteld voor de in de eerste klasse ingediende hinderlijke inrichtingen. In het licht van de aan de gang zijnde besprekingen over het ontwerp van IPPC-richtlijn in de EU, kan extra aandacht worden besteed om een expliciete inventarisatieplicht in de richtlijn op te nemen.

2. Een groot aantal delegaties, daarin gesteund door de commissievertegenwoordiger, hebben reeds te kennen gegeven dat zij in de richtlijn een artikel willen opgenomen zien dat naar communautaire emissiegrenswaarden leidt. In de eerste plaats zou dergelijk artikel ten minste het beginsel moeten bevatten dat, met het oog op de toekomst, voor de meest vervuilende stoffen en activiteiten of **procédés**, of voor die stoffen, activiteiten en procédés waarvoor zulks noodzakelijk mocht blijken, communautaire emissiegrenswaarden worden vastgesteld.
3. De discussie over de definitie van bestaande installatie is zeker nog niet afgerond. De datum zelf van 1 juli 1995 staat nog ter discussie. In de huidige stand van de besprekingen, is bijlage II van het IPPC-richtlijn-voorstel nog niet aan bod gekomen. Het mag echter nooit de bedoeling zijn om, door het begrip nieuwe in bestaande installatie te veranderen, de emissiegrenswaarden te schrappen. De toelichting bij het richtlijnvoorstel is alleszins ook in die zin opgevat.

vraag nr. 8
van 27 oktober 1994
van de heer L. BARBE

Leefmilieu – Bevoegdheidsverdeling tussen federale overheid en gewesten

Er is niet altijd eensgezindheid of bepaalde Europese wetgeving al of niet tot de gehele of gedeeltelijke bevoegdheid van de gewesten behoort. Ik denk hier bijvoorbeeld aan richtlijn 91/414 van 15 juli 1991, betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen. Ondanks het feit dat deze richtlijn duidelijk milieuaspecten bevat, stelt de federale minister van Landbouw dat de toepassing van de richtlijn behoort tot de federale overheid, omdat de richtlijn gebaseerd is op artikel 43 van het Verdrag. Deze motivatie overtuigt me in het geheel niet. Ook inzake andere richtlijnen is er geen consensus inzake de bevoegdheidsverdeling tussen de federale overheid en de gewesten (bijvoorbeeld richtlijn 90/217 inzake ingeperkt gebruik van micro-organismen en richtlijn 90/220 inzake doelbewust gebruik van genetisch gemodificeerde organismen in het milieu).

1. Bestaat er een gestructureerd overleg waarbij de federale overheid en het Vlaams Gewest bespreken in welke mate een bepaalde Europese richtlijn tot de bevoegdheid van de federale overheid of de gewesten behoort, of gebeurt dit ad hoc en eventueel na bezwaar van één van de betrokkenen ?
2. Over welke richtlijnen en/of verordeningen is er momenteel met de federale overheid nog discussie inzake bevoegdheidsverdeling ?

Antwoord

1. In de federale-regionale coördinatiewerkgroep "E.U.-Leefmilieu", die nagenoeg wekelijks vergadert onder leiding van het kabinet van de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu, wordt onder meer de omzetting van de Europese richtlijnen naar federaal en/of regionaal recht besproken. Standpunten die uit deze besprekingen volgen, worden ter beslissing voorgelegd aan de Interministeriële Conferentie van het Leefmilieu.
2. Met de federale overheid, inzonderheid het ministerie van Landbouw, is er geen consensus over de bevoegdheidsverdeling inzake de richtlijn 86/278 van 12 juni 1986 i.v.m. de bescherming van het milieu, in het bijzonder de bodem, bij het gebruik van zuiveringsslib in de landbouw. Evenmin inzake de richtlijn 90/667 van 27 november 1990 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de verwijdering en verwerking van dierlijk afval, voor het in de handel brengen van dierlijk afval en ter voorkoming van de aanwezigheid van ziekteverwekkers in diervoeders van dierlijke oorsprong.

Er is een consensus tussen de federale en de regionale overheden en er zijn samenwerkingsakkoorden in voorbereiding voor :

- de richtlijn 90/219 van 23 april 1990 inzake het ingeperkt gebruik van genetisch gemodificeerde micro-organismen ;
- de richtlijn 90/220 van 23 april 1990 inzake de doelbewuste introductie van genetisch gemodificeerde organismen in het milieu ;
- de verordening 1836/93 van 29 juni 1993 inzake de vrijwillige deelneming van bedrijven uit de industriële sector aan een communautair milieubeheer- en milieuauditsysteem.

vraag nr. 9
van 27 oktober 1994
van de heer L. BARBE

Bestrijding van mad cows disease – Toepassing in de Europese bepalingen

De beschikking 941382 van de Europese Commissie van 27 juni 1994, inzake de goedkeuring van alternatieve warmtebehandelingssystemen voor de verwerking van dierlijk afval van herkauwers, met het oog op de inactivering van de agentia van spongiforme encefalopathie is een belangrijke wettekst in de strijd tegen de "mad cows disease". De beschikking verbiedt bepaalde systemen om dierlijk afval te verwerken en bepaalt voor andere technieken bepaalde behandelingstemperaturen en -tijden. De beschikking is grotendeels van toepassing met ingang van 1 juni 1995.

1. Dienen bedrijven die dierlijk afval verwerken de bepalingen van deze beschikking te volgen, ook als deze strijdig zijn met de bepalingen in hun exploitatie- of milieuvergunning, of met hun erkenning verkregen in het kader van het uitvoeringsbesluit van 23 juni 1993 betreffende de ophaling en de verwerking van dierlijk afval ?

2. Werden de betrokken bedrijven over deze beschikking ingelicht ?
3. Op welke manier wordt gecontroleerd of de betrokken bedrijven deze beschikking naleven ? Wie voert deze controles uit ?
4. Hoeveel bedrijven vallen onder het werkingsgebied van deze beschikking ?

Antwoord

1. De beschikking 94/382/EG van de Commissie van 27 juni 1994 inzake de goedkeuring van alternatieve warmtebehandelingssystemen voor de verwerking van dierlijk afval van herkauwers, met het oog op de inactivering van de agentia van spongiforme encefalopathie, is een besluit dat van toepassing is zonder omzetting in de nationale wetgeving. Concreet betekent dit dat de verwerking van dierlijk afval, afkomstig van herkauwers, vanaf 1 januari 1995 dient te gebeuren volgens de bepalingen van de beschikking, ook al zijn deze niet opgenomen in de vroeger toegekende milieuvergunningen of erkenningen.

Sinds de publikatie van deze beschikking werd er bij de behandeling van de erkenningsaanvragen rekening gehouden met de nieuwe normen. In de erkenning wordt dan ook expliciet aangegeven dat de verwerking dient te gebeuren overeenkomstig de bepalingen van de beschikking 94/382/EG.

2. De beschikking 94/382/EG werd schriftelijk verspreid en besproken op de vergadering van de commissie Dierlijk Afval van 23 september 1994. De belanghebbende verwerkende bedrijven worden in die commissie vertegenwoordigd door de Beroepsvereniging van Belgische Beenderverwerkende Bedrijven en de Beroepsvereniging der Smelters van Dierlijke Vetten. Zij werden via deze beroepsverenigingen individueel op de hoogte gebracht, met de bedoeling de verwerkingsinstallaties technisch aan te passen.
3. Het controleren van het verwerkingsproces behoort tot de bevoegdheid van het bestuur Milieu-inspectie van Aminoal. Naar aanleiding van de beschikking worden er momenteel binnen een werkgroep van de commissie Dierlijk Afval gesprekken gevoerd tussen OVAM en Aminoal, ter voorbereiding van het toezicht op het verwerkingsproces. Concreet zullen o.a. de temperatuur, de druk, de partikelgrootte, de verblijftijd en de combinaties van die factoren gecontroleerd worden.
4. De verwerkingsbedrijven van dierlijk afval zijn OVAM bekend via de erkenningen en de meldingsgegevens. Daaruit blijkt dat een 20-tal bedrijven onder het toepassingsgebied van deze beschikking vallen.

Vraag nr. 10 van 27 oktober 1994 van de heer J. DE MOL

Actieprogramma's Agenda 21 – Milieuverantwoord beheer van gevaarlijke stoffen

Hoofdstuk negentien van de Agenda 21 handelt over het milieuverantwoord beheer van gevaarlijke stoffen. De risico's van het gebruik van milieugevaarlijke stoffen moeten zoveel mogelijk worden beperkt door toepassing van het voorzorgsprincipe en door een brede analyse van de levenscyclus van de stof. Dit hoofdstuk van de Agenda 21 bevat hiertoe een hele reeks acties die vooral gericht zijn op het beheer en op internationale samenwerking.

Eén van de actiepunten van dit hoofdstuk is de harmonisatie van de classificatie en etikettering van stoffen. Agenda 21 wijst op het ontbreken van dergelijke harmonisatie op internationaal vlak om het veilig gebruik van chemische stoffen te bevorderen. Op Europees vlak werden hiertoe reeds stappen gezet. Op internationaal vlak moet door de federale regering echter binnen de relevante fora gepleit worden voor de totstandkoming van dergelijke classificatie en etikettering.

1. Op welke manier gebeurt momenteel in ons land de etikettering en classificatie van chemische en gevaarlijke stoffen ?
2. Hoe denkt de minister op mondiaal vlak deze classificatie en etikettering te harmoniseren ? Werden door de Vlaamse regering op internationaal niveau stappen gezet ter harmonisatie van de classificatie- en etiketteringssystemen ? Zo ja, welke ?

Antwoord

De indeling en etikettering van gevaarlijke stoffen gebeurt op basis van de criteria en volgens de methoden en procedures vervat in de EU-richtlijn 67/548 van 27 juni 1967 (wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de indeling, verpakking en kenmerken van gevaarlijke stoffen), die een dertigtal wijzigingen en/of aanpassingen heeft ondergaan, en volgens de gelijklopende bepalingen van EU-richtlijnen 88/378 van 7 juni 1988, met enkele wijzigingen of aanpassingen voor de gevaarlijke preparaten. Voornoemde richtlijnen werden in de Belgische wetgeving geïmplementeerd door het koninklijk besluit van 11 januari 1993, tot regeling van de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke preparaten met het oog op het op de markt brengen of het gebruik ervan.

De uitvoering van de bepalingen van deze richtlijnen berust bij het federaal ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu, waarbij voor iedere nieuwe chemische stof een voorafgaandelijke kennisgeving verplicht is ; deze wordt voorafgaandelijk onderzocht en beoordeeld door de commissie Gevaarlijke Producten.

Harmonisatietaken vallen dus onder de bevoegdheid van de federale overheid, te meer daar nu, door de wet van 16 juli 1993, de materie „produktnormen” definitief is toegewezen aan de federale overheid.

Vraag nr. 11
van 27 oktober 1994
van de heer J. DE MOL

Actieprogramma's Agenda 21 – Uitvoering van hoofdstuk zes

In hoofdstuk zes van de Agenda 21 staan de belangrijkste gezondheidsproblemen waarmee de meeste mensen momenteel worden geconfronteerd centraal. Naast de mondiale gezondheidsproblemen komen in dit hoofdstuk de grootstedelijke gezondheidsproblemen aan bod. Bijzondere aandacht gaat hierbij naar de aan milieuverontreiniging gerelateerde gezondheidsrisico's en de positie van sociaal kwetsbare groepen. Deze risico's houden onder andere in : verkeersongevallen, kinderen vrouwenmishandeling, alcohol- en druggebruik, ziekten als gevolg van gestoorde zelfzorg, contaminatie via voedingsadditieven en milieuverontreiniging, en ongelijke verdeling en toegankelijkheid van de gezondheidszorg.

Een eerste concreet actiepoint ter uitvoering van hoofdstuk zes van de Agenda 21 is het uitwerken en opstarten van een geïntegreerd beleid inzake milieu en gezondheid, ondersteund door een globale planning inzake gezondheidszorg. Dit beleid moet in de eerste plaats rechtstreeks ingaan op preventief onder controle brengen van milieufactoren die de gezondheid negatief beïnvloeden, zoals de hoge ozonconcentratie op leefniveau tijdens de zomer, wintersmog, de impact van industriële stortsites, verbrandingsovens en auto-uitlaatgassen, radioactiviteit, de gezondheidseffecten van vermisting, enzovoort.

1. Welke initiatieven werden door de minister reeds genomen ter uitvoering van hoofdstuk zes van de Agenda 21 ?
2. Volgens het Water Resource Institute behoort ons land tot de 26 landen met waterschaarste. Hoe wordt dit probleem opgevangen ? Welke maatregelen worden genomen ter verzekering van de noodzakelijke kwantiteit en kwaliteit van het drinkwater ?

Antwoord

- 1 Een nieuwe werkgroep zal belast worden met het doorvoeren van een onderzoek naar concrete nieuwe beleidsmaatregelen, in alle beleidsdomeinen die tot de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest behoren, ter uitvoering van de aanbevelingen van de conferentie van de Verenigde Naties over milieu en ontwikkeling (Agenda 21) en in uitvoering van de beslissing van de Vlaamse regering van 20 juli 1994.
2. Schaarste is een relatief begrip. Vlaanderen streeft naar autarkie op het gebied van watervoorziening en in die zin is er een zekere schaarste, daar ca 20 percent van het water nodig voor de productie of distributie van leidingwater afkomstig is uit Wallo-

nië. Om de autarkie te realiseren zullen aan de aanbodzijde nieuwe bronnen aangeboord moeten worden, met name meer winning van oppervlaktewater, zowel voor de drinkwaterproductie als voor andere doeleinden. Aan de vraagkant moet rationeel waterverbruik verder gestimuleerd worden. Het zou mij te ver leiden om alle maatregelen op te sommen die genomen werden om de noodzakelijke kwantiteit van het drinkwater te verzekeren. Men denke maar aan de investeringsprogramma's inzake waterzuivering, de beschermingsmaatregelen ingevolge het mestdecreet, de milieuvergunning, het grondwaterdecreet, de organisatie van een doeltreffende controle (milieu-inspectie) enzovoort.

Vraag nr. 12
van 28 oktober 1994
van de heer J. VANDEURZEN

Mijnwerkersleningen – Vrijstelling van terugbetaling van genoten rentevermindering

Het blijkt dat reeds geruime tijd gewacht wordt op een individuele beslissing vanwege de minister in verband met mogelijke vrijstelling van terugbetaling van een genoten rentevermindering bij mijnwerkersleningen. Blijkbaar wordt gewacht op de goedkeuring door de minister van een aantal algemene criteria om deze individuele dossiers te kunnen afhandelen. De zaak sleept nu echter al zeer lang aan.

1. Is het waar dat gewacht wordt met het nemen van individuele beslissingen in verband met eventuele kwijtschelding van de terugbetaling van de genoten rentevermindering bij mijnwerkersleningen ?
2. Welke zijn de algemene criteria die de minister bij het beoordelen van deze kwijtschelding hanteert ?

Antwoord

De reglementering inzake leningen aan mijnwerkers wordt bepaald bij het besluit van de Vlaamse regering van 21 december 1988.

Luidens artikel 18 van dit besluit is de ontlener ertoe gehouden de renteverminderingen die hij heeft genoten aan het gewest terug te storten na het verlijden van de leningsakte in twee gevallen :

1. wanneer onjuiste en onvolledige verklaringen werden afgelegd om ten onrechte het voordeel te genieten ;
2. indien een inbreuk werd gepleegd op de verbintenissen onderschreven in artikel 14 van het besluit.

Deze verbintenissen worden opgesomd in artikel 14 § 1 en 2 van het besluit. Toch kunnen ernstige en bijzondere omstandigheden aan de basis liggen van het niet nakomen van deze verbintenissen. Hierop kunnen vrijstellingen van terugbetaling van de genoten rentevermindering worden verleend.

Een eerste reeks van vrijstellingen is opgenomen in artikel 14 § 3, waarbij de verbintenissen van rechtswege vervallen, met name bij overlijden, onteigening of volledige vernieling van de woning.

In alle andere gevallen waarbij een inbreuk wordt gepleegd op de verbintenissen, is mij bij artikel 14, § 4 van hetzelfde besluit de discretionaire bevoegdheid gegeven om gehele of gedeeltelijke vrijstelling toe te staan van de terugvordering van de genoten renteverminderingen, indien ernstige en bijzondere omstandigheden de naleving van de verplichting verhinderen of verhinderd hebben.

In verschillende andere reglementeringen is een gelijkaardige bepaling opgenomen en heb ik een systeem uitgewerkt, dat het moet mogelijk maken alle aanvragen op een uniforme manier te beoordelen, zodat geen discriminatie onder de aanvragers ontstaat.

Wegens sluiting van de mijnen, aankoop van een andere woning, maar ook wegens diverse andere redenen, wordt vastgesteld dat het aantal gevallen waar een afwijking inzake de na te leven verbintenissen wordt gevraagd, toeneemt.

Teneinde een beter inzicht in de diverse redenen te krijgen die aanleiding hebben gegeven tot vrijwillige of gedwongen verkoop van de woning, werden dergelijke dossiers gedurende een periode verzameld om een eenvormige beslissing in die gevallen te kunnen nemen.

Op dit ogenblik wordt de nota die de beoordelingscriteria bepaalt voor dergelijke dossiers gefinaliseerd. De criteria van beoordeling moeten van die aard zijn dat, blijkens de voorgelegde gegevens, de belanghebbende weinig of geen schuld draagt in de niet-naleving van de aangegane verbintenissen.

Vaak gaat het ook om bedragen van enkele honderdduizenden franken tot meer dan één miljoen die moeten teruggevorderd worden. Het spreekt dan ook voor zich dat ik met enige kennis van zaken wil oordelen omtrent het al of niet kwijtschelden van deze sommen.

Ik verwacht tegen eind december 1994 alle gevallen waarbij een verzoek werd gedaan tot gehele of gedeeltelijke kwijtschelding van de genoten renteverminderingen, kunnen afgehandeld worden. Op dat ogenblik zal ik ook niet nalaten het raadslid de criteria mee te delen waarop deze dossiers worden beoordeeld.

Vraag nr. 13
van 3 november 1994
van de heer X. BUISSERET

Benzinestation in Ekeren – Veiligheids- en gezondheidsmaatregelen

In Ekeren is enige deining ontstaan wegens de vestiging van een benzinestation. De brandstoftanks zouden op zo'n 20 meter van de speelplaats van een kleuterschool met 177 kinderen gevestigd worden.

Tanks voor in het totaal 135.000 liter zullen uitwasmen in de directe omgeving.

Welke maatregelen neemt de minister met het oog op de veiligheid en de gezondheid van de kinderen ?

Antwoord

1. Met het oog op de veiligheid en de gezondheid van

de gebruikers van de terreinen en gebouwen in de omgeving van de betrokken inrichting, en dus onder meer ten behoeve van de kinderen van een naburige kleuterschool, werden in de milieuvergunning de gepast geachte voorwaarden opgelegd, o.m. met betrekking tot de veiligheidsrisico's inherent aan de opslag en verdeling van gevaarlijke stoffen.

2. De tanks voor in het totaal 125.000 liter brandstoffen, 90.000 liter benzine en 35.000 liter gasolie, worden ca. 36 meter van de perceelsgrens van de kleuterschool. Het betreft evenwel ondergrondse, dubbelwandige tanks die voorzien zijn van een lekdetectiesysteem. De ontluchtungsleidingen monden uit op ca. 50 meter van voormelde perceelsgrens. De school bevindt zich ten slotte in de sector W-NW ten opzichte van de inrichting, hetgeen vrij gunstig is gezien de overheersende zuidwestenwinden.

Rekening houdende met de voorgenomen plaatsing van de diverse onderdelen van de inrichting en de na te leven milieuvoorwaarden, bleek uit het onderzoek van de milieuvergunningsaanvraag dat voldoende waarborgen kunnen geboden worden met het oog op de veiligheid en de gezondheid van de kinderen in de naburige kleuterschool. Ik heb dan ook het gunstig advies uitgebracht door de administratie gevolgd en de gevraagde vergunning in beroep toegestaan.

vraag nr. 14
van 3 november 1994
van de heer R. VAN HOOLAND

Klasse 1-inrichtingen – Problemen bij herlokalisatie

Naar verluidt zouden klasse 1-inrichtingen grote moeilijkheden ondervinden om zich te herlokaliseren, bijvoorbeeld van een watergebonden perceel in een landbouw- of natuurgebied naar een perceel langs een al dan niet bevaarbare waterloop, waar diensten of bedrijven zich in principe mogen vestigen.

1. Zijn er gevallen bekend waarin men bedrijven a priori geweigerd heeft zich te vestigen op percelen waar vestiging nochtans in principe en voorwaardelijk toegelaten is ? Zo ja, welke en wat waren de motieven ?
2. Zijn er, behalve de geldende reglementering en wetgeving ter zake, criteria waaraan men a priori moet voldoen bij vestiging van klasse 1-inrichtingen ?
3. Welk verhaal heeft een bedrijfsleider of een bedrijf tegen een eventuele willekeurige weigering ?

Antwoord

1. Er zijn mij geen gevallen bekend waarbij men bedrijven a priori geweigerd heeft zich te herlokaliseren naar een nieuwe vestigingsplaats die hiervoor principieel zou in aanmerking komen. Wel is het zo dat elk bedrijf dat zich wenst te herlokaliseren naar een ander perceel, hiervoor de nodige vergunningen moet aanvragen, met name een bouwvergunning en een milieuvergunning. Het is dus wel mogelijk dat, na onderzoek van deze aanvragen, één van beide

(of beide) vergunningen geweigerd wordt (of worden).

2. Zoals hiervoor reeds aangegeven dient elk bedrijf in de eerste plaats te voldoen aan de bepalingen van de stedenbouwwetgeving en aan de geldende milieureglementering. Andere criteria die uiteraard een rol kunnen spelen zijn bijvoorbeeld bepalingen van het eigendomsrecht of de huurwetgeving.
3. Het dient nogmaals benadrukt te worden dat er mij geen gevallen van willekeurige weigeringen bekend zijn. Overeenkomstig de Vlarem-procedure dient elke beslissing over een milieuvergunningaanvraag overigens gemotiveerd te worden. Tegen een weigering in eerste aanleg van een milieuvergunning, beschikt de aanvrager verder over een procedurele beroepsmogelijkheid. Tegen een uitspraak in laatste aanleg kan hij ten slotte een verzoekschrift tot vernietiging indienen bij de Raad van State.

vraag nr. 15
van 4 november 1994
van de heer S. DE CLERCK

Vlarem II – Geluidsstudies

In Vlarem II, hoofdstuk II, afdeling II, wordt bepaald dat de buitendiensten van Aminoal bepaalde inrichtingen kunnen onderwerpen aan geluidsstudies.

Kan de minister mededelen in welke mate dergelijke geluidsstudies aan deze inrichtingen zijn opgelegd in de jaren 1992, 1993 en 1994, beperkt tot een gewone vaststelling dan wel met bijbehorende saneringsstudie ?

Antwoord

Gedurende de jaren 1992, 1993 en 1994 werden inderdaad op advies van het bestuur Milieuvergunningen aan verschillende bedrijven akoestische onderzoeken opgelegd. Het gaat om al dan niet gewone vaststellingen dan wel over saneringsstudies. Er dient evenwel opgemerkt dat een gewone vaststelling eveneens een sanering tot gevolg kan hebben. In de bijhorende saneringsstudie is slechts voorzien indien de richtwaarden, vastgesteld in titel II van het Vlarem, worden overschreden.

In artikel 24 § 4 van titel II van het Vlarem wordt nl. het volgende beschreven : “Bij overtreding van de in de milieuvergunning opgelegde bijzondere voorwaarden kan de vergunningverlenende overheid, op eensluidend advies van het bestuur Milieuvergunningen van de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting, een saneringsplan ter uitvoering opleggen overeenkomstig de bepalingen van artikel 28 van dit besluit.”

Hieruit volgt de volgende procedure :

- a. het bestuur Milieu-inspectie stelt, bij middel van een proces-verbaal, een overtreding van de bijzondere voorwaarden vast ;
- b. de vergunningverlenende overheid vraagt vervolgens advies aan het bestuur Milieuvergunningen ;
- c. als het bestuur Milieuvergunningen hiervoor gunstig

advies geeft, kan de vergunningverlenende overheid een saneringsplan ter uitvoering opleggen.

Daar het opleggen van deze bijzondere milieuvorwaarden echter nog niet stelselmatig geregistreerd of opgelagen wordt in een geïnformatiseerde gegevensdatabank, is het op dit ogenblik onmogelijk om een totaal en gedetailleerd overzicht te geven van de gevraagde gegevens.

Bedoelde gegevens zouden immers slechts teruggevonden kunnen worden na raadpleging van alle individuele vergunningsdossiers. Toch kunnen per provincie enkele relevante voorbeelden gegeven worden :

1. Provincie West-Vlaanderen.

Bij volgende bedrijven werden, onder de vorm van een bijzondere voorwaarde, geluidsmetingen opgelegd tijdens een proefperiode :

Meulebeke	Onze Model Air Club
Knokke	Milan
Knokke	Gaelens
Waregem	Sofinal – Cotesa
Waregem	International Coating
Waregem	Halsberghe Marc
Zeebrugge	Distrigas LNG-terminal
Waregem	Leievoeders
Brugge	Declercq
Waregem	Goossens
Roeselare	Roularta
Harelbeke	Merlier
Ardoeie	Van Hullebusch
Izegem	Verbist
Izegem	Lithobeton
Ardoeie	Begro
Roeselare	spoorwagens
Wevelgem	Vanca Belgium
Veurne	Roger Steen
Menen	Decospan

Bij volgende bedrijven werden, via bijzondere voorwaarden, saneringen opgelegd in het vergunningsbesluit

Oostkamp	Charlie
Blankenberge	Mackelberghe Kurt

2. Provincie Oost-Vlaanderen

Voor volgende bedrijven werd in het vergunningsbesluit een akoestisch onderzoek opgelegd :

Evergem	Aquafin
Gent	SPE Ringvaart
Deinze	Wonterspan
Deinze	uco
Zomergem	Aclagro

Saneringen werden opgelegd bij :

Oudenaarde	Utexbel
Gent	SPE Ham
Haaltert	Scheerlinck

3. Provincie Antwerpen

Voor volgende bedrijven werd een akoestisch onderzoek opgelegd :

Zonhoven	Lilac Industries
Houthalen-Helchteren	NV Echo
Heusden-Zolder	Terlamen
Overpelt	Dilissen NV
Overpelt	Gebroers Frans
Tessenderlo	Ronken & Co Containerbouw
Sint-Truiden	Teneco (Monroe)
Sint-Truiden	Citmsco
Kortesseem	Gielen-recyclage
Bocholt	Groezarec
Opglabbeek	Velda-Vediwoord-Vedifoam
Genk	Genker Cart Vereniging
Dilsen	BVBA KPM Belgium
Bree	BVBA Brouwerij Sint Jozef
Genk	NV Sidmar
Maaseik	NV ATM-Kippers
Kessenich-Kinrooi	T.V. Rekin
Neerpelt	Vaheja
Neeroeteren-Maaseik	M.C. Maasland
Molenbeersel-Kinrooi	Hons Armand
Genk	NV ALZ

Saneringen werden opgelegd bij :

Lanaken	Hoechts-Celanese
Lanaken	Simalco

5. Provincie Brabant,

Bij volgende bedrijven werd een akoestisch onderzoek opgelegd :

Drogenbos	Electrabel
Vilvoorde	Electrabel
Tienen	Citrique Belge
Tienen	Nitelet
Leuven	Wegebo
Grimbergen	ABR

Saneringen werden opgelegd bij :

Zaventem	Van Hole
Diest	Wostijn
Halle	Exedral

Vraag nr. 23 van 16 november 1994 van de heer H. OLAERTS

Overstromingen aan de Limburgse Maaskant – Afhandeling van de dossiers

De overstromingen van destijds aan de Limburgse Maaskant zijn nu toch wel lang genoeg geleden opdat een goede oplossing zou zijn bereikt.

Mag ik de minister vragen naar een huidige stand van zaken en naar de afhandeling ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de federale regering en van de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Vraag nr. 24 van 17 november 1994 van de heer H. VAN DIENDEREN

Geluidshinder – Overschrijding van de toegelaten maxima

Geluidshinder is één van de milieuproblemen die de mensen het meest concreet ervaren ; 39 percent van de milieuklachten gaan over lawaai. Het koninklijk besluit van 14 januari 1982 legt de geluidsmaxima vast. Een nieuw op de markt gebracht voertuigtype met een cilinderinhoud van meer dan 500 cm³ mag 86 dB(A) produceren. Een bestaand type mag stilstaand 5 dB(A) extra voortbrengen, dus 91. Voor minder zware motoren zakt de norm tot 78 dB(A), voor motoren met een cilinderinhoud van 80 cm³ of minder.

Algemeen wordt aangenomen dat herhaaldelijke blootstelling aan niveaus tussen 80 en 120 dB(A) acute schade opleveren. Lagere niveaus hebben gevolgen op termijn : stress, allergieën, verstoring van het spijsverteringsstelsel, zenuwziekten en zelfs een hoger risico op kanker.

Daarmee is het belang van het probleem aangetoond : zelfs de toegelaten maxima zijn al schadelijk voor de gezondheid. Overschrijdingen zijn het dan nog veel meer.

Heeft de minister ter zake al maatregelen getroffen ? Welke ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de federale regering.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE
WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN
BINNENLANDSE AANGELEGHEDEDEN

Vraag nr. 17 van 3 november 1994 van de heer M. OLIVIER

Agenda schepencollege – Toezending aan OCMW-voorzitter : tijdstip, adres

In zijn schriftelijke vraag nr. 82 van 4 mei 1994 (Vlaamse Raad, Vragen en Antwoorden, nr. 16 van 27 juni 1994, blz. 194) vroeg volksvertegenwoordiger B. Vandendriessche aan minister Demeester onder andere uitleg inzake de problemen bij de toezending van de agenda van het schepencollege aan de OCMW-voorzitter.

Minister Demeester antwoordde dat het toezicht op de gemeenten tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden behoort en dat deze problematiek bijgevolg aan hem zou gesignaleerd worden.

Op 20 juli 1994 werd dan een ministeriële omzendbrief (nr. B.A. 94/10, Belgisch Staatsblad van 21 september 1994) uitgevaardigd om de gemeentebesturen te herinneren aan de bepalingen van artikel 28 § 4 van de OCMW-wet van 8 juli 1976.

Over de toezending van de agenda aan de OCMW-voorzitter werden reeds diverse schriftelijke vragen gesteld aan de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu en aan de minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken (zie onder andere vraag nr. 577 van de heer Olivier van 5 oktober 1993, Kamer, Vragen en Antwoorden, nr. 85 van 6 december 1993, blz. 8134 ; vraag nr. 763 van de heer Olivier van 28 maart 1994, Kamer, Vragen en Antwoorden, nr. 106 van 24 mei 1994, blz. 11071).

In de bovenvermelde omzendbrief wordt echter nergens vermeld op welk tijdstip deze agenda aan de voorzitter moet bezorgd worden en evenmin op welke plaats,

1. Wanneer (op welk tijdstip) moet deze agenda aan de OCMW-voorzitter bezorgd worden, rekening houdend met het feit dat op het laatste ogenblik nog altijd bijkomende punten aan de dagorde toegevoegd kunnen worden ?
2. Moet die agenda aan de OCMW-voorzitter bezorgd worden op het bureau van het OCMW of beter aan huis, naar analogie met de artikelen 87 en 105 van de nieuwe gemeentewet ?
3. Zal de minister in een aanvullende ministeriële omzendbrief aan de gemeentebesturen zijn zienswijze ter zake meedelen ?

Antwoord

Artikel 28 § 4, van de organieke OCMW-wet legt aan het college van burgemeester en schepenen de verplichting op om een agenda van de vergaderingen aan de OCMW-voorzitter te versturen, teneinde hem de kans te bieden te worden gehoord met betrekking tot aangelegenheden die verband houden met het OCMW.

Voornoemd artikel stelt ter zake evenwel geen modaliteiten vast. De nieuwe gemeentewet bevat evenmin bepalingen inzake het opmaken en versturen van een agenda m.b.t. de gewone vergaderingen van het college, zulks in tegenstelling tot de vergaderingen van de gemeenteraad.

Het opmaken en toesturen van de agenda, alsmede de modaliteiten ervan, kunnen wel voorgeschreven worden in het bij artikel 104, eerste lid, van de nieuwe gemeentewet bedoelde reglement van orde.

In antwoord op één van zijn vragen in verband met dezelfde aangelegenheid, deelde de toenmalige minister van Binnenlandse Zaken aan het lid mee dat er dienaangaande evenwel geen wettelijke verplichting bestaat en dat, indien het lid de nieuwe gemeentewet op dat stuk wenst te wijzigen, een wetgevend initiatief noodzakelijk is (zie vraag nr. 763 van de heer Olivier van 28 maart 1994, Kamer, Vragen en Antwoorden, nr. 106, blz. 11.071).

Eenzijds komt het, in afwachting van een dergelijk

wetgevend initiatief, aan de gemeentebesturen toe om naar eigen inzicht een passend gevolg te geven aan de bij artikel 28 van de OCMW-wet opgelegde verplichting, anderzijds dien ik er, bij de uitoefening van mijn toezichtsbevoegdheid op de gemeentelijke beslissingen, over te waken dat het college van burgemeester en schepenen zijn besluiten neemt met inachtneming van de wet, dus ook van voornoemd artikel 28.

Ik heb het dan ook aangewezen geacht de gemeenten, middels mijn omzendbrief BA-94/10 dd. 20 juli 1994, erop te wijzen dat de miskennis van de prerogatieven die aan het ambt van de OCMW-voorzitter verbonden zijn, de rechtsgeldigheid van de genomen beslissingen in verband met het OCMW in het gedrang kan brengen, zonder evenwel formele voorschriften ter zake (bv. inzake het tijdstip en de plaats waarop de te behandelen agendapunten aan de voorzitter moeten worden bezorgd) op te leggen.

Uit de reacties op voornoemde omzendbrief is gebleken dat er, met name bij de kleinere gemeenten, moeilijkheden rijzen inzake de concrete toepassing van artikel 28 van de OCMW-wet.

Mijn administratie heeft reeds toegezegd deze moeilijkheden met de betrokken gemeenten te bespreken, teneinde tot een oplossing te komen. Eventueel kunnen de resultaten van deze besprekingen aan de basis liggen van een aanvullende, zij het louter adviserende omzendbrief.

Indien uit de gesprekken zou blijken dat er fundamentele problemen rijzen, dient er te worden gechopt voor een wijziging van de organieke regelgeving. De wijzigingen op dat stuk (hetzij van de OCMW-wet, hetzij van de nieuwe gemeentewet) behoren evenwel niet tot mijn bevoegdheid.

Vraag nr. 39 van 9 november 1994 van de heer J. VANDEURZEN

Belgisch staatsburgerschap voor uitvoerende gemeentebedienden

Artikel 48 van het Verdrag tot Oprichting van de Europese Economische Gemeenschap bevat de basisvoorschriften met betrekking tot het vrije verkeer van werknemers. Dit houdt de afschaffing in van elke discriminatie op grond van nationaliteit tussen de werknemers der lidstaten, voor wat werkgelegenheid, beloning en overige arbeidsvoorwaarden betreft.

Volgens dit artikel zou die regel van niet-discriminatie niet gelden voor betrekkingen in overheidsdienst, maar dan enkel voor die betrekkingen waarvan de uitoefening een deelname aan het openbaar gezag insluit, of een bescherming van de belangen van de staat of andere openbare instanties met zich brengt. Dit zou betekenen dat een door een gemeente gestelde voorwaarde om alleen Belgische staatsburgers voor benoeming in aanmerking te nemen, strijdig is met de hierboven geciteerde bepaling van het EEG-verdrag, wat de betrekkingen van lager niveau betreft.

Moet de betrekking van uitvoerend bediende beschouwd worden als een betrekking van lager niveau ?

Met andere woorden, is het de gemeentebesturen toegelaten de betrekkingen van uitvoerend bediende uitsluitend te reserveren voor Belgische staatsburgers ?

Antwoord

Ik heb de eer het raadslid mede te delen dat artikel 48, 4 van het EEG-verdrag een afwijking inhoudt op het principe van het vrij verkeer van werknemers, dat in artikel 48 vervat is. Deze paragraaf bepaalt immers dat dit artikel niet van toepassing is op betrekkingen in overheidsdienst. Het Europese Hof van Justitie heeft het begrip "overheidsdienst" beperkend geïnterpreteerd. Volgens het Hof zijn de betrekkingen in overheidsdienst die niet onder het vrij verkeer van de werknemers vallen die betrekkingen die verband houden met de specifieke taak van de overheid voor zover deze is belast met de uitoefening van het openbaar gezag en verantwoordelijk is voor de bescherming van de algemene belangen van de Staat, waarmee de belangen van de openbare lichamen, zoals de gemeentebesturen, moeten worden gelijkgesteld. Deze criteria, de uitoefening van het openbaar gezag en de bescherming van de algemene belangen van de overheid, zijn echter niet duidelijk afgebakend.

Uit de rechtspraak en de rechtsleer kunnen we echter afleiden dat de uitzonderingen op het vrije verkeer van werknemers zo beperkt mogelijk moeten blijven. Hierbij zal iedere overheid zelf moeten vaststellen voor welke betrekkingen ze een nationaliteitsvereiste stelt. Hierbij moet ze iedere betrekking afzonderlijk onderzoeken. Een overheid kan dus geen nationaliteitsvereiste opleggen voor een abstracte categorie betrekkingen, zoals "de uitvoerende bedienden". De overheid zal, aan de hand van de functiebeschrijving, moeten aantonen dat een betrekking een rechtstreekse of onrechtstreekse deelneming aan het openbaar gezag of verantwoordelijkheid voor de algemene belangen van de overheid inhoudt. Het niveau van een betrekking is hierbij geen bepalende of uitsluitende factor. Zo kan een overheid, op basis van een functiebeschrijving, een uitzondering formuleren voor een betrekking van uitvoerend bediende bij een politiedienst of een belastingdienst.

De Europese Commissie is van mening dat overheden slechts bij hoge uitzondering artikel 48,4 kunnen inroepen voor betrekkingen in instellingen met activiteiten die ook in de particuliere sector voorkomen, en dus geen specifieke overheidsdiensten zijn. Dit geldt voor gezondheidszorg, openbaar onderwijs en commerciële diensten, als openbaar vervoer, elektriciteits- of gasdistributie, post en telecommunicatie. Dit geldt dus ook voor betrekkingen van hoger niveau.

vraag nr. 45
van 18 november 1994
van mevrouw V. DUA

Gewestplan Roeselare-Tielt – Herziening

Op 29 augustus 1994 werd het gewestplan Roeselare-Tielt in herziening gesteld. Het zou daarbij de bedoeling zijn landbouwgrond van D'Hooie te Sint-Baafs-Vijve om te zetten in industriezone. Tegen deze plan-

nen is terecht protest gerezen vanuit de plaatselijke bevolking. Meer bepaald de inwoners van de wijk Kapelhoek in Zulte vrezen rechtstreekse hinder te zullen ondervinden bij de realisatie van dit industriegebied. Deze gewestplanwijziging impliceert de zoveelste aanslag op de schaarse open ruimte in Vlaanderen en zal belangrijke verkeersoverlast en milieuhinder tot gevolg hebben voor de nabijgelegen woongebieden.

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier, en wordt reeds een definitieve beslissing genomen betreffende de vestiging van dit industrieterrein ?
2. Welke argumenten kunnen er aangebracht worden om deze gewestplanwijziging te verdedigen ?
3. In hoeverre is dit voorstel verzoenbaar met de opties van het structuurplan-Vlaanderen en van de Groene Hoofdstructuur, te meer daar deze zone gelegen is in de Leievallei, waarvoor een herwaarderding als natuurgebied is gepland ?

Antwoord

1. Het betrokken besluit van de Vlaamse regering tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Roeselare-Tielt op het grondgebied van de gemeenten Wielsbeke, Wingene, Oostrozebeke, Dentergem en Ruiselede dateert niet van 29 augustus 1994 maar wel van 27 april 1994. Dit besluit verscheen in het Belgisch Staatsblad van 5 juli 1994. Het openbaar onderzoek vond plaats van 29 augustus tot 28 oktober 1994. Thans loopt de termijn van twee maanden tijdens dewelke de gemeenten en de bestendige deputatie hun advies moeten uitbrengen. De Vlaamse regering dient een definitieve beslissing te nemen voor 29 april 1995.
2. De argumenten en beweegredenen zijn in het betrokken besluit zelf toegelicht :

"Overwegende dat het noodzakelijk is in deze regio ruimte voor te behouden voor de uitbreiding en/of herlokalisatie van enkele belangrijke industriële bedrijven.

Overwegende dat het aangewezen is sommige bedrijventerreinen aan te duiden als regionaal bedrijventerrein met openbaar karakter die enkel kunnen worden gerealiseerd door een overheidsinstantie. Deze instantie moet instaan voor het ontwikkelen van deze bedrijventerreinen. De ruimte is zo schaars dat de bestemming binnen een redelijke termijn moet leiden tot een effectief aanbod.

Overwegende dat voor de zone te Wielsbeke D'Hooie, wegens de watergebonden potenties van deze vestiging, een bedrijventerrein wordt gepland ; dat de verdere procedure moet aangeven of deze bestemming bij de definitieve vaststelling behouden blijft".

3. Bij de definitieve vaststelling van het betrokken besluit zal ook de toetsing doorgevoerd worden aan de bepalingen van het ruimtelijk structuurplan-Vlaanderen zoals het dan is uitgewerkt. Wat de Leievallei betreft stelt het besluit van 27 april 1994 tevens een vaststelling als ecologisch waardevol landbouwgebied voorop voor een belangrijk gedeelte van dit gebied.

H. WECKX**VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN**

Vraag nr. 14
van 27 oktober 1994
van de heer J. DE BREMAEKER

Woordenboek van de Vlaamse Dialecten – Financiering

Naar verluidt zou door toedoen van het REWO (Overlegorgaan Regionale Woordenboeken), onder auspiciën van de Nederlandse Taalunie, aan de Vlaamse minister van Cultuur een uitvoerige planning en kostenraming voor de volgende 6 jaar zijn voorgelegd. Het zou gaan om een bedrag van 41.544.000 frank, te spreiden over deze periode.

Gevreesd wordt dat de afwerking van dit project, dat een langlopende wetenschappelijke onderneming aan de Universiteit Gent is, gevaar loopt door een tekort aan financiële middelen. Het "Woordenboek van de Vlaamse Dialecten" moet, met een ervaren redacteursstaf, de hele woordenverzameling en een substantieel deel van de publikatie realiseren.

Acht de minister dat bedrag haalbaar en voldoende ?

Antwoord

In de Nederlandse Taalunie zetelen, elk voor wat hun specifieke bevoegdheden betreft, de Nederlandse en Vlaamse ministers van Cultuur en Onderwijs.

De specifieke bevoegdheid voor het REWO-dossier berust bij de ministers van Onderwijs, aangezien het hier een bijzonder onderzoeksproject betreft.

Voor wat de financiering van het Woordenboek van de Vlaamse Dialecten betreft, wordt er binnen de Taalunie alvast voor geopteerd de subsidiëring, zoals die in het verleden gold, met één jaar te verlengen. Dit in afwachting van de voorstellen die de verantwoordelijke ministers uitwerken omtrent de verdere ondersteuning van dit project.

De herschikking van de prioriteiten van de Taalunie, ten gevolge van het meerjarenbeleidsplan, maakt het de Taalunie onmogelijk dit project voort te ondersteunen.

vraag nr. 21
van 4 november 1994
van de heer H. OLAERTS

EK-voetbal – Vlaamse steun

In april 1995 wijst de UEFA meer dan waarschijnlijk de eindronde van het EK-voetbal in 2000 toe aan de lage landen. Onlangs ging de federale regering – middels het geven van een veiligheidswaarborg – akkoord met de kandidatuur van de KBVB.

De stem van de Vlaamse overheid bleef tot nu toe afwezig. De organisatie van de eindronde heeft noch-

tans duidelijk raakvlakken met de sectoren sport en externe betrekkingen.

Het is zeer waarschijnlijk dat de organisatoren voor bepaalde aspecten rechtstreeks of onrechtstreeks op Vlaamse financiële en/of logistieke steun zullen rekenen (bijvoorbeeld toelatingen voor geplande infrastructuurwerken, organisatie van culturele nevenactiviteiten), nochtans heeft de KBVB zich nog steeds niet aangepast aan het splitsingsdecreet.

Kan de minister in die omstandigheden eventueel meewerken aan de organisatie van het EK-voetbal ?

Antwoord

Vermits het decreet van 2 maart 1977 houdende regeling van de erkenning en de subsidiëring van de landelijk georganiseerde sportverenigingen (Belgisch Staatsblad van 1 mei 1977), gewijzigd bij decreet van 17 mei 1984 (Belgisch Staatsblad van 4 juli 1984) zeer duidelijk is, kan deze organisatie op geen enkele vorm van subsidiëring rekenen.

Tot op heden werd aan mij, noch aan het Bloso, gevraagd om op een of andere wijze medewerking te verlenen bij deze sportmanifestatie.

L. VAN DEN BOSSCHE**VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN**

Vraag nr. 4
van 21 oktober 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaams schoolje in Komen – Uitbreiding

In antwoord op mijn vraag nr. 167 van 4 augustus 1994 in verband met de noodzakelijke uitbreiding van het Vlaams schoolje in Komen, stelt de minister dat de moeilijkheden om een bouwvergunning te verkrijgen moeten worden besproken op ministerieel niveau.

Wanneer brengt de minister dit onderwerp bij zijn bevoegde Waalse collega te berde ?

Antwoord

Gelet op de vaststelling dat het bouw dossier van de basisschool te Komen geen deel uitmaakt van de prioritaire planning 1995 die door de Centrale Raad van de ARGO, binnen de beschikbare middelen, met betrekking tot de urgent te realiseren bouwplanning werd vastgesteld, zal ter zake met de ARGO worden overlegd.

Het is evident dat een tussenkomst bij mijn Waalse collega slechts opportuun en van enig nut kan zijn, indien dit gebeurt op grond van dringend te lenigen nood, en op basis van concreet gestoffeerde bouwplanning.

vraag nr. 5
van 27 oktober 1994
van de heer G. ANNEMANS

Recht op studietoelage voor vreemdelingen – Opgave van gezinssamenstelling

Om recht te hebben op een studietoelage dient o.a. de gezinssamenstelling te worden meegedeeld. Uit de praktijk blijkt nu dat ook vreemdelingen, die niet ingeschreven zijn in het bevolkings- of vreemdelingenregister maar wel over een voorlopige verblijfsvergunning beschikken, mee worden opgegeven bij de gezinssamenstelling.

Kan de minister mij mededelen of inderdaad dergelijke vreemdelingen meetellen voor de bepaling van de studietoelage ?

Wat is de vigerende regelgeving ter zake ?

Antwoord

Buitenlandse leerlingen en studenten dienen te voldoen aan welbepaalde nationaliteitsvoorwaarden, vooraleer hun dossier verder zal onderzocht worden op pedagogisch en financieel gebied.

Artikel 1 van het koninklijk besluit van 1 februari 1978 (waarbij het voordeel van de wet van 19 juli 1971, betreffende de toekenning van studietoelagen en -leningen, wordt uitgebreid tot sommige categorieën van buitenlandse leerlingen en studenten die in België verblijven) en artikel 4, d) van het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 1983, betreffende de studietoelagen voor hoger onderwijs, bepalen de nationaliteitsvoorwaarden waaraan buitenlandse leerlingen en studenten moeten voldoen :

- kind zijn van een onderdaan van een lidstaat van de EU die in België arbeid verricht of verricht heeft en die zich kan beroepen op artikel 12 van de EEG-verordening 1612/68 van de Raad van 15 oktober 1968, betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Unie ;
- of op de datum gesteld voor het indienen van de aanvragen (31 oktober van het betrokken school- of academiejaar) sedert minstens twee jaar met hun gezin in België verblijven ;
- of als politiek vluchteling erkend zijn door de Belgische delegatie van het Hoog Commissariaat van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, op 31 oktober van het betrokken schooljaar voor leerlingen van het secundair onderwijs en op 31 december van het betrokken academiejaar voor studenten van het hoger onderwijs.

Bij het onderzoek van de financiële voorwaarden en bij het berekenen van de studietoelage zelf, wordt rekening gehouden met het aantal personen ten laste van de persoon die in het onderhoud van de leerling of student voorziet (wettelijke vertegenwoordiger genoemd).

Aan deze wettelijke vertegenwoordiger wordt gevraagd de personen ten laste die deel uitmaken van

zijn gezin, op 31 december van het betrokken school- of academiejaar te vermelden op het aanvraagformulier (naar analogie met het aangifteformulier inzake personenbelasting) en enkel de personen die fiscaal ten laste zijn uiterlijk 31 december van het betrokken school- of academiejaar worden als dusdanig aanvaard.

In de praktijk zijn het hoofdzakelijk echtgenoot(en) en kind(eren) die als personen ten laste worden opgegeven. Indien andere personen vermeld worden, wordt nagegaan of zij deel uitmaken van het gezin en als fiscaal ten laste in aanmerking kunnen komen.

Artikel 2, 2, 1 tot en met 7, van het koninklijk besluit van 23 augustus 1972 tot vaststelling van de minvermogenheid van de kandidaten voor een studietoelage, en artikel 15, 1 tot en met 7, van het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 1983 betreffende de studietoelagen voor hoger onderwijs, bepalen het vaststellen van de personenlast.

Verder kan ik het raadslid melden, dat er bij het bestuur Studietoelagen geen statistieken worden bijgehouden over het aantal vreemdelingen met een voorlopige verblijfsvergunning die als personen ten laste worden opgegeven door een wettelijke vertegenwoordiger bij het aanvragen van een studietoelage voor een van zijn kinderen.

Vraag nr. 6
van 27 oktober 1994
van de heer A. DENYS

Salarisschalen Vlaamse hogescholen – Salarisschaal werkleider

Van bijna alle betrokkenen, in casu de managers en ingenieurs uit het bedrijfsleven en de overheidsinstellingen, hebben wij de voorbije jaren kunnen vernemen dat de industrieel ingenieur een praktijkgerichte probleemoplosser is. Het is iemand van wie vooral wordt verwacht dat hij/zij toepassingsgericht kan denken. Het is dit kenmerk dat hem onderscheidt van de door de universiteit opgeleide ingenieur.

De meeste van de praktijk- en labovakken alsmede de oefeningen werden en worden zelfstandig door werkleiders gegeven. Dit geldt evenzeer voor een groot deel van de begeleiding bij eindwerken en stages, dit alles binnen een verantwoorde didactische omkadering. De werkleider is in die functie een van de belangrijkste elementen die de goede werking van de industriële hogeschool en derhalve ook de kwaliteit van de afgeleverde diploma's bepaalt en draagt.

In uitvoering van de reorganisatie van de Vlaamse hogescholen zou worden voorgesteld om de salarisschaal van de werkleider, voorheen vastgesteld op 528, te veranderen naar de merkelijk lagere salarisschaal 509. Nochtans zouden de andere ambten die ook voorheen reeds bestonden, dezelfde salarisschaal behouden. In sommige gevallen, zoals voor de ambten van docent en hoogleraar, worden zelfs bijkomende bevorderingsambten gecreëerd met daaraan gekoppelde hogere salarisschalen.

Het komt mij voor dat dit een feitelijke miskenning,

degradatie en discriminatie van het ambt van werkleider is. Bovendien dreigen op deze manier, rekening houdende met de diverse mogelijke benoemingsstanden, verschillende soorten werkleiders te ontstaan.

1. Welke zijn de achterliggende overwegingen voor het voorstel tot verlaging van de salarisschaal van de werkleider ?
3. Is de minister niet van mening dat op deze manier de praktijkgerichte opleiding van de industrieel ingenieur geweld wordt aangedaan ?
3. Hoe zal men kunnen voorkomen dat, tegen de achtergrond van een dergelijke geringschatting van het ambt van werkleider, jonge en bekwame mensen zullen gaan weigeren de praktijkgerichte vakken, oefeningen en laboratoria te verzorgen ?
4. Kan de minister het voorstel aanpassen en de weddeschaal voor werkleider behouden op 528 ?

Antwoord

Bij het uitwerken van het nieuwe personeelsstatuut, zoals vervat in titel III van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, werd o.m. uitgegaan van volgende principes :

- de leden van het onderwijzend personeel (met uitzondering van de assistenten en werkleiders) die fungeren in het hoger onderwijs van twee cycli, moeten in principe houder zijn van een diploma van doctor op proefschrift ;
- het ambt van assistent wordt in principe tijdelijk toegewezen om verstarring binnen het totale korps van het onderwijzend personeel te voorkomen. Ter vrijwaring van de continuïteit kan bij afwijking hiervan 25 percent van het aantal assistenten, uitgedrukt in voltijdse eenheden, worden benoemd.

Om voor deze vastbenoemde assistenten de vlakke loopbaan te doorbreken, bestaat voor hen de mogelijkheid te worden bevorderd tot werkleider, naar analogie met de bevorderingsmogelijkheid van lector naar hoofdlector in het hoger onderwijs van één cyclus.

Het is niet omdat de naam werkleider behouden wordt, dat dit (nieuwe) ambt dezelfde inhoud heeft als het huidige ambt van werkleider in het hoger onderwijs van het lange type.

Volgens artikel 104 van het decreet staat het assistend personeel (waartoe de werkleider behoort) de docenten, hoofddocenten, hoogleraren en gewoon hoogleraren bij en vervult onder hun leiding onderzoeks-, onderwijs- en begeleidingsopdrachten.

Volgens artikel 106 hebben de docenten, hoofddocenten, hoogleraren en gewoon hoogleraren onder meer tot taak onderwijs te verschaffen en/of projectmatig wetenschappelijk onderzoek te verrichten. Bij het verschaffen van onderwijs behoort eveneens het verzorgen van „de praktijkgerichte vakken, oefeningen en laboratoria”.

Gelet op het voorgaande, zie ik dan ook geen reden om de voorgestelde weddeschaal voor het ambt van werkleider te wijzigen.

Voor het uitvoeren van het besluit tot vaststelling van de salarisschalen moet de voorgeschreven procedure (m.i.v. de syndicale onderhandelingen) verder worden gevolgd.

Vraag nr. 7 van 27 oktober 1994 van de heer L.BARBE

Openbaarheid bestuursdocumenten – Vrije toegang tot milieu-informatie

De lidstaten moesten tegen 31 december 1992 voldoen aan de richtlijn 90/313 van de Raad van 7 juni 1990 inzake de vrije toegang tot milieu-informatie. Het Vlaamse Gewest is hiermee nog niet rond. Artikel 33 van het besluit van de Vlaamse executieve van 6 februari 1991, houdende vaststelling van het Vlaamse reglement betreffende de milieuvergunning, regelt deze aangelegenheid immers onvoldoende. Dat artikel mist trouwens elke decretale basis. Het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de openbaarheid van bestuursdocumenten in de diensten en instellingen van de Vlaamse executieve, is ook geen voldoende omzetting van de richtlijn, onder meer omdat het decreet enkel slaat op bestuursdocumenten inzake dossiers waarin de eindbeslissing na 27 november 1992 viel.

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 80 van 6 januari 1994 antwoordde minister De Batselier : “In samenwerking met mijn collega, de Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, bereid ik een ontwerp van decreet voor tot wijziging van het bovenvermelde decreet van 23 oktober 1991”.

Deze zaak is zeer dringend, enerzijds omdat er in de praktijk nogal wat problemen zijn inzake de openbaarheid van milieu-informatie, anderzijds omdat het Vlaamse Gewest al bijna 2 jaar achter staat met de implementatie van de richtlijn inzake de vrije toegang tot milieu-informatie.

1. Deelt de minister mijn mening dat de richtlijn 30/313 dringend volledig moet geïmplementeerd worden door een wijziging van het vermelde decreet van 23 oktober 1991 ?
2. Wat is de stand van zaken aangaande de wijziging van dit decreet ? Is er al een voorontwerp ?
3. Waarom sleept dit dossier zo lang aan ?

Antwoord

De omzetting van de Europese richtlijn 30/313 behoort tot de bevoegdheid van mijn collega Norbert De Batselier, Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting, die in het antwoord op uw schriftelijke vraag van 6 januari 1994 reeds aankondigde dat de regeling van artikel 33 van Vlarem 1 zal worden vervangen door een decretale regeling, waardoor de Europese richtlijn volledig wordt geïmplementeerd. Na onderling overleg werd geopteerd voor één algemene regeling inzake openbaarheid. Dit bevordert de transparantie van de wetgeving inzake openbaarheid van bestuur.

Het toekomstige decreet moet zowel *ratione materiae*,

als *ratione personae* allesomvattend worden. Het moet van toepassing zijn zowel op milieu-informatie, als op andersoortige informatie, op alle diensten en instellingen van de Vlaamse Gemeenschap, maar ook op de lokale administratieve overheden waarvoor het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap een organieke regeling kan uitwerken.

De regeling van het decreet van 23 oktober 1991 wordt daardoor op tal van punten zo grondig gewijzigd en aangevuld, dat het noodzakelijk is gebleken om een volledig nieuw decreet te schrijven. De wijzigingen en aanvullingen zijn meer in het bijzonder een gevolg van :

- de inwerkingtreding op 1 januari 1995 van grondwetsartikel 32, dat aan elke een grondwettelijk recht op openbaarheid van bestuursdocumenten toekent ;
- de toekenning (door het Sint-Michielsakkoord en de daaruit voortvloeiende wijzigingen van de grondwet en de bijzondere wet) aan het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap van de organieke regelingsbevoegdheid over de verenigingen van provincies en gemeenten en over de OCMW's ;
- de publikatie van de wet betreffende de openbaarheid van bestuur. Hiermee diende en dient te worden rekening gehouden wat de uitzonderingen op het beginsel van de openbaarheid betreft ;
- de evaluatie waarin het decreet van 21 oktober 1991 zelf voorzag. Het verslag van de ombudsman en de informatieambtenaar maakt hiervan deel uit.

De Vlaamse regering acht het bovendien aangewezen om de regelingen voor de verschillende lokale overheden maximaal op elkaar af te stemmen. Een bijzondere moeilijkheid hierbij is dat de federale wetgever bevoegd blijft voor de gemeenten en de provincies. De Vlaamse regering heeft aan de federale regering geadviseerd de openbaarheidsregeling voor de gemeenten en provincies op dezelfde wijze te organiseren als voor de andere lokale besturen. Het voorontwerp van decreet gaat ervan uit dat de federale regering dit advies volgt, maar er komt pas zekerheid over de definitieve tekst van het voorontwerp van decreet op het ogenblik dat de federale regering haar ontwerp van wet indient bij het parlement en erover is gestemd.

Deze externe factor bepaalt het besluitvormingsproces van de Vlaamse regering. Men kan nochtans bezwaarlijk spreken van een aanslepend dossier. De ontwerp-teksten voor het nieuwe decreet werden binnen de administratie grondig voorbereid omtrent de jaarwisseling 1993-1994. Het werd sindsdien, in samenspraak met alle leden van de Vlaamse regering, verder uitgediept, rekening houdende met de recente evoluties en de gewijzigde juridische context op het vlak van de openbaarheid van bestuur. De Vlaamse regering zal binnen zeer afzienbare tijd het voorontwerp van decreet principieel goedkeuren. Ik hoop dat het ontwerp op het einde van dit jaar of bij het begin van het komende jaar kan worden ingediend bij de Vlaamse Raad.

Vraag nr. 8
van 27 oktober 1994
van de heer H. BROUNS

Uitbetaling van invaliditeitsuitkeringen aan mensen uit het onderwijs – Problemen na bevoegdheidsoverdracht naar de gemeenschappen

Door het feit dat de bevoegdheid onderwijs enkele jaren geleden werd overgeheveld van de federale regering naar de gemeenschappen, komen een aantal mensen uit het onderwijs in de problemen met betrekking tot de uitbetaling van onder andere hun invaliditeitsuitkering.

Zo is mij een geval bekend van iemand die in 1986 een ongeval had (dus toen de materie onderwijs nog federaal was) en enkele jaren geleden een invaliditeit van 15 procent werd toegekend. De persoon in kwestie wacht echter al meer dan 2 jaar op de uitbetaling van zijn invaliditeitsuitkering. Het probleem is blijkbaar dat niemand weet waar het nodige geld vandaan moet komen, uit de federale kas of uit de Vlaamse ?

1. Is de minister op de hoogte van dit probleem en zal hij stappen ondernemen om de groep mensen die hier het slachtoffer van zijn zo snel mogelijk te doen uitbetalen ?
2. Hoeveel mensen zitten er met hetzelfde probleem ?
3. Binnen welke termijn zullen de achterstallige uitkeringen voor deze mensen uitbetaald zijn ?

Antwoord

In tegenstelling tot wat het raadslid stelt, is een niet-uitbetaling van dergelijke rentevergoeding niet te wijten aan het feit dat niet zou uitgemaakt zijn welke overheid (federale of Vlaamse) de uitkering dient uit te betalen : net als vroeger gebeurt de uitbetaling nog steeds door de federale overheid.

De wet van 31 juli 1991 tot wijziging van de wet van 3 juli 1967 heeft deze problematiek reeds opgelost.

Het nieuwe artikel 16 van de wet van 3 juli 1967 stelt dat de rentevergoeding toegekend ingevolge een arbeidsongeval van een personeelslid van een onderwijsinstelling, ten laste valt van de Schatkist.

Artikel 27 van het koninklijk besluit van 24 januari 1969 bepaalt dat de rente betaald wordt door de administratie der Pensioenen.

Wel is het mogelijk dat – in concrete gevallen – het Rekenhof weigert zijn toelating te geven tot de uitbetaling van de rentevergoeding, bijvoorbeeld wanneer er problemen zijn rond het bekwaamheidsbewijs van betrokken leerkrachten. In dergelijk geval wordt al het mogelijke gedaan om in samenspraak met het Rekenhof een billijke oplossing te vinden.

Indien het raadslid een bepaald geval op het oog heeft, verzoek ik hem mij hiervan op de hoogte te brengen, zodat ik de zaak nader kan onderzoeken.

vraag nr. 9
van 27 oktober 1994
van de heer M. DIDDEN

Departement Onderwijs – Aanstelling van bestuurssecretarissen. Rangschikking na vergelijkend examen

Via het Belgisch Staatsblad van 20 oktober 1994 vernemen we dat er in het departement Onderwijs verschillende aanstellingen zijn gebeurd van bestuurssecretarissen. Hierbij valt het mij op dat de rangschikking op het vergelijkend examen weliswaar in overweging wordt genomen, maar dat deze blijkbaar niet als basis dient voor de aanstelling. Zo stel ik vast dat de 19de, de 18de, de 17de, de 13ste en de 2de gerangschikte personen werden benoemd.

Graag vernam ik om welke reden de normale rangorde niet wordt gerespecteerd.

Antwoord

Bij de werving van personeelsleden via het Vast Wervingssecretariaat voor het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, dat bestaat uit zes departementen waaronder het departement Onderwijs, wordt er rekening gehouden met een aantal elementen.

Naar gelang de door de verschillende departementen gevraagde kwalificaties (algemene kwalificatie, econoom, jurist ...) wordt er door het VWS geput uit verschillende examens.

Het VWS roept dan de kandidaten op en stelt de beschikbare kandidaten voor aan het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, in de volgorde van de rangschikking verkregen bij het examen, met het oog op een toelating tot de stage in de graad waarvoor zij meedongen. Onder de geslaagden van twee of meer vergelijkende aanwervingsexamens wordt voorrang verleend aan de geslaagden van het vergelijkend examen waarvan het proces-verbaal het vroegst werd afgesloten. De leidend ambtenaar van de administratie Ambtenarenzaken van het departement Algemene Zaken en Financiën verdeelt de kandidaat-stagiairs tussen de departementen op grond van functiebeschrijvingen en competentieprofielen opgemaakt door de verschillende departementen.

Ieder departement publiceert onafhankelijk van de andere departementen de benoeming van zijn personeelsleden in het Belgisch Staatsblad. Door de gehanteerde procedures is het mogelijk dat de gepubliceerde reeksen in het Belgisch Staatsblad niet opeenvolgend zijn voor een bepaald departement, in dit geval voor het departement Onderwijs.

vraag nr. 10
van 28 oktober 1994
van de heer R. VAN HOOLAND

Onderwijs voor hoogbegaafde kinderen – Voorzieningen

Ook in Vlaanderen is het onderwijs in ruime mate aangepast aan elk individu. Aan de behoeften van hoogbegaafde kinderen is wellicht relatief het minst voldaan.

Zijn er beginselen en/of maatregelen van toepassing ten behoeve van hoogbegaafde kinderen in Vlaanderen ?

Zo ja, welke en wat zijn de resultaten ? Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

Tot hiertoe werden op basis- noch op secundair onderwijsniveau specifieke maatregelen getroffen ten aanzien van de betrokken leerlingengroep. Alle genomen maatregelen dragen dan ook een strikt privé-karakter (cfr. het European College te Rekem-Lanaken dat begin dit schooljaar als een privé-initiatief werd opgestart en trouwens ook geen enkele poging tot overheidserkenning heeft ondernomen).

De vaststelling dat overheidsmaatregelen tot hiertoe zijn uitgebleven, sluit aan bij de mening van zowel administratie als inspectie rond het fenomeen van de hoogbegaafdheid.

Secundair onderwijs bereidt, naar gelang van de gekozen studierichting en onderwijsvorm, voor op hetzij hogere studies, hetzij een intrrede in het beroepsleven, hetzij een combinatie van beide. In primaire orde echter heeft elke vorm van secundair onderwijs als doel een algemene sociale en persoonlijkheidsvorming bij te brengen aan de leeftijdsgroep waarnaar het zich richt.

Laatstbedoelde vorming impliceert onder meer het aanreiken van alle waarden en normen eigen aan een democratisch bestel, doch evenzeer het stimuleren van respect en inzicht in de particulariteiten van de samenleving ; deze samenleving is opgebouwd uit groepen die zich onderscheiden door sociale herkomst, aanleg, intelligentie, enzovoort, kenmerken waarvan adolescenten tijdens het onderwijsproces niet kunnen worden afgeschermd.

Het staat elke school uiteraard vrij, binnen het raam van haar pedagogische autonomie en opvoedingsproject, uitzonderlijk begaafden via bv. binnenklasdifferentiatie zo optimaal mogelijk te benaderen met betrekking tot vorming en kennisoverdracht, zonder daarom deze groep noodzakelijkerwijze te isoleren van het platform van de gewone schoolgemeenschap.

vraag nr. 11
van 28 oktober 1994
van de heer F. GHESQUIERE

Fusie visserijscholen – Stand van zaken

Mag ik van de minister vernemen hoever het staat met de fusie van de Vlaamse visserijscholen ?

Wie wordt de inrichtende macht en welke zijn de mogelijke vestigingsplaatsen ?

Worden de gebouwen eveneens overgedragen en behoudt het huidige personeel zijn rechten en zijn anciënniteit ?

Kunnen zij eventueel overstappen naar een andere school van hetzelfde net ?

Hoeveel leerlingen volgden visserijonderwijs op 1 oktober 1994 ?

Bestaat de mogelijkheid dat Nieuwpoort alsnog een subafdeling wordt van de campus Oostende ?

Antwoord

- Opdat het zeevisserij-onderwijs optimaal kan uitgroeien tot een volwaardig secundair onderwijs, afgestemd op de eisen en behoeften van de sector, is een herstructurering noodzakelijk.

Het is de bedoeling hieraan concreet gestalte te geven door een fusie van drie van de vier huidige zeevisserijscholen, namelijk :

- de zeevisserij-school “De Golfbreker” van het gemeenschapsonderwijs te Knokke-Heist ;
- de stedelijke zeevisserij-school “John Bauwens” te Oostende ;
- de vrije visserij-school “Paster Pype” te Oostende.

Deze fusie-operatie, gepland tegen 1 september 1995, gaat gepaard met een verandering van inrichtende macht ; de provincie West-Vlaanderen zal immers als inrichtende macht optreden van de gefuseerde school die de naam “Provinciaal Maritiem Instituut” zal dragen.

- Alle betrokken partijen hebben een consensus bereikt rond voornoemde planning en timing. Een intentieverklaring in die zin wordt op 25 november 1994 te Brugge ondertekend.

Als onderwijsminister heb ik mij geëngageerd de nodige wettelijke en reglementaire initiatieven te nemen.

- Als vestigingsplaatsen van het Provinciaal Maritiem Instituut zullen Knokke-Heist en Oostende , op evenwaardige basis, fungeren.

Rond de terbeschikkingstelling van de onroerende en roerende onderwijsinfrastructuur, zullen door de belanghebbende inrichtende machten afzonderlijke overeenkomsten worden gesloten.

- De rechten van het huidige personeel, zowel geldelijk als inzake loopbaan, zullen maximaal worden gevrijwaard.
- Het globaal leerlingenbestand (van de drie geciteerde scholen plus het Koninklijk Werk IBIS) per 1 oktober 1994 in het voltijds en deeltijds secundair zeevisserij-onderwijs, bedraagt 147 leerlingen.
- Een vestigingsplaats te Nieuwpoort wordt niet in het vooruitzicht gesteld.

Vraag nr. 12
van 28 oktober 1994
van de heer J. TAVERNIER

Europacollege te Brugge – Geen beurzensysteem voor Vlaamse studenten

Het overgrote deel van de studenten van het Europa-

college te Brugge geniet een volledige of gedeeltelijke beurs, hen toegekend door hun regering. Eigenaardig genoeg bestaat er geen enkele financiële steun voor de Vlaamse studenten aan het Europacollege,

Zou het, gezien het belang van een Vlaamse vertegenwoordiging in deze instelling, niet aangewezen zijn hiervoor in een beurzensysteem te voorzien ?

Antwoord

De studenten van het Europacollege te Brugge kunnen volgens de vigerende reglementering geen studietoelage verkrijgen om de volgende redenen :

- het Europacollege is een private instelling, dus geen “door de Staat georganiseerde, gesubsidieerde of erkende onderwijsinstelling”, zoals vereist door artikel 2 van de wet van 19 juli 1971 betreffende de toekenning van studietoelagen en -leningen. Deze instelling levert trouwens geen erkende Vlaamse diploma's af ;
- de studies aan het Europacollege zijn enkel toegankelijk voor universitair gediplomeerden ; voor post-graduaat studies worden geen studietoelagen toegekend ; (artikel 1, 2 van de wet van 19 juli 1971).

Ik vind het derhalve niet aangewezen de vigerende reglementering te herzien.

Vraag nr. 13
van 3° november 1994
van de heer H. MARSOU

Ziekenhuisscholen – Administratieve omkadering

In Vlaanderen richten drie ziekenhuisscholen (Leuven, Gent en Antwerpen) drie onderwijsniveaus in (kleuter-, basis- en secundair onderwijs). Gezien de specifieke situatie van de ziekenhuisschool moet er een zeer grote hoeveelheid administratief werk worden uitgevoerd. Bovendien wordt aan het schoolhoofd een uitermate ruim takenpakket opgelegd. Toch bestaat de omkadering slechts uit een halftijdse administratieve hulp met Gesco-statuut die is toegevoegd aan de directeur, die moet instaan voor de drie niveaus. Andere scholen hebben naast een afzonderlijke directie, ook recht op een huismeester en op studiemeesters (vanaf een bepaald aantal leerlingen). Het is dus meer dan wenselijk dat de directie taken zou kunnen delegeren aan iemand die voldoende hoog gekwalificeerd is.

Kan de minister meedelen :

- of een statutair huismeester-mandaat zal opgenomen worden in de administratieve omkadering van deze ziekenhuisscholen ;
- of de administratieve kracht met Gesco-statuut zal vervangen worden door een statutair personeelslid, teneinde meer zekerheid te bieden, zowel aan het betrokken personeelslid als aan de schooladministratie ?

Antwoord

In de huidige reglementering is bepaald dat aan een

universiteit waar een volledige faculteit voor geneeskunde georganiseerd wordt, een school voor buitengewoon basisonderwijs van het type 5 kan worden opgericht. Onderwijs van het type 5 op secundair niveau kan enkel gehecht worden aan een school voor buitengewoon basisonderwijs van het type 5 (artikel 18 § 2 en artikel 34 van het koninklijk besluit nr. 439 van 11 augustus 1986) dat de rationalisatie en programmatie van het buitengewoon onderwijs regelt. Paragraaf 3 van artikel 34 van dit besluit stelt dat de directeur van de basisschool belast is met de administratieve directie van dit buitengewoon onderwijs van het type 5 op secundair niveau, en dat er geen enkel selectieambt of bevorderingsambt wordt ingevoerd of in de toelagenregeling opgenomen op het niveau van het secundair onderwijs. Aangezien het ambt van opvoeder-huismeester een selectieambt is, kan het op dit ogenblik wettelijk gezien niet toegekend worden.

Verder overleg met de betrokken onderwijsinstellingen zal de concrete noodsituaties moeten verduidelijken om mogelijke oplossingen af te wegen.

**Vraag nr. 14
van 3 november 1994
van de heer H. MARSOU**

Ziekenhuisscholen – Lesurenpakket

Aan de ziekenhuisscholen wordt gevraagd nieuwe opdrachten ter harte te nemen, onder meer de organisatie van thuisonderwijs in overleg met de thuischool, flexibiliteit om kinderen die in daghospitalisatie komen op te nemen.

Deze vragen kunnen door de ziekenhuisscholen op dit ogenblik niet ingewilligd worden, aangezien het lesurenpakket wordt berekend op basis van het jaargemiddelde. Andere elementen zoals het aantal vestigingsplaatsen, de afstand tussen de vestigingsplaatsen, het aantal verschillende leerlingen, het aantal afdelingen in het ziekenhuis, het aantal personeelsleden, enzovoort worden niet in rekening gebracht.

Men kan de situatie van de ziekenhuisscholen nochtans niet vergelijken met die van de gewone scholen. De boven aangehaalde elementen spelen een belangrijke rol in het bepalen van de behoefte aan lesuren.

Een meer realistische berekeningswijze zou gebaseerd kunnen zijn op het hoogste maandgemiddelde. Dit zou de verhouding tussen het aantal personeelsleden en de dagelijkse onderwijsbehoefte van de verschillende kinderen aanzienlijk kunnen verbeteren.

Kan de minister de berekeningswijze van het lesurenpakket in deze zin aanpassen?

Antwoord

Hoewel deze vraag specifiek de problematiek van de ziekenhuisscholen betreft, zijn de noden in verband met het onderwijs aan het zieke kind in het algemeen, me welbekend. Zo is het onderwijs aan kinderen die niet in een ziekenhuis verblijven maar wegens hun gezondheidstoestand niet naar school kunnen, vaak gestoeld op vrijwilligheid. Zo leveren vrijwilligersorganisaties als CMVB (Vereniging van Vrouwen uit de Middengroepen) en Auxilia een zeer grote bijdrage in het geven van onderwijs aan zieke kinderen, zowel in de thuis- als in de ziekenhuissituatie.

In het schooljaar 1993-1994 heb ik via het Belgisch Werk tegen Kanker een project ondersteund waarbij bereidwillige thuischool-leerkrachten onderwijs aan huis verschaffen aan leerlingen van het secundair onderwijs (kanker-patiënten).

Dat de problematiek van het onderwijs aan het zieke kind mijn interesse heeft, mag ook 'blijken uit twee vergaderingen die recentelijk door medewerkers van mijn kabinet en van mijn administratie werden bijgewoond (op 6 september in verband met de problematiek van het onderwijs in de ziekenhuisscholen en het onderwijs aan huis voor thuisverblijvende zieke kinderen, en op 26 oktober in verband met de problematiek van het onderwijs aan kinderen en jongeren met psychiatrische problemen en die opgenomen zijn in een kinder- en jeugdpsychiatrische kliniek).

Half oktober ontving mijn administratie eveneens een uitgebreide lijst van knelpunten betreffende het onderwijs in de ziekenhuisscholen van Antwerpen, Gent en Leuven. In deze knelpuntenlijst zitten onder meer de aspecten verrat die de vraagsteller aanhaalt en zij worden op dit ogenblik door de administratie onderzocht.

Op het overleg ziekenhuisscholen-kabinet-administratie werd aan de directies van de 3 ziekenhuisscholen gevraagd om, voor het bepalen van het lesurenpakket, uit te gaan van het hoogste maandgemiddelde in plaats van het jaargemiddelde (van de periode van 12 maanden die voorafgaat aan 1 februari van het jaar waarin het betrokken schooljaar een aanvang neemt).

Uit deze berekening ter bepaling van de budgettaire weerslag, komt geen eenvormigheid naar voor wat de drie scholen betreft. De herberekening geeft wel reële meerkosten waarvan de effectiviteit moet onderzocht worden,

**Vraag nr. 15
van 3 november 1994
van de heer H. MARSOU**

Ziekenhuisscholen – Discriminatie mentaal gehandicapten voor type 5

Indien voor het basis- en het secundair onderwijs geen afzonderlijke berekeningen worden gemaakt, maar een gezamenlijk lesurenpakket wordt toegestaan, kan de ziekenhuisschool autonoom beslissen hoe ze haar opdracht uitbouwt in het eigen specifiek ziekenhuis met het totale pakket lesuren.

Op die manier zou type 5, BUSO geen opleidingsvorm toegewezen krijgen en zou de school enkel als school moeten voldoen aan de rationalisatie- en programmatiënormen. De ziekenhuisschool moet wel volwaardig onderwijs kunnen verstrekken aan leerlingen van het gewoon secundair onderwijs, zodat het behalen van een A-attest mogelijk blijft voor langdurig zieke kinderen.

Voor mentaal gehandicapte kinderen kan de ziekenhuisschool dan aangepast personeel aanwerven. Soms blijkt trouwens een leerkracht uit het basis- of zelfs het kleuteronderwijs beter in staat om dit soort leerlingen op de meest efficiënte wijze te stimuleren. Besturen van basisschool en BUSO kunnen dan ook samengevoegd worden en zo efficiënt mogelijk aangewend.

Kan de minister de autonomie van de plaatselijke school op deze wijze echt realiseren ?

Antwoord

In de huidige reglementering is onderwijs van het type 5 op secundair niveau alleen mogelijk voor opleidingsvorm 4.

Kinderen met een mentale handicap kunnen dus in principe niet in het secundair onderwijs type 5 terecht. Toch wijst de praktijk uit dat in concrete situaties de ziekenhuisscholen aan deze wettelijke beperking een mouw passen.

Vooraleer een wijziging aan te brengen in de wetgeving, zijn bijkomende gegevens nodig om te bepalen tot welke meeruitgave een uitbreiding van type 5 op secundair niveau aanleiding zou geven.

Vraag nr. 16
van 4 november 1994
van de heer S. DE CLERCK

Gemeenschapsonderwijs – Controlebevoegdheid en procedure bij afwezigheid wegens ziekte en wegens arbeidsongeval

Met de omzendbrief van 9 december 1993 werd, met ingang van 1 januari 1994, de controle op de afwezigheid wegens ziekte in het gemeenschapsonderwijs gereorganiseerd.

Kan de minister bevestigen dat de vastbenoemde leerkrachten in het gemeenschapsonderwijs die afwezig zijn ten gevolge van een arbeidsongeval, uitsluitend onder de bevoegdheid blijven van de Administratieve Gezondheidsdienst, ook in de mate er enige betwisting bestaat met deze Administratieve Gezondheidsdienst en er nopens deze betwisting, bijvoorbeeld inzake de duur van de afwezigheid ten gevolge van het arbeidsongeval, een procedure lopende is voor het arbeidsrecht ?

Kan de minister met andere woorden bevestigen dat het organisme dat de controle uitoefent in het kader van afwezigheid wegens ziekte, geen geldige vaststellingen kan doen en dat de procedures van afwezigheid wegens ziekte niet van toepassing zijn op iemand die valt onder het stelsel van de arbeidsongevallen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het raadslid verwijzen naar de omzendbrief van 8 april 1994 ref. OND/I1/SVC/SD. Daarin staat inderdaad uitdrukkelijk dat de Administratieve Gezondheidsdienst (AGD) bevoegd blijft voor arbeidsongevallen. Dat betekent dat er nog steeds een geel attest AGD-1B naar de Administratieve Gezondheidsdienst moet gestuurd worden, als de behandelende arts van oordeel is dat het personeelslid arbeidsongeschikt is ten gevolge van een arbeidsongeval. Maar wanneer de AGD aan het personeelslid meedeelt dat de afwezigheid niet of niet langer aanvaard wordt als gevolg van een arbeidsongeval, brengt dit in principe mee dat deze afwezigheid er beschouwd wordt

als afwezigheid wegens ziekte. Dat houdt dan in dat het controle-organisme bevoegd is voor controle en dat de formaliteiten betreffende de afwezigheid wegens ziekte moeten nageleefd worden.

Indien het personeelslid het met de beslissing van de AGD niet eens is, zal het daartegen beroep aantekenen. In afwachting van een definitieve uitspraak aangaande dit beroep dient het personeelslid bij verdere afwezigheden die door de behandelende arts beschouwd worden als zijnde het gevolg van een arbeidsongeval, zowel de formaliteiten naar de AGD als deze naar het controle-organisme te vervullen.

Op het medisch attest dat naar het controle-organisme verstuurd wordt zal de behandelende arts toevoegen dat er een beroepsprocedure lopende is bij de AGD.

Vraag nr. 17
van 4 november 1994
van de heer L. STANDAERT

Middelbare scholen – Wachtlijsten

In een aantal middelbare scholen steekt een nieuw fenomeen de kop op : het aantal inschrijvingen per graad wordt beperkt en wie zich na het opvullen van de vooropgezette aantallen nog wenst in te schrijven komt op een wachtlijst terecht.

Een deel van die wachtlijsten kan verklaard worden door plaatsgebrek in bepaalde scholen. Nochtans is er in een aantal scholen een ander motief voor deze voor een buitenstaander onbegrijpelijke „numerus clausus”. Voor de berekening uren/leraar zijn de leerlingen een aantal uren waard, de eerste 25 leerlingen in de tweede en derde graad ASO bijvoorbeeld 1,90. Eenmaal een graad reeds 100 leerlingen heeft, telt een extra leerling maar voor 1,45 en bepaalde inrichtingshoofden berekenen op deze wijze de voor hen meest gunstige leerlingenaantallen per graad, die hen op 1 februari van het volgende schooljaar het meest productief lijken. Meer leerlingen inschrijven zou het pedagogisch comfort alleen verkleinen en die worden dan op een wachtlijst geplaatst. Bovendien wordt deze directies ook het „ongemak” van boventalligen, tijdelijken en andere deeltijdse leerkrachten bespaard (dit is een citaat).

1. Is de minister op de hoogte van deze berekende handelwijze van bepaalde inrichtingshoofden ?
2. Kan hij zich ermee akkoord verklaren ?
3. Is er enig onderzoek verricht naar het verdoken toepassen van een numerus clausus in het middelbaar onderwijs ? In hoeveel scholen worden dergelijke wachtlijsten gebruikt ? Wat is de werkelijke reden die opgeheven wordt voor de wachtlijsten ?
4. Acht de minister het mogelijk dat de huidige berekening van het lestijdenpakket in die zin aangepast kan worden dat dergelijke werkwijze, die ver verwijderd staat van het belang van de leerling en andere pedagogische waarden, niet meer mogelijk of wenselijk is, zonder daarom kleinere scholen en kleinere netten te benadelen ?

Antwoord

1. Er werden mij tot hiertoe geen gevallen gesignaleerd van bepaalde onderwijsinstellingen die, om welke reden dan ook, de inschrijving van leerlingen systematisch zouden weigeren van zodra een zekere drempel qua schoolpopulatie wordt overschreden.
2. Evenmin als in de overige onderwijsniveaus, is het beperken van overheidswege van het leerlingenbestand per instelling of per opleiding in het secundair onderwijs verenigbaar met het huidig onderwijsbeleid.
3. Zie vooreerst het antwoord op vraag 1. Het niet aanvaarden van kandidaat-leerlingen, voor zover geëxpliciteerd, lijkt niet bij voorbaat uitgesloten, bijvoorbeeld uit hoofde van een vermeende onverzoonbaarheid met het pedagogisch project van de school.

Indien ouders en leerlingen vermoeden dat hun belangen en rechten echter worden geschonden, dan zal het finaal aan de rechterlijke macht toekomen om de ingeroepen redenen te beoordelen.

4. Er wordt niet overwogen om de reglementering aangaande de vaststelling van het pakket uren-leraar in het voltijds secundair onderwijs in herziening te stellen, precies omdat de huidige reglementering een evenwicht vormt tussen de noden van ons gedifferentieerd secundair onderwijslandschap en de opgelegde budgettaire discipline.

Vraag nr. 18
van 4 november 1994
van de heer L. STANDAERT

Lokale raden – Gecoöpteerde leden uit de pedagogische colleges. Bevoegdheden inzake personeelsbeleid

De leden van de lokale raden die gecoöpteerd werden uit de pedagogische colleges kunnen niet deelnemen aan de agendapunten die vallen onder personeelsbeleid. Nochtans krijgen ze, in geval de dagorde ook punten bevat waarbij ze mogen aanwezig zijn, wel de omschrijving van het agendapunt en het identificatienummer op hun uitnodigingsagenda.

In sommige lokale raden krijgen deze gecoöpteerde leden eveneens de voorbereidende stukken van de agendapunten die vallen onder personeelsbeleid, in andere lokale raden dan weer niet.

1. In lokale raden waar deze leden de voorbereidende stukken niet krijgen, heerst onvrede omdat in andere lokale raden gelijkaardige leden ze wel ontvangen. Het algemeen werkingsreglement van de ARGO is in deze onduidelijk. Mogen aan leden van een lokale raad, gecoöpteerd uit de pedagogische colleges, de voorbereidende stukken in verband met personeelsbeleid toegestuurd worden, zolang ze geen informatie bevatten zoals bedoeld in artikel 7, paragraaf 6 van het algemeen werkingsreglement ?
2. Zou de ARGO in deze aangelegenheid er niet beter aan doen het werkingsreglement op een eenduidige manier aan te passen ?

Antwoord

1. De situatie die het raadslid schetst vloeit voort uit het feit dat een aantal artikelen uit het algemeen werkingsreglement van de lokale raden samen dienen geïnterpreteerd te worden. Zo stelt artikel 14 van voormeld werkingsreglement dat de leden van de raad die gecoöpteerd zijn uit de leden van de pedagogische colleges, niet deelnemen aan beraadslagingen en stemmingen omtrent personeelsaangelegenheden. Dit geldt eveneens voor de studentenvertegenwoordigers in de raad van bestuur. Het is vooral duidelijk dat hier vooral de besluitvorming aan de leden verkozen uit het pedagogisch college en aan studentenvertegenwoordigers wordt ontnomen aangaande personeelsaangelegenheden. De ARGO heeft dit in zijn omzendbrief ARGO/510/JW/JD/I van 10 april 1991 onder punt 7.2. duidelijker gesteld. Zo wordt gezegd wat onder personeelsproblemen dient te worden verstaan, dit wil zeggen alle maatregelen die verband houden met de toepassing van het statuut.
2. Anderzijds stelt het door het raadslid vermelde artikel 7, paragraaf 6 van het algemeen werkingsreglement dat de uit de pedagogische colleges gecoöpteerde personeelsleden en de studentenvertegenwoordigers in de raad van bestuur geen inzagerecht hebben in de individuele, administratieve tucht- en beoordelingsdossiers van de personeelsleden. De omzendbrief ARGO/510/JW/HD/I verduidelijkt deze beperking van inzagerecht voor leden verkozen uit het PC en voor studentenvertegenwoordigers in bovenvermelde dossiers.
3. Ten slotte stelt artikel 6 § 1 van het algemeen werkingsreglement van de lokale raden dat de uitnodiging, samen met de agendapunten en de voorbereidende stukken en een voorstel van beslissing, aan de leden wordt doorgestuurd. Hiermee wordt duidelijk alle leden bedoeld, dus ook de leden verkozen uit het PC en de studentenvertegenwoordigers. Het lijkt mij evident dat de leden verkozen uit het pedagogisch college en de studentenvertegenwoordigers dienen te vernemen waarom zij voor dit bepaalde punt niet mogen deelnemen aan de besluitvorming. Ook dit wordt verduidelijkt in de omzendbrief ARGO/510/JW/JD/I onder punt 6.3.3. Punt 6.3.5. van dezelfde omzendbrief stelt dat de agenda meegeedeeld wordt aan het personeel (algemeen werkingsreglement, artikel 6 § 2) en dit door aanplakking in alle instellingen en vestigingsplaatsen.
4. Artikel 49 van het algemeen werkingsreglement en punt 6.9 van ARGO/510/JW/JD/I omschrijven het ambtsgeheim. Zo is het leden verboden vertrouwelijke informatie die zij vernemen uit hoofde van hun mandaat, mede te delen aan personen die geen deel uitmaken van de raad. Vertrouwelijke informatie zijn ook de beslissingen en documenten die om deontologische redenen niet worden meegedeeld of niet voor inzage beschikbaar zijn.
5. Uit de samenlezing van de aangehaalde reglementering onder de punten 1 tot en met 4 van mijn antwoord aan het achtbare lid, blijkt dat de regelgever enerzijds een zo ruim mogelijke informatie heeft willen verzekeren aan alle leden, en anderzijds heeft

willen voorkomen dat personeelsleden zouden meebeslissen over personeelsproblemen. Bovendien heeft de regelgever gewild dat de privacy van het individu wordt gerespecteerd.

6. Ik zou bovenstaande principiële stellingname in het door het lid aangehaalde probleem als volgt vertalen.
 - De uitnodiging, agenda, voorbereidend stuk en gemotiveerd voorstel dienen aan alle leden te worden toegestuurd, inbegrepen de leden verkozen uit het pedagogisch college en de studenten-vertegenwoordigers.
 - Het is de verantwoordelijkheid van de afgevaardigd bestuurder en de instellingshoofden dat voormelde uitnodiging geen informatie bevat overgenomen uit de individuele administratieve, tucht- en beoordelingsdossiers. Indien nodig kunnen deze stukken ter zitting worden ingezien door de voor dit agendapunt wel tot de besluitvorming toegelaten raadsleden.
 - Ten slotte kan de lokale raad in zijn eigen werkingsreglement expliciteren wat dient begrepen te worden onder de term „vertrouwelijke informatie”.
7. Ik ben mij ervan bewust dat de geciteerde regelgeving inderdaad tot verwarring kan leiden. De ARGO verzekert mij echter, dat in het nieuwe werkingsreglement-lokale raden dat bij de installatie van de nieuwe lokale raden op 1 april 1996 in werking zou treden, een duidelijke formulering zal worden ingebouwd waarbij toch wordt tegemoet gekomen aan het principe van terzelfdertijd streven naar maximale informatie en naar beschermen van de privacy.

Vraag nr. 19
van 4 november 1994
van de heer L. STANDAERT

Onderwijs – Evaluatie personeel

Heel wat personeelsleden van het onderwijs hebben de eerste toepassing van de nieuwe evaluatie als een erg koude douche ervaren. Nogal wat directies hebben het zich veroorloofd niets dan negatieve commentaren in de evaluatie op te nemen, vooral daar alleen bezwaar mogelijk was indien het besluit van de evaluatie neerkwam op onvoldoende.

- 1 Naar ik uit goede bron vernomen heb zou een aantal personeelsleden zich rechtstreeks tot de ARGO gewend hebben, zonder dus de hiërarchische weg voor klachten te volgen. Tot hun eigen verbazing hebben sommigen daar gelijk gekregen en werd een wijziging in de evaluatie aangebracht. Kloppen deze geruchten met de werkelijkheid ?
- 2 Zo ja, betekent dit geen ernstige vorm van discriminatie, daar de evaluatie een wezenlijk onderdeel is van het bevorderingsdossier ? Mensen die zich bij de bepalingen van het decreet-rechtspositie hebben neergelegd, en zich dus aan de wetten hebben gehouden, worden in dit opzicht dus de benadeelde partij ?

3. Is de minister niet van oordeel dat, naar analogie met het HOBU-decreet, ook een bezwaar van leerkrachten zou moeten mogelijk zijn indien de uiteindelijke evaluatie niet onvoldoende is ? Bij mutatie bijvoorbeeld hebben praktisch alle lokale raden als één van de criteria een punt “de laatste evaluatie(s)” opgenomen. Als een evaluatie duidelijke onwaarheden bevat waartegen geen enkele vorm van bezwaar mogelijk is, dan betekent dat in feite toch een soort vrijgeleide voor de opsteller ervan ?

Antwoord

Ten stelligste wil ik ontkennen dat enig orgaan van de centrale inrichtende macht in de evaluatieverslagen is tussengekomen. Noch de centrale raad, noch het vast bureau, noch de administratie ARGO of enig lid ervan, heeft inzake het toekennen van een evaluatie enige bevoegdheid.

De tussenkomst van de administratie in deze materie is beperkt tot het procedureel begeleiden van de directies en tot het aanwijzen, in geval een evaluatie onvoldoende toegekend wordt, van een lid van de diensten van ARGO die met het toekennen van een nieuwe evaluatie belast wordt (art. 8, § 5 van het besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991).

Een personeelslid waarvan het functioneren door de directie niet als onvoldoende wordt beschreven, kan geen georganiseerd administratief beroep instellen. Een beroep bij de raad van beroep is inderdaad onmogelijk.

Vanzelfsprekend kan het betrokken personeelslid in het kader van het willig beroep de directie, die bedoelde evaluatie toekende, verzoeken de betwiste onderdelen van deze evaluatie aan te passen. Hij kan steeds zijn opmerkingen in een bezwaarschrift uiten. De directie kan al dan niet ingaan op deze opmerkingen.

Bovendien wil ik er het raadslid toch ook op wijzen dat een instellingshoofd er moeilijk kan toe komen een volledig negatief evaluatieverslag op te maken, indien hij in het afgelopen evaluatiejaar geen enkele negatieve persoonlijke nota, waarvoor wel antwoordmogelijkheid geldt (cfr. artikel 9, § 2 van het besluit van 22 mei 1991), aan het personeelslid heeft voorgelegd.

Aangezien ook de directies in een zeker hiërarchisch verband functioneren, kan een personeelslid zich in het kader van het hiërarchisch beroep wenden tot het lokaal bestuursorgaan. Alhoewel de uiteindelijke beslissingsbevoegdheid bij de directie ligt, kan het lokaal bestuursorgaan het dossier bespreken. Het debat in het lokaal bestuursorgaan kan er oorzaak van zijn dat de directie de betwiste passus wijzigt.

Indien het personeelslid meent dat de toegekende evaluatie in strijd is met de wet of met het algemeen belang kan hij de centrale raad, als toezichthoudende overheid, verzoeken de evaluatie of de betwiste onderdelen ervan te schorsen of te vernietigen.

Vraag nr. 20
van 14 november 1994
van de heer J. DE MOL

Vertaling actieprogramma's Agenda 21 – Middelen, besteding, bestemming

Hoofdstuk 33 van de Agenda 21 behandelt de financiering van de Agenda 21. Volgens Unced hebben de ontwikkelingslanden, voor de uitvoering van de in Agenda 21 opgesomde activiteiten gedurende de periode 1993-2000 jaarlijks meer dan 600 miljard dollar nodig. Van dit bedrag moet de internationale gemeenschap 125 miljard dollar bijebrengen.

De Vlaamse omzetting van Agenda 21 vraagt echter ook een aantal financiële inspanningen.

1. Welke financiële middelen werden tot nog toe vrijgemaakt en besteed aan de omzetting van de doelstellingen van de Agenda 21 naar de beleidsterreinen van de minister ?
2. Waaraan werden deze middelen besteed ?
3. Welke middelen voor de omzetting van Agenda 21 worden in zijn begroting voor 1995 uitgetrokken ? Waarvoor zijn ze bestemd ?

N.B. : Deze vraag wordt gesteld aan alle Vlaamse ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord op bovenvermelde vraag van het raadslid zal worden verstrekt door de Vlaamse minister, bevoegd voor Leefmilieu.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
 BUITENLANDSE HANDEL EN
 STAATSHERVORMING

Vraag nr. 2
van 24 oktober 1994
van de heer. H. VAN DIENDEREN

Autobussen op aardgas – Toekomstmogelijkheden

“De bussen voor het openbaar vervoer en de luchtvervuiling in de stadscentra” is de titel van een studie ondernomen op initiatief van de Nationale Investeringsmaatschappij en de Koning Boudewijnstichting. Volgens die studie zijn bussen op aardgas de beste keuze voor de onmiddellijke toekomst, omdat ze minder vervuilen. De keuze voor aardgas is alleen financieel interessant, als er meteen voor een relatief groot aantal bussen op aardgas wordt gekozen, zegt de studie.

1. Welke politieke besluiten trekken de minister en de verantwoordelijken van De Lijn uit de studie ?
2. Kiest de overheid voor aardgas ?

3. Is hierover samenspraak met de andere gewesten en maatschappijen voor stads- en streekvervoer ? Op welke golflengte zitten zij ? Wat zijn hun ervaringen, plannen ?
4. Zijn er voorbeelden van buitenlandse maatschappijen die massaal zijn overgeschakeld of bij de vernieuwing van hun busspark een andere oplossing kiezen dan diesel ? Welke ?
5. Houdt men eventueel rekening met de gestelde voorwaarde dat de operatie alleen rendabel is, als ze tamelijk grootschalig gebeurt ?
6. Welke Vlaamse bedrijven beschikken over de technologie om bussen op aardgas te leveren ?

Antwoord

1. De vermelde studie is eerder een pleidooi voor het gebruik van aardgas, dan een objectieve studie over hoe het openbaar vervoer het best kan bijdragen tot een beter leefmilieu.
2. De overheid kiest voor de beste oplossing, zowel wat het openbaar vervoer betreft als het leefmilieu. Deze keuze valt voorlopig niet op aardgas. De Lijn rijdt trouwens vandaag reeds met bussen die aan de emissienormen van 1996 voldoen.
3. Tussen de verschillende gewesten en openbaarvervoermaatschappijen is er regelmatig uitwisseling van ervaringen en inzichten. Zo test de Waalse vervoermaatschappij diëster en de Brusselse vervoermaatschappij aardgas. In beide gevallen zijn de resultaten niet van aard om de dieseloctie te verlaten. Ook De Lijn zal eigen ervaring opdoen met een test van 5 aardgasbussen in Kortrijk die binnenkort in dienst gaan.
4. Voor zover bekend is één stad massaal overgestapt van diesel naar LPG : Wenen ; dit zou echter slechts om economische redenen gebeurd zijn. In het aardgasland bij uitstrek, Nederland, worden de aardgastesten verlaten en worden thans proeven met LPG gedaan.
5. Zelfs de grootschaligheid kan de exploitatie met aardgas niet rendabel maken.
6. De firma's Jonckheere uit Roeselare en Van Hool uit Koningshooikt-Lier kunnen aardgasbussen leveren.

L. DETIEGE

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING
 EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 1
van 27 oktober 1994
van de heer H. BROUNS

Zinkfabrieken van Balen-Lommel-Overpelt – Arsenicumvervuiling

Enige tijd geleden werd het noordoosten van Limburg

opgeschrikt door een alarmerend rapport van de Leuvense professor Jan Staessen over de arsenicumvervuiling rond de zinkfabrieken van Balen, Lommel en Overpelt. Hij constateerde dat 90 procent van de Kempenaars die in een straal van 21 kilometer rond die zinkfabrieken wonen, een te hoge dosis arsenicum in het lichaam hebben. Sommigen hebben zelfs driemaal meer arsenicum in hun lichaam dan de Europese norm toelaat.

Het zogenaamd anorganisch arsenicum komt vrij bij tal van industriële activiteiten en verspreidt zich in de omgeving van de fabrieken. Het stapelt zich op in de weefsels van planten en dieren. Abnormaal hoge concentraties kunnen daardoor voorkomen in levensmiddelen zoals aardappelen, koolsoorten, wijn en mineraalwaters. Arsenicum kan mutaties veroorzaken in het erfelijk materiaal van de mens en er is zelfs een verhoogd risico op huidkanker.

Gezien de resultaten van zijn onderzoek, achtte professor Staessen de tijd rijp om een preventiecampagne te starten die moet voorkomen dat stoffen als cadmium en arsenicum van milieu naar mens worden overgedragen.

1. Heeft de overheid de betrokken mensen in de tussentijd op de hoogte gebracht van de te nemen voorzorgsmaatregelen ?
2. Welke zijn die voorzorgsmaatregelen ? Worden deze opgevolgd en geëvalueerd ?
3. Waar kunnen de mensen terecht voor de juiste informatie over dit probleem ?

Antwoord

Vooreerst zou ik willen opmerken dat de gegevens die deze zomer bekend werden inzake een mogelijke arsenicumvervuiling in een aantal Antwerpse en Limburgse gemeenten, betrekking hadden op urinestalen uit de periode 1985-1989. Dit is niet zonder belang aangezien arsenicum na opname door de mens snel uitgescheiden wordt en de uitgebrachte resultaten dus geen beeld geven van de huidige situatie. Te meer daar een aantal gegevens doen vermoeden dat de toestand momenteel niet meer vergelijkbaar is met die van 5 tot 10 jaar geleden, wordt door de groep van Dr. Staessen verder onderzocht of arsenicum in het betrokken gebied nog steeds een probleem stelt. Interventiemaatregelen kunnen immers alleen dan gefundeerd zijn wanneer het bestaan van een probleem aangetoond is en het ook, op zijn minst in zekere mate, gekarakteriseerd is. Dit laatste is zeker het geval voor de cadmiumproblematiek in het bovenvermeld gebied. Het is dan ook vooral aangaande deze pollutie dat preventiemaatregelen moeten genomen worden.

In die optiek en vertrekkend vanuit de basistilosofie dat preventie goed gestructureerd, doelgericht en doeltreffend moet zijn, is er momenteel een werkgroep actief om een degelijk interventieproject uit te tekenen. In de multi-disciplinaire werkgroep zetelen naast milieu- en medische experts ook vertegenwoordigers van de diverse betrokken administraties en een deskundige inzake gezondheidsvoorlichting en -opvoeding.

Voor het ogenblik staat vast dat de preventie uit twee luiken zal dienen te bestaan. Enerzijds moet het probleem uiteraard oorzakelijk aangepakt worden. Hierbij zullen onder meer verdere emissies, welke waarschijnlijk vooral secundair zijn en bijvoorbeeld veroorzaakt worden door opwaaiend stof vanop braakliggende terreinen, beperkt moeten worden. Anderzijds moet er gepoogd worden om de overdracht van zware metalen uit de omgeving naar de bevolking toe zo sterk mogelijk te beperken. Uiteraard is hier onder meer een belangrijke taak weggelegd voor de gezondheidsvoorlichting en -opvoeding. Het sensibiliseren van de bevolking en het voorstellen van een aantal gedragsregels, zoals op het vlak van lokale groenteteelt en het gebruik van putwater, zijn hier cruciaal.

Aan de praktische uitwerking wordt door de werkgroep momenteel nog gesleuteld, maar een aantal principes zijn zeker reeds duidelijk. Het is de bedoeling de verschillende doelgroepen op een specifieke en aangepaste wijze te benaderen. Voor de algemene bevolking zal er hierbij gestreefd worden naar een trappensysteem. Een eerste niveau bestaat in een informatiebrochure die aan alle gezinnen in het betrokken gebied ter beschikking gesteld zal worden. De tekst zal de meest voor de hand liggende problemen beantwoorden en de bevolking voor verdere vragen verwijzen naar een contactpersoon. Volgens de werkgroep is het hierbij aangewezen dat er per betrokken gemeente één verantwoordelijke aangewezen zou worden. Gezien de aard van de problematiek, lijkt de milieu-ambtenaar ons daarvoor de meest geschikte persoon, doch dit dient voor een aantal gemeenten nog met het lokale beleid besproken te worden.

Voor de bevolking heeft deze werkwijze het grote voordeel dat de contactpersoon dichtbij, vertrouwd en dus makkelijk aanspreekbaar is. De contactpersoon, die het tweede niveau uitmaakt, zou naast de brochure een praktische basistekst ontvangen en een korte opleiding moeten krijgen. Hij of zij zou geruggesteund worden door één deskundige per provincie. Vragen die ook door deze laatste personen onvoldoende beantwoord kunnen worden, zullen ten slotte voorgelegd worden aan het vierde niveau en met name de multidisciplinaire werkgroep.

Vanuit organisatorisch standpunt biedt dit trappensysteem het duidelijke voordeel goed gestructureerd en werkbaar te zijn. Ten slotte, doch niet minder belangrijk, erkent deze werkwijze het belang van het lokale beleidsniveau aangaande de aanpak van de problematiek.

Het is tevens de bedoeling dat de voormelde brochures voor de bevolking ook bij huisartsen, apothekers, diensten voor medisch schooltoezicht en andere eerstelijnsgezondheidswerkers beschikbaar zouden zijn. Op deze manier kunnen zij gebruikt worden als aangrijpingspunt om de problematiek met een patiënt of cliënt te bespreken. De artsen zullen bovendien via een artikel in een veelgelezen medisch tijdschrift geïnformeerd worden, alsook via een rondschrijven vanuit de gezondheidsinspectie.

Terzijde kan opgemerkt worden dat, indien verder onderzoek het bestaan van een arsenicumprobleem in een aantal Kempische gemeenten zou bevestigen, uiteraard

ook naar deze stof toe preventiemaatregelen uitgewerkt zullen worden.

Voor het uitvoeren van het interventieproject stel ik, gespreid over een periode van drie jaar, 6.000.000 frank ter beschikking. Dit zal gepaard gaan met het oprichten van een wetenschappelijke begeleidingscommissie voor het verdere onderzoek en de opvolging en evaluatie van het preventieproject. Verder werd er logistieke steun gevraagd aan de diensten van de heer N. De Batselier, de Vlaamse minister bevoegd voor het leefmilieu, en is er ook een samenwerking nodig met de provinciale overheid.

Vraag nr. 2
van 28 oktober 1994
van mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE

VDAB-opleiding schilder-behanger – Gegevens

Graag kreeg ik van de minister meer informatie, voor 1993 en 1994 en voor de provincie Oost-Vlaanderen, over de VDAB-opleiding voor schilder-behanger.

1. In hoeveel centra organiseert de VDAB opleidingen voor schilder-behanger ? ?
2. Hoeveel werkzoekenden schreven zich in om deze opleiding te volgen ?
3. Hoeveel cursisten volgden de opleiding ?
4. Hoeveel vacatures voor schilder-behanger werden bij de VDA13 opengesteld ?
5. Hoeveel daarvan konden worden ingevuld ?

Antwoord

1. De opleidingen voor schilder-behanger worden in de provincie Oost-Vlaanderen gegeven in volgende centra :
 - 9220 Hamme, Meulenbroekstraat 2 (052/48.00.89)
 - 9032 Wondelgem, Industrieweg 50 (09) 25360.05)

In 1993 werd deze opleiding eveneens gegeven in het centrum te St.-Niklaas (Baron D'Hanisstraat 40 – 03/776.06.02) en dit in het kader van het begeleidingsplan.

2. Werkzoekenden die inschreven om deze opleiding te volgen

	1993	1994 (tot 30/09)
Hamme	21	25
Wondelgem	126	95
St.-Niklaas	15	1
Totaal	162	121

3. Aantal cursisten

	1993	1994 (tot 30/09)
Hamme	15	30
Wondelgem	55	45
St.-Niklaas	16	–
Totaal	86	75

4. en 5. Aantal vacatures voor schilder-behanger bij de VDAB en invulling.

	Ontvangen		Vervuld	
Beroep				
78100 Plyvalent schilder	38	24	19	14
78105 Schilder-behanger	26	15	44	34
78106 Behanger	2	2	2	2
78107 Plaatsers vast tapijt/andere vloerbekleding	1	1	4	2
78110 Huisschilder	72	61	57	39
78130 Decorschilder	–	–	5	4
78160 Schilder van met. gebinten en schepen	7	7	2	2
78165 Industriële schilder	9	3	5	1
78166 Pistoolschilder van gebouwen (industriële)	2	2	2	1
78180 Aanplakker (Publ.borden)	3	3	3	3
78190 Andere van de basisgroep schilders behangers	4	2	8	6
78261 Carrosserie-schilder	1	1	3	3
78263 Pistoolschilder hout (meubelen)	5	2	3	3
78264 Pistoolsch. metaal en synthetisch materiaal	9	9	10	8
78280 Spuiter van wegmarkeringen	3	1	6	4
78285 Spuiter van roestw. lagen bij voertuigen	3	3	–	–
78290 Andere arbeider van de basisgroep schilders	–	–	4	4
Totaal	185	136	177	130

Vraag nr. 3
van 28 oktober 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Arbeidsgeneeskunde – Dubbelvoogdij

Met de staatshervorming van 1980 kwam de voogdij van de arbeidsgeneeskunde terecht onder de bevoegdheid van zowel het gemeenschapsministerie voor het Gezondheidsbeleid, als van het federaal ministerie voor Tewerkstelling en Arbeid. Deze twee overheidsinstellingen werken onafhankelijk van elkaar. Ze hebben weinig of geen contacten met elkaar. Dergelijke situatie verstoort de interne werking van de arbeidsgeneeskundige diensten en de activiteiten van deze diensten t.a.v. de arbeidsomstandigheden.

1. Lijkt het de minister daarom niet raadzaam het toezicht op alle activiteiten betreffende arbeidsveiligheid en -gezondheid toe te wijzen aan de gemeenschappen ?
2. Zoniet, waarom wijst de minister dan deze logische en noodzakelijke regionalisering van de medische preventie en de arbeidsgeneeskunde af ?
3. Hoe wil de minister dan de praktische moeilijkheden verhelpen die voortspruiten uit het niet samenwerken van het gemeenschapsministerie voor het gezondheidsbeleid en het federaal ministerie voor Tewerkstelling en Arbeid ?

P.S. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

Antwoord

Zoals het raadslid terecht opmerkt, lijkt het ons inderdaad raadzaam dat het toezicht op alle activiteiten betreffende arbeidsgeneeskunde effectief door de gemeenschappen uitgevoerd zou worden. Sinds de staats-hervorming van 1980 is het immers zo dat de bepalingen met betrekking tot de arbeidsgeneeskundige controle een gemeenschapszaak zijn. Dit betekent concreet dat onze diensten bevoegd zijn voor de controle op de naleving van de bepalingen van het ARAB, waaraan de arbeidsgeneeskundige diensten moeten voldoen om erkend te kunnen worden. Spijtig genoeg is het zo dat samen met de toekenning van deze bevoegdheden, geen personeel van de medische arbeidsinspectie van het federale ministerie van Tewerkstelling en Arbeid naar de gemeenschappen werd overgeheveld. Praktisch betekent dit dat een aantal taken behorend tot onze bevoegdheid, nog steeds uitgevoerd worden door de federale overheid. Daar er bovendien geen formele uitwisseling van gegevens bestaat tussen de medische arbeidsinspectie en de gemeenschappen, zijn alle op dit terrein werkzame diensten onvolledig geïnformeerd. Het is duidelijk dat dit een belemmering betekent voor de goede uitvoering van de overheidstaken op het vlak van de arbeidsgeneeskunde.

Teneinde de praktische moeilijkheden die uit deze situatie voortspruiten op te lossen, heeft de Vlaamse Gemeenschap sedert 1988 pogingen gedaan om tot een nauwe samenwerking te komen met de federale overheid. Het heeft echter tot 1992 geduurd vooraleer onze initiatieven enig succes opleverden en er enige vooruitgang geboekt werd.

In toepassing van artikel 92bis, § 1 van de bijzondere wet van 8 augustus 1988, werd er een voorstel tot samenwerkingsakkoord voorbereid door een werkgroep met ambtenaren van alle bevoegde overheidsinstanties. Alhoewel de werkzaamheden van de groep reeds sinds geruime tijd nagenoeg afgerond zijn, is het akkoord tot onze grote spijt nog steeds geen werkelijk-

heid geworden. Het ontwerp van samenwerkingsakkoord bevindt zich sinds maart 1994 voor een aantal redactionele aanpassingen bij de federale overheid en ondanks aandringen is er in het afhandelen van deze zaak geen vooruitgang te bespeuren.

Besluitend kan dus gesteld worden, dat enerzijds het tot stand komen van een samenwerkingsakkoord een absolute noodzaak is en een tijdelijke oplossing zal bieden voor de huidige knelpunten. Anderzijds kan een duurzame oplossing ons inziens echter alleen bestaan in het samenvoegen van alle overheidstaken aangaande arbeidsgeneeskunde onder de bevoegdheid van de gemeenschappen.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 3
van 20 oktober 1994
van de heer M. MAERTENS

Gedesaffectede militaire domeinen te Zedelgem en te Lombardsijde – Budgettaire bezwaren tegen de geplande aankoop

Naar verluidt zouden sedert enige tijd besprekingen worden gevoerd tussen het departement van Begroting en dit van Leefmilieu en Natuurbehoud nopens de geplande aankoop door het Vlaamse Gewest van de gedesaffectede militaire domeinen te Zedelgem en Lombardsijde als natuurgebied. Bij deze besprekingen zouden budgettaire bezwaren gerezen zijn.

Het ware mij in dit verband aangenaam voor beide locaties afzonderlijk te vernemen :

- a) in welke fase deze besprekingen zich bevinden ;
- b) welke de eventuele knelpunten zijn ;
- c) welke timing wordt vooropgesteld om de verkoop te kunnen realiseren en om de nodige kredieten vrij te geven.

Antwoord

De verwerving van gedesaffectede militaire domeinen behoort tot de bevoegdheid van de betrokken minister.

Inzake de onteigening van het militaire domein Vloetenveld te Zedelgem heb ik op 12 september een voorwaardelijk begrotingsakkoord verleend, waarbij geen budgettaire bezwaren zijn geponeerd.

Een dossier betreffende het militair domein te Lombardsijde is niet aan het bestuur Begroting voorgelegd.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 149
van 29 september 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Woordenboek van de Vlaamse dialecten – Continuering

Sinds 1972 werkt een groep wetenschappers van de Gentse Universiteit aan de redactie van het WVD, dat de traditionele dialect-woordschat van West- en Oost-Vlaanderen, Frans-Vlaanderen en Zeeuws-Vlaanderen inventariseert en beschrijft.

Wegens problemen met de financiering, moet gevreesd worden voor het opdoeken van het project. Via het REWO, onder auspiciën van de Nederlandse Taalunie, werd voor dit project, voor de volgende 6 jaar, aan de Vlaamse regering een subsidie van 41.544.000 frank gevraagd.

Deze subsidie is een essentieel onderdeel van een gestructureerde co-financiering. Aan deze subsidie zijn immers de bijdragen van de provincies, de universiteit en de wetenschapsorganisaties gekoppeld.

1. Waarom heeft het Fonds voor Collectief Fundamenteel Onderzoek de financiering van het Vlaams dialecten-woordenboek stopgezet ?
2. Waarom heeft de coördinatie Wetenschapsbeleid het dossier doorgeschoven naar het departement van Cultuur ?

Antwoord

Het Fonds voor Collectief Fundamenteel Onderzoek, een met het Nationaal Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek geassocieerd Fonds, heeft sinds 1972 een som van 34.582.000 frank in het Woordenboek van de Vlaamse Dialecten geïnvesteerd en heeft zijn steun niet stopgezet, maar sinds 1994 gehierarchiseerd naar meer diepgaand onderzoek, in casu de fonologie van de Vlaamse dialecten, dat de reeds verzamelde gegevens benut als basismateriaal en bijgevolg het reeds geïnvesteerde geld valoriseert.

Het louter verzamelen van de basisgegevens wordt echter wel afgebouwd, daar dit langdurig logistiek onderzoek is dat institutioneel dient gesteund te worden, buiten het NFWO om.

Wegens de grote waarde die het NFWO hecht aan het verzamelen van deze basisgegevens, die eens en voor altijd het werkmateriaal zullen vormen voor meer diepgaand onderzoek, is er toch nog een overbruggingskre-

diet toegewezen voor een bedrag van 7.551.000 frank voor de periode van 1 oktober 1994 tot 30 september 1996, in het kader van het samenwerkingsakkoord Vlaanderen-Nederland en deels ten laste van de bijzondere toelage die de Vlaamse regering hiervoor heeft ter beschikking gesteld.

Wat de bevoegdheid over het dossier betreft, kan ik het lid meedelen dat het hier om een onderzoeksproject gaat dat binnen het NFWO beheerd wordt.

De middelen daartoe zijn ondergebracht op de begroting van de Vlaamse minister van Onderwijs.

Vraag nr. 4
van 24 oktober 1994
van de heer H. OLAERTS

Limburgse aannemers in Luik geweerd

Het is genoegzaam bekend dat in het Luikse Limburgse aannemers worden geweerd.

In welke mate is de minister daarover ingelicht ?

Wat werd hiertegen ondernomen ?

Antwoord

Wat de klacht betreft van nogal wat Vlaamse ondernemers over de toegang tot openbare aanbestedingen in Wallonië, verwijs ik naar de wetgeving en de reglementering inzake de overheidsopdrachten, die door alle overheden op gelijke wijze moet worden toegepast. Benadeelde ondernemingen kunnen, in geval van inbreuk op de wetgeving en reglementering, steeds de nodige juridische stappen zetten en schadevergoeding eisen.

De Vlaamse regering rekent erop dat de andere regio's ter zake blijk geven van voldoende federale loyaliteit.

Vraag nr. 8
van 28 oktober 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Zie :
Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden
Vraag nr. 3
van 28 oktober 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN
Blz. 123.

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van mevrouw L. Detiège, Vlaams minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden.

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN
HUISVESTING

Vraag nr. 299
van 17 oktober 1994
van de heer M. MAERTENS

Natuurgebieden en bossen van de Vlaamse Gemeenschap – Gebruik van chemische bestrijdingsmiddelen

Naar verluidt zou het beheer van natuurgebieden en bossen gepaard gaan met een zeer beperkt gebruik van chemische bestrijdingsmiddelen, omdat daartoe geen bruikbare alternatieven of biologische middelen voorhanden zouden zijn.

1. Welke chemische bestrijdingsmiddelen, en welke hoeveelheden werden daarvan in de voorbije jaren gebruikt bij het beheer van natuurgebieden en bossen ?
2. Welke chemische bestrijdingsmiddelen werden door welke alternatieven of biologische middelen in de voorbije jaren vervangen ?

Antwoord

Het gebruik van bestrijdingsmiddelen gebeurt op lokale en meer beperkte schaal in de natuurgebieden die onder toepassing vallen van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud.

Daar dit een zaak van de lokale beheerder is, bestaat hierover geen gecentraliseerde informatie.

De nodige informatie wordt opgevraagd en zal u later worden bezorgd.

Het uitgangspunt voor het gebruik van chemische bestrijdingsmiddelen is, dat ze in de voormelde gebieden slechts gebruikt worden wanneer geen doeltreffende vervangende middelen voorhanden zijn.

Voor de natuurgebieden die niet onder toepassing vallen van de wet van 1 juli 1973, beschik ik over geen enkele informatie.

Het bedoelde gebruik valt er onder de uitsluitende bevoegdheid van de eigenaar.

Wel dient deze laatste rekening te houden met de federale reglementering inzake het gebruik van bestrijdingsmiddelen.

Zo de eigenaar een publiekrechtelijke instantie is, moet ook hij bovendien rekening houden met artikel 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 27 juni 1984, dat het gebruik van biociden op bermen, beheerd door publiekrechtelijke instanties, verbiedt.

Wat het gebruik van chemische bestrijdingsmiddelen in de bossen van de Vlaamse Gemeenschap betreft, kan ik melden dat de gegevens opgevraagd werden en het raadslid zullen worden bezorgd zodra ze in mijn bezit zijn.

vraag nr. 3
van 20 oktober 1994
van de heer M. MAERTENS

Natuurgebied Doornpanne te Koksijde – Beheersplan

Naar verluidt is er door de dienst Waters en Bossen een definitief beheersplan opgemaakt voor de Doornpanne. Dit natuurgebied bestaat uit duinvegetatie die een groeiende bebossingsgraad vertoont. Deze trend is nochtans veroorzaakt door negatieve milieufactoren en is strijdig met de natuurlijke duinvegetatie. Het beheer zou derhalve door de dienst Natuurbeheer moeten gebeuren.

1. Waarop steunt de minister zich om het bosbouwkundig beheer te verantwoorden ?
2. Zou het niet aangewezen zijn dit terrein minstens gezamenlijk te laten beheren door Waters en Bossen en Natuurbehoud ?

Antwoord

1. Ongeveer 120 ha. van de Doornpanne is eigendom van de Intercommunale Waterleidingsmaatschappij Veurne Ambacht, afgekort IWVA. In opdracht van de IWVA werd door het Instituut voor Natuurbehoud een ontwerp van beheersplan voor de Doornpanne uitgewerkt. De IWVA liet echter dit beheersplan opmaken in uitvoering van artikel 43 van het bosdecreet. Het door het Instituut voor Natuurbehoud voorgesteld ontwerp-beheersplan werd door de IWVA herwerkt en ten slotte door de dienst Waters en Bossen als bosbeheersplan goedgekeurd. De effectieve uitvoering van de voorgeschreven beheersmaatregelen komt uiteraard toe aan de IWVA zelf.

Voor de 20 ha. eigenlijke bosbestanden (of 20 procent van de totale oppervlakte) die in de Doornpanne voorkomen, moet overeenkomstig artikel 43, § 2 van het bosdecreet, een bosbeheersplan worden opgemaakt onder toezicht van de bevoegde dienst, namelijk de dienst Waters en Bossen.

2. Ik beschik op dit ogenblik over geen juridisch instrument om aan de eigenaar een andere vorm van beheer of een beheersplan op te leggen dan het bosdecreet.

In het voorontwerp van decreet op het natuurlijk milieu en het natuurbehoud is deze mogelijkheid wel opgenomen. In afwachting hiervan kan ik aan de eigenaar geen andere verplichtingen met betrekking tot het beheer van het domein opleggen.

Het blijkt evenwel dat de eigenaar verklaard heeft zich voor het toekomstige beheer van het gebied ook te zullen laten bijstaan door het Instituut voor Natuurbehoud.

Vraag nr. 4
van 20 oktober 1994
van de heer M. MAERTENS

Natuurgebieden en bossen – Aankoop door het Vlaamse Gewest

Welke natuurgebieden en bossen werden de voorbije

jaren door het Vlaamse Gewest aangekocht (met vermelding van provincie, plaats, aard, grootte en aankoopsom) ?

Welke natuurgebieden en bossen werden voor aankoop in optie genomen tot einde 1995 ? Wat is de grootte, kostprijs, plaats, enzovoort ? Voor wanneer wordt de aankoop gepland en op welke allocaties, en welke ongebruikte allocaties uit de voorbije jaren zijn in dit verband nog op de begroting beschikbaar ?

Antwoord

Gezien de hoeveelheid gegevens en de specificiteit ervan zal het antwoord rechtstreeks overgemaakt worden aan het raadslid.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 338
van 2 augustus 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Ontwerp van ruimtelijk structuurplan – Implicaties voor de gemeenten van Vlaams-Brabant

Het antwoord dat de minister mij verstrekt heeft op mijn vraag nr. 267 van 11 mei jongstleden, met betrekking tot het voorontwerp-ruimtelijk structuurplan en de gevolgen voor Vlaams-Brabant, heeft mijn ongerustheid ter zake niet kunnen wegnemen.

1. Kan de minister bevestigen dat volgens het voorontwerp-ruimtelijk structuurplan de volgende vijftien gemeenten bij de Brusselse agglomeratie worden gevoegd : Sint-Genesius-Rode, Wezembeek-Oppem, Kraainem, Wemmel, Drogenbos, Linkebeek, Beersel, Dilbeek, Grimbergen, Halle, Machelen, Sint-Pieters-Leeuw, Vilvoorde, Zaventem en Tervuren ?
2. Klopt het dat de volgende elf gemeenten bij de zogenaamde „banlieu” worden gerekend : Asse, Gooik, Goeilaart, Kampenhout, Meise, Overijse, Steenokkerzeel, Ternat, Zemst, Lennik en Kortenberg ?
3. Wat wordt precies verstaan onder de termen agglomeratie en banlieu ? Waarin ligt het verschil ? Waarom wordt bijvoorbeeld Grimbergen bij de agglomeratie gerekend en Meise bij de banlieu ?
4. Wordt er rekening gehouden met de onderlinge verschillen tussen de deelgemeenten ? Tussen bijvoorbeeld het fel verstedelijkte Strombeek en het nog landelijke Humbeek, beide deelgemeenten van Grimbergen ?
5. Aangezien Brussel en de vijftien opgesomde Vlaams-Brabantse gemeenten één urbanistisch geheel zullen vormen, wordt er een overkoepelend politiek bestuur gepland voor deze grootstad, of hoe

ziet de minister dit praktisch realiseerbaar in het licht van de twee verschillende gewesten ?

6. Houdt de minister rekening met het feit dat de aanvaarding van het principe dat de Brusselse agglomeratie wordt uitgebreid, politiek door de Franstaligen zal worden geïnterpreteerd als een uitbreiding van het Brussels Gewest ?
7. Op welke wijze werden de betrokken gemeenten uit Vlaams-Brabant over deze aangelegenheid ingelicht en/of erbij betrokken ?
8. Zijn er al Vlaams-Brabantse gemeenten die hiertegen hebben geprotesteerd ?
9. Wie zijn voor Vlaams-Brabant de bevoorrechte getuigen aan wie de ontwerp-tekst Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen nog eens zal worden voorgelegd ?
10. Wanneer wordt de definitieve versie van het structuurplan in kaart gebracht ?

Antwoord

Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen bevindt zich op dit moment in de officieuze ontwerpfasen. Pas wanneer het overleg met de betrokken instanties en besturen is afgerond en het ontwerp-decreet op de ruimtelijke ordening en de stedenbouw door de Vlaamse Raad wordt goedgekeurd, kan het ontwerp-structuurplan formeel van start gaan. De teksten van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen die vandaag voorliggen zijn discussieteksten van de plangroep die sinds anderhalf jaar het structuurplan-Vlaanderen voorbereidt. Deze teksten, die soms reeds de naam van voorontwerp meekregen, worden thans besproken in een interkabinettenwerkgroep en zullen daarna aan de Vlaamse regering ter beslissing worden voorgelegd. De visie van de plangroep inzake de gewenste ruimtelijke structuur – het indicatieve gedeelte van het structuurplan-Vlaanderen – is in samenvatting als brochure uitgegeven.

- 1-4. Uitspraken over banlieu en agglomeratie hadden in de voorbereidende stukken van het voorontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen een informatieve en beschrijvende waarde, en hebben geen juridische, laat staan politieke betekenis. Er kan dan ook niet gesteld worden dat gemeenten worden gevoegd bij een agglomeratie (cfr. vraag 1).

Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen verkiest thans, met het oog op voeren van een nieuw stedelijk beleid, het concept “stedelijke gebieden”. Stedelijke gebieden zullen worden afgebakend op basis van ruimtelijke kenmerken (o.a. de aaneengesloten bebouwing). Gemeentegrenzen vormen niet langer de grens, zoals bij het concept agglomeratie en banlieu wel het geval was.

Toegepast op de Brusselse realiteit, merken we inderdaad dat stedelijke functies niet stoppen aan de administratieve grenzen van het **Brussels** Hoofdstedelijk Gewest.

Zo situeren zich, vooral in het noorden en het oosten van het **Brussels** Gewest, enkele specifieke

stedelijke functies : de luchthaven in Zaventem, de industriegebieden in Wezenbeek-Oppem, Zaventem, Machelen, Diegem, Vilvoorde, Zellik, Groot-Bijgaarden, het stedelijk wonen in delen van Tervuren, Vilvoorde, Zaventem, Dilbeek, om maar enkele voorbeelden te noemen. Vandaar dat het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen stelt dat delen van gemeenten rond het **Brussels** Hoofdstedelijk Gewest zullen geselecteerd worden tot een stedelijk gebied. Dit stedelijk gebied krijgt de naam "De Brusselse Rand".

Een definitieve afbakening van het stedelijk gebied De Brusselse Rand is nog niet gebeurd. Vast staat wel dat het enkel die delen zal bevatten die vandaag reeds een stedelijk karakter hebben en waar vandaag een aaneengesloten continue bebouwing is.

Ten aanzien van de **Brusselse** Rand is in de brochure van de plangroep inzake de gewenste ruimtelijke structuur expliciet aangegeven :

"Institutionele en sociaal-economische omstandigheden vragen hier om een aparte aanpak. De Brusselse Rand is geen overloop voor Brussel. Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen behoudt het groene karakter van de **Brusselse** Rand. Een stringent open-ruimtebeleid is hier wenselijk en noodzakelijk. Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen beperkt het stedelijk gebied strikt tot de huidige aaneengesloten agglomeratie. Gemeenten of delen van gemeenten buiten het stedelijk gebied behoren tot de open ruimte en kennen niet meer dan een beperkte uitbreiding. Concentratie en verdichting moeten in de **Brusselse** Rand in de aaneengesloten agglomeratie worden nagestreefd. Dat betekent dat de bestaande open ruimte van de groene gordel niet wordt aangesneden voor wonen en werken of voor infrastructuur."

5. Institutioneel behoort het gebied tot Vlaanderen en is het Vlaams Gewest dus alleen bevoegd voor het beleid in dit gebied.
6. Het antwoord op de vragen 1 t.e.m. 4 moet duidelijk maken dat het niet gaat om een uitbreiding van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Het gaat enkel om de afbakening van een feitelijk verstedelijkt gebied om hierdoor beter op de specifieke ruimtelijke noden en behoeften te kunnen inspelen en om anderzijds de kwaliteiten die in dit gebied aanwezig zijn, te kunnen versterken.
7. Op basis van de teksten van de plangroep wordt gestart met een overlegronde over het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Ook via provinciale en gemeentelijke structuurplanning zullen de gemeenten in een volgende fase dit ruimtelijk beleid mee kunnen verfijnen en invullen.
8. Het structuurplan-Vlaanderen is thans nog steeds in de ontwerpfase zodat het voorbarig is hierover overleg op gemeentelijk niveau op te starten.
9. De Vlaamse regering acht het voor de realisatie van het structuurplan-Vlaanderen noodzakelijk om een breed maatschappelijk draagvlak te creëren. Daarom zijn van in het begin de sectoren nauw betrokken

ken bij het structuurplanningsproces via de installatie van de stuurgroep. De provincies worden regelmatig ingelicht over de voortgang van de werkzaamheden. Verder specifiek overleg met provinciale instanties is in deze ontwerpfase niet gepland.

10. Het structuurplan-Vlaanderen zal begin 1995 ter beslissing voorgelegd worden aan de Vlaamse regering. De definitieve goedkeuring kan slechts gebeuren nadat het decreet op de ruimtelijke ordening rechtskracht gegeven heeft aan het structuurplan.

Vraag nr. 372
van 17 oktober 1994
van de heer G. ANNEMANS

Tijdschrift "De Wegenwerken" – Redactie en produktie door Slangen en Partners

Het publiciteitskantoor Slangen en Partners (dat o.a. verantwoordelijk is voor de zogeheten Hitleraffiches tegen het Vlaams Blok en voor de gemeenteraadscampagne rond mevrouw Dehaene) wordt vermeld als verantwoordelijke voor "Redactie en Produktie" van het breed verspreide en gratis driemaandelijks verdeelde tijdschrift "De Wegenwerken" (informatiekrant over wegenwerken in Vlaanderen).

Werd de gunning van de redactie en produktie van dit tijdschrift openbaar aanbesteed ?

1. Zo ja : hoeveel gunstiger was het aanbod van Slangen en Partners ?
2. Zo neen : waarom werd geopteerd voor Slangen en Partners ?
3. Voor welke prijs jaarlijks verzorgt Slangen en Partners de redactie en produktie ?
4. Verzorgt Slangen en Partners nog andere zaken voor de Vlaamse regering ?

Antwoord

De Wegenwerkenkrant is een onderdeel van een grote info- en sensibiliseringscampagne die momenteel loopt onder de titel "Veilige wegen in Vlaanderen". Hierin komen thema's aan bod zoals de Vlaamse Wegentelefoon, de netheid, het wagengebruik en ook de wegenwerken.

Een onderdeel van dit laatste thema is de uitgave van een Wegenwerkenkrant, driemaandelijks op 300.000 exemplaren. De respons van het doelpubliek (automobilisten, vrachtwagenchauffeurs, taxibedrijven, enzovoort) is zeer groot.

De toewijzing van de totale campagne verliep via een algemene offerte. Uit een evaluatie door een deskundige jury, bestaande uit ambtenaren van de departementen LIN en COO, kwam het bureau Slangen en Partners uit Hasselt als beste naar voor en dit volgens vooraf in de offerte bepaalde gunningscriteria. De kosten voor de Wegenwerkenkrant (4 edities, 300.000 exemplaren, opmaak en verzending inbegrepen) werden begroot op 4904.940 frank, exclusief BTW.

Of het betreffende bureau nog andere zaken voor de Vlaamse regering verzorgt, is mij niet bekend.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 204
van 29 september 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Woordenboek van de Vlaams Dialecten – Subsidiëring

Sinds 1972 werkt een groep wetenschappers van de Gentse Universiteit aan de redactie van het WVD, dat de traditionele dialect-woordenschat van West- en Oost-Vlaanderen, Frans-Vlaanderen en Zeeuws-Vlaanderen inventariseert en beschrijft.

Wegens problemen met de financiering, moet gevreesd worden voor het opdoeken van het project. Via het REWO, onder auspiciën van de Nederlandse Taalunie, werd voor dit project, voor de volgende 6 jaar, aan de Vlaamse regering een subsidie van 41.544.000 frank gevraagd.

Deze subsidie is een essentieel onderdeel van een gestructureerde co-financiering. Aan deze subsidie zijn immers de bijdragen van de provincies, de universiteit en de wetenschapsorganisaties gekoppeld.

De onderzoekers verwachten dat de traditionele Vlaamse dialectwoordenschat binnen 10 a 15 jaar zal verdwenen zijn. Bijgevolg zou het materiaal nu verzameld moeten worden, voor het te laat is.

Mag ik van de minister vernemen of er niet in subsidiëring vanuit het departement Cultuur zou kunnen voorzien worden, zodat het opzet van de redactie van een Woordenboek van de Vlaamse Dialecten tot een goed einde kan worden gebracht.

Antwoord

Het initiatief van de regionale woordenboeken wordt inderdaad reeds geruime tijd ondersteund met middelen van de Taalunie. Hierin zetelen, elk voor wat hun specifieke bevoegdheden betreft, de Nederlandse en Vlaamse ministers van Cultuur en Onderwijs.

De specifieke bevoegdheid voor het REWO-dossier berust bij de ministers van Onderwijs, aangezien het hier een bijzonder onderzoeksproject betreft.

Voor wat de financiering van het Woordenboek van de Vlaamse Dialecten betreft, wordt er binnen de Taalunie voor geopteerd de subsidiëring, zoals die in het verleden gold, met één jaar te verlengen. Dit in afwachting van de voorstellen die de verantwoordelijke ministers uitwerken omtrent de verdere ondersteuning van dit project.

De herschikking van de prioriteiten van de Taalunie, ten gevolge van het meerjarenbeleidsplan, maakt het de Taalunie onmogelijk dit project verder te ondersteunen.

Vraag nr. 207
van 3 oktober 1994
van de heer M. OLIVIER

Woordenboek van de Vlaamse Dialecten – Verdere subsidiëring

Begin september werd in Gent het nieuwste deel voorgesteld van het Woordenboek van de Vlaamse Dialecten.

In 1972 werd met de redactie van dit woordenboek begonnen, maar nu dreigt er een einde te komen aan dit waardevolle project aangezien de subsidiëring ervan onzeker is.

Om het voortbestaan van dit project te verzekeren moet een structurele financiering worden opgezet. Via het Overlegorgaan Regionale Woordenboeken werd aan de minister een uitvoerige planning en kostenraming voor de volgende 6 jaar voorgelegd.

Indien te lang wordt gewacht om de subsidiëring toe te kennen, bestaat het gevaar dat de snel verdwijnende dialectenwoordenschat niet meer kan worden vastgelegd.

1. Welk bedrag wordt door de Vlaamse regering uitgetrokken voor het Woordenboek van de Vlaamse Dialecten ?
2. Betreft het een subsidie die jaarlijks wordt vastgesteld of wordt het budget voor meerdere jaren nu reeds vastgelegd in het kader van een stabiele financiering ?
3. Waarom werd door het comité van ministers beslist de subsidie van de Nederlandse Taalunie stop te zetten ?

Antwoord

1. Het REWO-dossier (Regionale Woordenboeken) behoort totnogtoe tot de werkvelden van de Nederlandse Taalunie en wordt derhalve ook vanuit deze kredieten gesteund en niet rechtstreeks vanuit de Vlaamse regering. Binnen de dotatie van de Nederlandse en Vlaamse Ministeries van Cultuur en Onderwijs aan de Nederlandse Taalunie, is het onmogelijk de specifieke inbreng van elkeen voor bepaalde programma-onderdelen exact te preciseren.
2. Gezien de annuïteit van de begrotingen, wordt deze subsidie jaarlijks bepaald, op basis van de vastgestelde behoeften.
3. In de Nederlandse Taalunie zetelen, elk voor wat hun specifieke bevoegdheden betreft, de Nederlandse en Vlaamse ministers van Cultuur en Onderwijs.

De specifieke bevoegdheid voor het REWO-dossier berust bij de ministers van Onderwijs, aangezien het hier een bijzonder onderzoeksproject betreft.

Voor wat de financiering van het Woordenboek van de Vlaamse Dialecten betreft, wordt binnen de Taalunie geopteerd de subsidiëring, zoals die in het verleden gold, met één jaar te verlengen. Dit in

afwachting van de voorstellen die de verantwoordelijke ministers uitwerken omtrent de verdere ondersteuning van dit project.

De herschikking van de prioriteiten van de Taalunie, ten gevolge van het meerjarenbeleidsplan, maakt het de Taalunie onmogelijk dit project verder te ondersteunen.

Vraag nr. 209
van 14 oktober 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Kunstpatrimonium – Geroofde kunstwerken – Stand van zaken

Het zou me genoeg doen mocht ik van de regeringsleider opheldering kunnen krijgen over de bezitssituatie volgens internationaal recht en volgens ons intern recht van geroofde kunstwerken.

Het believe de regeringsleider op te merken dat de vragen geenszins betrekking hebben op legaal door het buitenland verworven kunstwerken door aankoop, schenking, afbetalingen, handelingen van wettelijke soevereinen volgens de internationaal geldende akkoorden.

1. Is het juist dat de vrede van Wenen, na de abdicatie van Napoleon, voorzag in de globale terugkeer van het gestolen kunstpatrimonium van de Nederlanden naar de benadeelde publieke sectoren, zijnde de kerkfabrieken, de instellingen voor de armen, de musea ?
2. Is het juist dat de in 1830 gestichte Belgische staat deze internationale overeenkomst erfde en in de rechten trad van het Verenigd Koninkrijk der Nederlanden voor het Belgische grondgebied ?
3. Geruime tijd werden daarover door de eerste Belgische regeringen onderhandelingen gevoerd. Wanneer werden deze stopgezet en waarom ?
4. Heeft België daarna officieel verzaakt aan zijn rechten ?
5. Zo neen, wie is dan de wettelijke eigenaar ?
6. Heeft het niet uitoefenen van het eigendomsrecht of het gedurende geruime tijd niet doen blijken van aanspraken op de eigendom, verjaring van vordering tot gevolg ?
7. De reusachtige beelden op de Paaseilanden behoren toe aan de Paaseilanden, aan de volksgemeenschap daar, en staan er trouwens symbool voor. Niemand denkt eraan deze te stelen of onder te brengen in l'Hermitage te Sint-Petersburg, in de Pinacothek van München of in het Louvre. Bestaat er een internationaal verdrag over de bescherming van het roerend kunstpatrimonium van staten en volkeren ? Zo ja : welke stipulaties omvat dit internationaal verdrag ? Zo neen : is alles dan roofbaar bij bezettingen, bij de macht van legers ? Wordt alles dan oorbaar door stilzwijgendheid ?
8. Duitsland en Rusland onderhandelen op dit ogenblik, moeizaam weliswaar, met zitten en opstaan,

over de door Rusland in beslag genomen kunstvoorwerpen, van kostbare zeldzame incunabelen, porselein, gouden en zilveren voorwerpen, meubilair tot en met schilderijen. Dit is vijftig jaar na de oorlog. Niemand vindt dit ridicuul of het gevolg van een zonnslag, of een Tartarin de Tarasconhouding, of een ridder de la Manchasiuatie. De ernst en de degelijkheid van Duitsers en Russen kennende als het over kunst gaat, verhindert deze journaille-achtige weergave. Mag ik van de regeringsleider weten of vijftig jaar een nog aanvaardbare periode is voor terugvordering ? Of is het 75 jaar ? Of staat daar geen tijdslimiet op ?

9. Kan de regeringsleider zich voorstellen dat de Britse kroonjuwelen of de Deense kroonjuwelen door oorlogsroof in Berlijnse musea zouden terechtkomen, schitterend tentoongesteld, goed bewaakt en veilig, en dat de Britten en de Denen dit normaal zouden vinden ? Heeft de regeringsleider daar een mening over ? Zijn de gestolen Vlaamse Primitieven, naam die volgens een minster niet meer mag gebruikt worden, de gestolen Rubens etc. iets anders dan een speciaal soort kroonjuwelen van de zuidelijke Nederlanden ? Ik vraag niet naar de inzichten van de regeringsleider, maar heeft hij daar een mening over ?
10. De verkoop aan het buitenland van het beroemde schilderij „De intrede van Christus in Brussel” van James Ensor werd als een objectief verlies en een schade beoordeeld. Wanneer speelt in het regeringsbeleid de parameter van objectief verlies en van schade inzake het kunstpatrimonium ?
11. De tentoonstelling van het openbaar kunstbezit van onze zuidelijke Nederlanden in het buitenland gebeurt over het algemeen met zeer veel zorg en koestering. Het is dus geen kwestie van verwaarlozing. Is desalniettemin de regeringsleider niet van oordeel dat er multilaterale, maar ook bilaterale akkoorden moeten bestaan die ons opnieuw medeverantwoordelijkheid geven over ons kunstpatrimonium, en inspraak over toch getuigen van spiritualiteit, universaliteit, hoge cultuur en mondialiteit ? Welke initiatieven werden er dienaangaande genomen ?
12. Is de regeringsleider van oordeel dat alleen het stelen van een van de bollen van het atomium of het kidnappen van “Manneke Pis” le tout Bruxelles zou raken, zeker als deze wereldberoemde kunstwerken in Moskou of Berlijn zouden terechtkomen ?

Alle vragen, mijnheer de minister-president, hebben alleen de bedoeling een diepgaande discussie los te krijgen over wat een beleid is van zorg voor het eigen kostbare kunstpatrimonium en over wat naar het nu en naar de toekomst niet meer mogelijk zou mogen zijn.

Nog twee beschouwingen :

De schitterende kunstwerken geroofd door België in Centraal Afrika en tentoongesteld in Tervuren behoren ons eigenlijk niet toe. We hebben van 1875 tot 1910 in Centraal Afrika niet alleen de handen afgehakt van zwarte mensen. Zou enige billijkheid ten opzichte

van de Centraal Afrikaanse landen, ten opzichte van hun culturele erfgoed, de verhouding tussen het zwarte Afrika en de zuidelijke Nederlanden niet beter dienen dan pluimstrijken ten opzichte van het verfoeilijke Mobutu-regime ?

Tweede beschouwing. Er was veel pouha over het stelen in Bologna van oude muziekpartituren door een "cultureel ambassadeur" van Vlaanderen. Maar verdient het niet meer pouha dat in de woestijn van de niet-bestaande regelgeving over eigendom en zorg voor kunstpatrimonium er eindelijk initiatieven op regelingsvlak zouden genomen worden ?

Antwoord

Het raadslid stelt pertinente vragen naar de bezitssituatie van kunstwerken ooit geroofd uit het land van oorsprong. Het stelt terzelfder tijd vragen onder meer over het lot van de onderhandelingen over teruggave van die en andere cultuurgoederen en over de inzichten van de Vlaamse regering inzake objectief verlies en schade inzake de uitvoer van kunstpatrimonium.

Het is uitgesloten dat ik, als Vlaams minister bevoegd voor Cultuur, in deze ingewikkelde materie, waarin het internationaal recht voorop staat en waarover alle supra-nationale instanties zich reeds jaren buigen, binnen de gestelde termijnen een antwoord kan geven op de zeer specifieke vragen die worden gesteld.

Ik kan het raadslid echter wel verwijzen naar de diplomatieke diensten van de federale regering, die sinds lang onderhandelen over de mogelijke recuperatie van kunstwerken vervreemd tijdens en na de jongste wereldoorlog.

Daarenboven kan ik melden dat sinds mei 1991 bij Unidroit – het in Rome gevestigde instituut voor de eenmaking van het privaatrecht – overleg wordt gevoerd tussen deskundigen van diverse nationaliteiten, met het oog op de opstelling van een internationaal verdrag betreffende gestolen of op wederrechtelijke wijze uit het land gebrachte cultuurgoederen. Het resultaat dat tot nu toe is bereikt, is een ontwerpverdrag dat juridische oplossingen aandraagt die geïnspireerd zijn op de beginselen van de Unesco-overeenkomst van 1970 inzake de onrechtmatige eigendomsoverdracht van cultuurgoederen. Uiteraard zijn dergelijke beginselen pas effectief als ze verenigbaar zijn met de publiekrechtelijke voorschriften van de diverse lidstaten.

De Raad van de Europese Gemeenschappen vaardigde ondertussen een verordening uit betreffende de uitvoer van cultuurgoederen en een richtlijn betreffende de teruggave van cultuurgoederen die op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied van een lidstaat zijn gebracht. De voorbereiding van het ontwerp van samenwerkingssakkoord tussen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten inzake uitvoer, verzending en bescherming van cultuurgoederen zit momenteel in de slotfase. Nadien zal een eigen regelgeving voor de Vlaamse Gemeenschap worden opgemaakt betreffende het behoud van het roerend cultureel erfgoed en de uitvoer van cultuurgoederen buiten de Europese Unie.

Ten slotte kan ik het raadslid melden dat Italië in 1995

een diplomatieke conferentie wenst te organiseren ter bekrachtiging van het verdrag van Unidroit betreffende gestolen of op wederrechtelijke wijze uit het land gebrachte cultuurgoederen.

Vraag nr. 4 van 20 oktober 1994 van de heer F. VAN DEN EYNDE

Special Olympics – Beperkt gebruik van de Nederlandse taal

Heel wat Vlamingen beklagden zich erover dat op de Special Olympics, die voor een paar maanden ten behoeve van de sportieve gehandicapten plaatsvonden, het Nederlands bijna nooit aan bod kwam. Zelfs de uitleg aan de Vlaamse deelnemende ploegen was eentalig Frans.

Heeft het departement van de minister deze manifestatie op een of andere wijze gesubsidieerd ?

Is de minister op de hoogte gebracht van de belabberde toestand op taalgebied tijdens de Special Olympics ?

Welke maatregelen werden er getroffen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het raadslid mee te delen dat het BLOSO de voorbereiding op en de deelname aan de Paralympics (Olympische zomeren winterspelen voor gehandicapten) subsidieert van de bij de Vlaamse Liga voor Gehandicaptensport aangesloten topsporters.

Het BLOSO ondersteunt of subsidieert geen enkele andere topsportmanifestatie georganiseerd voor gehandicapte topsporters, derhalve ook de Special Olympics niet.

Vraag nr. 6 van 20 oktober 1994 van de heer J. DE MOL

Woordenboek van de Vlaamse Dialecten – Financiering

De uitgave van het Woordenboek van de Vlaamse Dialecten, dat sinds 1972 vanuit de Universiteit Gent wordt uitgegeven en de traditionele dialectwoordschat van Frans-, West-, Oost- en Zeeuws-Vlaanderen beschrijft, is ernstig in gevaar. De subsidiebronnen voor de verwezenlijking van dit woordenboek dreigen immers op te drogen. Het FKFO kan dit woordenboek niet langer meefinancieren, het onderzoeksfonds van de RUG heeft zijn krediet 1992-1994 niet verlengd en de Taalunie zou vanaf volgend jaar zijn subsidie stopzetten.

Nochtans is dit woordenboek een zeer waardevol boek. Stopzetting van de subsidie zou niet alleen veel waardevolle wetenschappelijke ervaring doen verdwijnen, maar zou ook betekenen dat de snel verdwijnende dialectwoordschat niet meer kan worden verzameld.

Door toedoen van Wetenschapsbeleid, na vurige pleidooien in de Interparlementaire Commissie van de Ne-

derlandse Taalunie en verschillende schriftelijke vragen, is het dossier van de regionale woordenboeken toegewezen aan het departement Cultuur. Via het REWO werd de minister een uitvoerige planning en kostenraming voor de volgende 6 jaar voorgelegd. Er wordt voor de zes jaar 41,544 miljoen frank gevraagd. Het zou uitermate jammer zijn een project waarin de afgelopen 20 jaar ongeveer 125 miljoen frank is geïnvesteerd niet verder te financieren. Het belang van de archivering van de Vlaamse dialecten staat buiten kijf. De snelheid waarmee deze dialecten verdwijnen, maakt echter dat deze archivering en inventarisering zeer urgent zijn.

1. Werd door de minister reeds een beslissing genomen over de verdere financiering van het Woordenboek van de Vlaamse Dialecten ? Zo ja, welke beslissing is genomen ? Zo neen, voor wanneer verwacht de minister een eindbeslissing over het voortbestaan van deze wetenschappelijk en cultureel zeer waardevolle onderneming ?
2. Waarom stond de minister, zoals in de pers gemeld, in eerste instantie weigerachtig tegenover (mede)financiering van dit woordenboek ?
3. Hoe denkt de minister te kunnen bijdragen tot de instandhouding van dit woordenboek en het onderzoek naar de Vlaamse dialecten ? Is de minister bereid dit onderzoek (mede) te financieren ? Zo ja, in welke mate ?

Antwoord

In de Nederlandse Taalunie zetelen, elk voor wat hun specifieke bevoegdheden betreft, de Nederlandse en Vlaamse ministers van Cultuur en Onderwijs.

De specifieke bevoegdheid voor het RBWO-dossier berust bij de ministers van Onderwijs, aangezien het hier een bijzonder onderzoeksproject betreft.

Voor wat de financiering van het Woordenboek van de Vlaamse Dialecten betreft, wordt er binnen de Taalunie voor geopteerd de subsidiëring, zoals die in het verleden gold, met één jaar te verlengen. Dit in afwachting van de voorstellen die de verantwoordelijke ministers uitwerken omtrent de verdere ondersteuning van dit project.

De herschikking van de prioriteiten van de Taalunie, ten gevolge van het meerjarenbeleidsplan, maakt het de Taalunie onmogelijk dit project verder te ondersteunen.

Als minister van Cultuur ondersteun ik het REWO-onderzoeksproject ten volle. Op mijn begroting zijn echter geen middelen voor onderzoek beschikbaar. De gelden beschikbaar voor onderzoek van de Nederlandse taal en cultuur bevinden zich volledig op de begroting van de minister van Onderwijs.

Door mijn tussenkomst werd binnen de Taalunie beslist nog een bijkomend jaar te financieren. Tevens werden op mijn verzoek, tijdens mijn voorzitterschap van de Taalunie, de bijdragen van de provincies verhoogd. Daar waar het binnen de mogelijkheden lag zijn er dus wel degelijk concrete stappen gezet, dit overigens telkens met succes.

Vraag nr. 7
van 20 oktober 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

BRTN-nieuwsdienst – Gebruik van het woord “incident”

Op 12 oktober vond er in Antwerpen een protestbetoging plaats tegen het verkiezingsgedrag van de Antwerpenaren. Volgens de BRTN-berichtgeving deden er zich daarbij geen incidenten voor. Volgens de BOB werden de uitstalramen van 7 winkels aan diggelen geslagen.

Kan de minister mij meedelen welke normen de BRTN-nieuwsdienst hanteert om gebeurtenissen al dan niet als “incident” te bestempelen ?

Antwoord

Ik deel het raadslid mee dat de BRTN-nieuwsdienst geen eigen verslaggever ter plaatse had. De berichtgeving was gebaseerd op het verslag van het agentschap Belga.

Vraag nr. 8
van 20 oktober 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN – Journalistieke deontologie – Naleving reglement

Het hele duidingsgedeelte van de nieuwsuitzending “Ter Zake” van TV 2 ging op maandag 10 oktober jl. over het verkiezingssucces van wat “uiterst rechts” genoemd wordt en meer in het bijzonder over dat van het Vlaams Blok in Antwerpen.

De reportage werd door de openbare omroep met de volgende uitspraak ingeleid : “Net zoals de herfst van 1991 is ook die van 1994 nogal bruin gekleurd . . .”

Bruin was de kleur van de nazi's. Zodat het hier vanwege de BRTN duidelijk de bedoeling was het Vlaams Blok en zijn kiezers te beledigen,

Is dit volgens de minister conform de journalistieke deontologie in het algemeen en het BRTN-reglement voor journalisten in het bijzonder ?

Zo neen, welke maatregelen werden er getroffen ?

Antwoord

De BRTN deelt mij mee dat de woordkeuze van de inleiding ongelukkig was. In de uitzending werd wel een ruime groep van Vlaams Blok-kiezers aan het woord gelaten.

vraag nr. 15
van 28 oktober 1994
van de heer H. OLAERTS

Sportreglementering en -subsidiëring – Coördinatie tussen gemeenschappen

Naar verluidt verliezen Vlaamse sportclubs jonge talen-

ten aan Wallonië ten gevolge van verschillende reglementering en subsidiëring van een aantal sporttakken.

Zo zouden jonge wielrenners bij Waalse clubs aansluiten omdat men in Wallonië op jongere leeftijd mag deelnemen aan wedstrijden.

Is dit probleem de minister bekend, in de wielersport of in andere sporttakken ?

Ware het niet aangewezen overleg te plegen met de andere gemeenschappen om te komen tot gelijkaardige regels inzake reglementering en subsidiëring ?

Gebeurde dit reeds ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het raadslid mee te delen dat de overstap van Vlaamse topsporters naar Waalse clubs mij bekend is.

De omgekeerde beweging, met name de overstap van Waalse atleten naar Vlaamse clubs, komt eveneens voor, vooral in sporttakken zoals atletiek en petanque.

Een atleet zal zich meestal aansluiten bij een club die hem of haar de meeste voordelen of faciliteiten biedt. Deze faciliteiten kunnen het gevolg zijn van een reglementering (decreten of besluiten) waarvoor de respectieve gemeenschappen bevoegd zijn.

Sinds dit jaar wordt een- tot tweemaal per jaar op informele wijze overleg gepleegd tussen de ministers bevoegd voor de sport in de respectieve gemeenschappen om o.a. taalgrensoverschrijdende problemen te bespreken.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 139
van 24 augustus 1994
van de heer F. VERMEIREN

Aanleg metrolijn HST-station Brussel-Zuid naar Zaventem – Overleg met federale regering of Brusselse Gewest

Er wordt melding gemaakt van de **verwezenlijking** van een metrolijn tussen het HST-station te Brussel-Zuid en de luchthaven van Zaventem, die gebruik zou maken van bestaande spoorwegbeddingen en via de NAVO de Leopold III-laan zou volgen.

1. Werden reeds met de federale minister van Verkeerswezen of het Brusselse Gewest besprekingen gevoerd in verband met de aanleg van deze metrolijn ?
2. Welke is de stand van zaken van deze besprekingen ?

Antwoord

1. Tot hiertoe hebben er geen besprekingen plaatsgevonden met de federale minister van Verkeerswezen, noch met het Brussels Gewest. Wel heeft de NV Eurometro, de vennootschap die dit project zou willen realiseren, haar project op mijn kabinet voorgesteld. Tevens hebben zij mij meegedeeld dat ze het project overgemaakt hebben aan minister Kelchtermans, met het oog op de nodige bouwvergunningen om het project te kunnen realiseren.
2. Zoals vermeld onder punt 1 hebben er nog geen besprekingen plaatsgevonden met andere overheden. De NV Eurometro heeft haar project voorgesteld. Hierbij zijn een aantal informele bedenkingen naar voren gebracht in verband met het projectvoorstel. Er is echter nog geen formeel standpunt ingenomen. Hiervoor is het nog te vroeg en zal onder meer gewacht worden op de resultaten van de multimodale modellen voor Vlaams-Brabant. Pas na een grondige evaluatie van deze resultaten kan een standpunt ingenomen worden met betrekking tot dit project. Eerst dan, en na een eventueel afwegen van het project ten opzichte van het structuurplan-Vlaanderen, kan worden nagegaan in welke mate het zinvol is besprekingen aan te vatten met de andere overheden. In elk geval kunnen nog geen bouwvergunningen worden afgeleverd, zolang er geen principieel standpunt omtrent de wenselijkheid van dit project is ingenomen.

Vraag nr. 145
van 15 september 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

De Lijn – Informatiekantoren

Per provincie is er een informatiekantoor van De Lijn, maar de werking is in de praktijk verschillend voor de verschillende provincies.

Zo is bijvoorbeeld het Oostvlaamse kantoor gesloten tijdens de middaguren en is het kantoor voor Vlaams-Brabant tijdens de middaguren geopend.

In het kantoor van Vlaams-Brabant kan men geen uitleg krijgen over reiswegen, opstapplaatsen of uurtabellen van bussen in Oost-Vlaanderen. De gratis telefoon is vaak overbelast. De wachttijd om een abonnement te verkrijgen, bedraagt dikwijls meerdere dagen.

Ik ben van oordeel dat de dienstverlening zeer belangrijk is om het openbaar streekvervoer te bevorderen. Het moet de reizigers gemakkelijk gemaakt worden om via rechtstreeks menselijk contact alle nuttige inlichtingen te verkrijgen.

1. Is het niet wenselijk om meerdere Lijn-kantoren per provincie te organiseren en de werking ervan te optimaliseren en te uniformiseren ?
2. Indien dit niet mogelijk of haalbaar is, kan er dan niet overwogen worden om tijdelijke kantoren te organiseren tijdens de piekmaanden augustus en september (schoolabonnementen) ?

Antwoord

1. De Lijn beschikt over 13 Lijnwinkels in de belangrijkste centra. De lijst ervan en de openingstijden worden hierna vermeld. Hieruit blijkt dat in alle betrokken centra de kantoren ook tussen de middag en in vele gevallen in het weekend geopend zijn. In alle Lijnwinkels kan men terecht voor aankoop van de volgende vervoerbewijzen :

- kaarten (lijn- en stadskaarten) ;
- stads- en voorstadsabonnement ;
- verlenging abonnementen voor een welbepaalde reisweg.

Daarenboven kunnen de klanten er alle informatie verkrijgen in verband met dienstregelingen, reiswegen, tarieven en vervoerbewijzen. De Lijnwinkels beschikken hierbij over het nodige informatiemateriaal (folders, dienstregelingen, tarieven, speciale acties, netplan enz.)

De mogelijkheden tot informatieverschaffing zullen gevoelig verbeteren bij de invoering van het exploitatiepakket "Hastus". Hierbij is in een pakket "Hastinfo" voorzien waardoor onder meer de Lijnwinkels – via informatieve weg en visuele voorstelling – de reizigers kunnen informeren over reiswegen, bereikbaarheid van de halte, dienstregelingen en doorgangstijden, overstapmogelijkheden, enzovoort. Het Hastinfosysteem zal in de loop van de komende 32 maanden systematisch operationeel worden.

2. Tijdens de piekperiode tussen 16 augustus en 15 september worden de diensten versterkt en worden er meerdere loketten geopend in de Lijnwinkels. Daarenboven kunnen de klanten ook terecht in een aantal stelplaatsen. Zij worden hierover geïnformeerd via de schoolabonnementenfolder die verdeeld wordt via de scholen en de eigen kanalen van De Lijn. Andere kanalen zijn de abonnementenbus in Limburg, die verschillende meer landelijke gemeenten aandoet, en de aanwezigheid van De Lijn op opendeurdagen in onderwijsinstellingen.

**Vraag nr. 147
van 23 september 194
van de heer H. VAN DIENDEREN**

Bescherming anti-tankgrachtgebied – Reservatie voor duwvaartkanaal of spoorlijn

De minister heeft het gebied rond de anti-tankgracht in de Antwerpse Voorkempen definitief als landschap beschermd. De Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Antwerpen heeft het hierover in een Werkgelegenheidsstrategie voor de Provincie Antwerpen : "Deze bescherming is niet in strijd met de plannen van een duwvaartkanaal of een spoorlijn (sic 4) van de NMBS." (p. 39).

Klopt deze uitspraak van de GOM ? Waartoe dient dan een bescherming, als die dergelijke grote infrastructuurwerken niet belet ? Deze werken zouden immers een grove aantasting zijn van de historische, (natuur)wetenschappelijke en esthetische waarde van het gebied.

Moet de bescherming niet ongedaan worden gemaakt vooraleer zo'n werken kunnen worden aangevat ?

Antwoord

Het landschap „De Anti-tankgracht” (op het grondgebied van de gemeenten Antwerpen, Brasschaat, Brecht, Kapellen, Ranst, Schilde, Schoten en Stabroek) werd definitief beschermd bij besluit van 30 december 1993 (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994).

De uitspraak van de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Antwerpen dienaangaande is correct, in die zin dat de huidige planologische situatie door het beschermingsbesluit niet worden aangetast. Een beschermingsbesluit is immers een individueel besluit en is derhalve, volgens de hiërarchie der rechtsnormen, ondergeschikt aan een besluit dat een algemeen verordenend karakter heeft, zoals een gewestplan. Op het gewestplan-Antwerpen van 3 oktober 1979 staat een gedeelte van het anti-tankgrachtlandschap aangeduid als alternatief reservatiegebied.

Artikel 15 van de aanvullende stedenbouwkundige voorschriften van het gewestplan luidt als volgt :

„De gebieden die als „alternatief reservatiegebied” zijn aangeduid, houden op reservatiegebied te zijn, en alle werken en handelingen die overeenstemmen met de bestemming aangegeven door de grondkleur in het gewestplan mogen er zonder beperking worden uitgevoerd, vanaf de dag waarop de bevoegde overheid heeft beslist de werken van algemeen nut waarvoor die gebieden waren voorbehouden, niet uit te voeren”.

Op een aantal forten en kleinere locaties na, zijn de grondkleuren van de basisbestemming integraal groen : delen zijn natuurgebied, andere parkgebied, bosgebied of buffergebied.

Het beschermingsbesluit doet dus duidelijk geen afbreuk aan de basisbestemming, weergegeven door de grondkleuren van het gewestplan. Evenmin kan gesteld worden dat de reservatie van het betrokken gebied door de bescherming in het gedrang komt, aangezien beide maatregelen – reservatie en rangschikking – in wezen bewarend van aard zijn.

Ofwel worden de werken van algemeen nut, waarvoor die gebieden waren voorbehouden, uitgevoerd (gereserveerde bestemming), ofwel gebeurt dit niet (basisbestemming).

Aangezien het gewestplan enerzijds een voorstel van uitvoering van werken van openbaar nut aanhoudt, en er anderzijds met betrekking tot de uitvoering van deze werken nog geen definitieve beslissing genomen werd, bestaat er op dit ogenblik geen tegenstrijdigheid.

Gelet op het feit dat een beslissing om de geplande werken uit te voeren reeds meer dan twintig jaar uitblijft en dat de feitelijke situatie intussen aanzienlijk is gewijzigd, is de bescherming als landschap wel verdedigbaar op basis van het onderzoek naar de historische, wetenschappelijke en esthetische waarde van dit gebied. Deze bescherming moet dan ook gezien worden als een vertrekbasis voor het behoud en als een garantie voor een eenvormig beheer van dit landschap. Mede

gesterkt door de nieuwe, eigentijdse ontwikkelingen inzake ruimtebeslag, evenals door de krachtlijnen en prioriteiten in het regeerakkoord inzake maximale vrijwaring van de nog resterende open ruimte, hoop ik dat het behoud van dit voor Antwerpen stukje groene long, tevens een nieuwe toekomstgerichte discussie rond de verdere ontsluiting van de Antwerpse haven op gang brengt.

Vraag nr. 149
van 29 september 1994
van de heer L. STEENWEGEN

Toelagen aan verenigingen voor verwerving en bescherming van monumenten en landschappen – Criteria

De begrotingsnota voor 1994 trekt een bedrag van 15 miljoen frank uit voor toelagen aan verenigingen die verwerving, instandhouding, onderhoud, restauratie of herstel, herbesteding, animatie en beheer van monumenten en landschappen als doel hebben.

1. Zijn de criteria waaraan deze verenigingen moeten voldoen reeds uitgewerkt ?
2. Zijn er reeds gelden verdeeld ? Zo ja, aan welke verenigingen en voor welke projecten ?

Antwoord

In de vigerende administratieve begroting 1994 is geen basisallocatie ingeschreven met als libellé : „toelagen aan verenigingen die verwerving, instandhouding, onderhoud, restauratie of herstel, herbesteding, animatie en beheer van monumenten en landschappen als doel hebben”.

Bij de aanpassing van deze begroting werd de door het lid aangehaalde libellering immers gewijzigd in : „Subsidie aan de V.Z.W. Stichting Vlaams Erfgoed”. Op 23 maart jongstleden had de Vlaamse regering immers het principe van de oprichting van een Vlaamse „trust”, naar de vele buitenlandse voorbeelden, goedgekeurd. Als doelstelling werd hierbij – conform de oude libellering – aan deze Stichting meegegeven : verwerving, instandhouding, onderhoud, restauratie of herstel, herbesteding, animatie en beheer van monumenten en landschappen.

Op 6 juni jongstleden werd dit initiatief bekrachtigd door de Vlaamse Raad. De op basisallocatie 33.05 ingeschreven kredieten zijn bedoeld als een werkings-toelage voor deze Vlaamse „trust”.

Vraag nr. 153
van 13 oktober 1994
van de heer G. ANNEMANS

Luchtverkeer – Veiligheid boven Brussel

Uit de pers van 30 september 1994 vernemen wij dat

een DC 10 in mei 1993 „per vergissing” rakelings boven een Brussels ziekenhuis scheerde.

Zijn de feiten correct, waren zij het voorwerp van een grondig onderzoek en welk gevolg werd aan dit onderzoek gegeven ?

Antwoord

De bevoegdheid over het luchtruim en het verkeer van vliegtuigen in de lucht berust bij de federale minister van Verkeer en Infrastructuur en meer bepaald de Regie der Luchtwegen.

Vraag nr. 155
van 13 oktober 1994
van de heer M. MAERTENS

Luchtverkeer Ostend-Airport – Veiligheidsaspecten

Voor negen buitenlandse luchtvaartmaatschappijen is het Amerikaanse luchtruim voortaan gesloten ; het zou gaan om maatschappijen uit Zaïre, Belize, de Dominicaanse Republiek, Gambia, Ghana, Honduras, Nicaragua, Paraguay en Uruguay. De beslissing werd genomen na een onderzoek door de FAA over de veiligheid van 93 nationale luchtvaartmaatschappijen. Voor vliegtuigen uit Bolivia, El Salvador, Guatemala en de Nederlandse Antillen werden bijkomende veiligheidsvoorwaarden opgelegd.

Op de luchthaven Ostend-Airport zijn reeds langer klachten over de luchtwaardigheid van een aantal toestellen van buitenlandse maatschappijen, en kende men de laatste tijd een aantal schadegevallen aan daken van huizen. Geregeld doen ook toestellen uit Zaïre, Nigeria en Ghana de luchthaven aan.

1. Zijn er toestellen van genoemde maatschappijen, die door de FAA werden verboden of waaraan bijkomende veiligheidsvoorwaarden werden opgelegd, eveneens te Oostende geland in de voorbije 3 jaren of kunnen ze er mogelijk ook landen ? Zo ja, over welke toestellen, welke maatschappijen, welke data en welke ladingen ging het ?
2. Over welke inspectiemogelijkheden beschikt de administratie, zowel op het technische als op het administratieve niveau ?
3. Werde de veiligheid van bedoelde maatschappijen ook in ons land reeds onderzocht, zo ja, met welke resultaten, zo neen, waarom niet ?
4. Welke duidelijke waarborgen kan de minister geven dat de inspecties zowel grondig als onafhankelijk gebeuren, zodat commerciële belangen niet zwaarder doorwegen dan de veiligheid van omwonenden, passagiers en bemanning ?

Antwoord

De luchtwaardigheid van luchtvaartuigen behoort tot de bevoegdheid van mijn federale collega van Verkeer en Infrastructuur, naar wie het raadslid wordt verwezen.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 1
van 19 oktober 1994
van de heer J. VANDEURZEN

Kinderbijslag geplaatste kinderen – Mogelijke ongelijkheid

In aanvulling op mijn vraag nr. 100 van 24 juni 1994 in verband met kinderbijslag geplaatste kinderen, durf ik een bijkomende vraag stellen.

Op basis van het besluit van 22 mei 1991 van de Vlaamse regering kunnen zich de volgende situaties voordoen.

1. Gezin A heeft één eigen kind (oudste) en twee pleegkinderen. Dit gezin doet tweemaal voordeel :
 - a) eigen kind heeft meer kindergeld ;
 - b) pleegkinderen hebben minder kindergeld, dus ook minder afhouding op dagvergoeding.
2. Gezin B heeft twee pleegkinderen (oudste) en één eigen kind. Dit gezin ondervindt tweemaal nadeel :
 - a) pleegkinderen hebben meer kindergeld, eigen kind minder ;
 - b) pleegouders hebben minder dagvergoeding (er wordt meer kindergeld afgetrokken).

Is deze voorstelling van zaken correct ? Zo ja, is het niet onbillijk dat de dagvergoeding verandert naar gelang de twee pleegkinderen ouder zijn dan het eigen kind of niet ?

Antwoord

1. Regelgeving subsidie

Door het bestuur Bijzondere Jeugdbijstand wordt elk pleeggezin gesubsidieerd volgens de regelgeving die vervat is in het besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991 inzake erkenningsvoorwaarden en subsidiënormen van de voorzieningen Bijzondere Jeugdbijstand (Belgisch Staatsblad van 16 juli 1991). Op basis van dit besluit ontvangt elk pleeggezin voor een kind van dezelfde leeftijdscategorie evenveel subsidie.

2. Regelgeving afhouding

Artikel 81, § 2 van dit besluit voorziet in volgende vermindering van de subsidie : „Behalve voor de begunstigde die ambulante of semi-residentieel wordt opgevangen, wordt de dagprijs eventueel vermindert met alle andere voor de begunstigde uitgekeerde bedragen, namelijk de kinderbijslagen, de studietoelagen of alle andere bijdragen ten laste gelaten van de begunstigde of van zijn familie”. Op basis van dit besluit wordt de subsidie van elk pleeggezin op dezelfde wijze vermindert.

3. Regelgeving kinderbijslag

Ingevolge de toepassing van het koninklijk besluit

122 van 30 december 1982 (Belgisch Staatsblad van 6 januari 1983) worden de 313 van de kinderbijslag uitgekeerd aan het pleeggezin dat instaat voor de opvoeding van het geplaatste kind. De ministeriële omzendbrief 423 van het ministerie van Sociale Voorzorg verplicht de kinderbijslagfondsen om aan het bestuur Bijzondere Jeugdbijstand de melding van de uitgekeerde bedragen aan het pleeggezin over te maken volgens het principe van de evenredige verdeling. Dit houdt in dat de basisbedragen van de kinderbijslag volgens de ranginname worden samengesteld en worden gedeeld door het aantal rechtgevendende kinderen. Bij dit gemiddelde worden de kind-eigen kinderbijslagen, zoals leeftijds- en mindervalidebijslag, opgeteld.

Door de toepassing van de afhouding ten bedrage van de ontvangen kinderbijslag op de uitbetaalde subsidies, kan het gebeuren dat een pleeggezin een beperkt financieel voordeel heeft bij een plaatsing in vergelijking met een ander pleeggezin, omdat het basisbedrag van de kinderbijslag iets hoger is voor geplaatste kindeken in eerste en tweede rang. Indien de afhouding gebeurde volgens het bedrag dat werkelijk wordt uitbetaald volgens de ranginname in het gezin, dan zou het verschil in voordeel hoger oplopen. Het is dus niet het besluit inzake de subsidiënormen als zodanig dat aan de basis ligt van de verschillen.

4. Kan de maandelijksse subsidie met het oog op een volledig gelijke behandeling worden aangepast ?

De afhouding ten bedrage van de ontvangen kinderbijslagen wordt niet alleen bepaald door het aantal kinderen en de rang die zij innemen in het pleeggezin. Het aantal kinderen in het pleeggezin kan nadien wijzigen, omdat er een kind bijkomt of uit het gezin verdwijnt. De beroepsactiviteit van het pleeggezin (zelfstandige, loontrekkende, invalide) bepaalt eveneens de hoogte van het af te houden bedrag. De gezinstoestand van het pleeggezin kan in de loop der jaren wijzigen, zodat het niet is uitgesloten dat het kind dat thans het jongste is, nadien als oudste moet worden beschouwd.

Gelet op de complexiteit en de grote diversiteit die de kinderbijslagregeling kenmerkt, is het onmogelijk om tot een sluitende gelijkheid te komen door een eenvoudige subsidieregeling. Een complexe regeling die zou steunen op de maandelijks aan te passen bedragen, zou de uitbetalingsprocedure en de controles nodeloos ingewikkeld maken.

5. Vergelijking tussen twee gezinstoestanden.

Een pleeggezin met drie kinderen (-6 jaar) waarvan het pleegkind de ene keer het jongste en de andere keer het oudste kind is in het gezin :

1° bedrag kinderbijslag

1e kind	2.550
2e kind	4.718
3e kind	7.044 (geplaatst kind)
totaal	14.312
maandsubsidie	498 x 30 = 14.940
evenredige verdeling	14.312/3 = 4.771

2° bedrag kinderbijslag

1e kind	2.706 (geplaatst kind)
2e kind	4.718
3e kind	7.044
totaal	14.468
maandsubsidie	498 x 30 = 14.940
evenredige verdeling	14.46813 = 4.823

- 1) Het standpunt van de heer Vandeurzen steunend op de rechtstreekse afhouding van de kinderbijslag van het betrokken kind.

Het pleeggezin heeft recht op subsidie en kinderbijslagen :

- in geval 1° : 14.940 + 14.312 - 7.044 = 22.208
- in geval 2° : 14.940 + 14.468 - 2.706 = 26.702

- 2) Berekening van het bestuur volgens de reglementaire evenredige verdeling.

Het pleeggezin heeft recht op subsidie en kinderbijslagen :

- in geval 1° : 14.940 + 14.312 - 4.771 = 24.481
- in geval 2° : 14.940 + 14.468 - 4.823 = 24.585

Voor het gezin onder 1° wordt door het bestuur 24.481 + 22.208 = 2.273 minder ingehouden dan volgens het systeem van de heer Vandeurzen. Naast het voordeel bij de uitbetaling van de kinderbijslag, genieten zij ook een voordeel op het ingehouden bedrag van de uitbetaalde subsidie.

Voor het gezin in 2° wordt door het bestuur meer ingehouden, namelijk 26.702 - 24.585 = 2.117.

Indien de gezinnen onderling bekeken worden, kan men besluiten dat de regel van de evenredige verdeling tot een bijna gelijke behandeling aanleiding geeft.

vraag nr. 4**van 21 oktober 1994****van de heer E. VAN VAERENBERGH****Slachtofferhulp – Erkennung van antenneposten**

In de jongste informatiegids voor slachtoffers van misdrijven wordt door middel van een invoegblad melding gemaakt van nieuwe initiatieven voor slachtofferhulp. Om de indruk te wekken dat het gaat om erkende initiatieven wordt verwezen naar de steun van de minister. De antennepost van de dienst Slachtofferhulp Brussel in Liedekerke is daar een voorbeeld van. Andere initiatiefnemers, zoals deze van het Vlaams-Brabantse Halle, wachten al sinds 1989 tevergeefs op een erkenning. Nochtans dienen ze al sinds 1989 elke zes maanden een aanvraag tot erkenning in.

Welke is de houding van de minister tegenover de vestiging en de erkenningsaanvraag van nieuwe antenneposten ?

L4utwoord

Tot op heden stond het de erkende voorzieningen voor slachtofferhulp vrij om antenneposten op te richten. Dit betekende echter niet dat zij hiervoor een bijkomende erkenning ontvingen, noch dat zij meer subsidies ontvingen.

Op 1 april 1995 wordt echter het 'uitvoeringsbesluit van

het decreet betreffende het algemeen welzijnswerk van kracht.

In het toekomstige erkenningsbeleid zal de nodige aandacht besteed worden aan een evenwichtige spreiding van de voorzieningen. De Regionale Overleg- en Samenwerkingsinitiatieven (ROSI's) dienen hiertoe vóór 1 januari 1997 een gemotiveerd advies aan de minister te bezorgen.

Terwijl deze voorzieningen op dit ogenblik inderdaad slechts beperkt aanwezig zijn in de regio Halle-Vilvoorde, zal het erkenningsbeleid op termijn wellicht voor deze regio een inhaalbeweging tot gevolg hebben.

Het uitvoeringsbesluit voorziet tevens in een aparte programmatie voor het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, zodat het in de toekomst minder aangewezen lijkt dat voorzieningen in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad nog werkzaam zijn in de regio Halle-Vilvoorde.

Vraag nr. 6**van 27 oktober 1994****van de heer E. VAN VAERENBERGH****Nieuwe voorzieningen voor Algemeen Ambulant Welzijnswerk – Objectiviteit van ambtenaren**

In het licht van de op stapel staande harmonisering van de sector Algemeen Ambulant Welzijnswerk worden hier en daar nieuwe initiatieven uit de grond gestampt. Vermits het vaak gaat om regio's waar een zekere nood is aan algemeen ambulant welzijnswerk, kan daar weinig tegen worden ingebracht. Dat geldt bijvoorbeeld duidelijk voor de regio Halle-Vilvoorde. In deze streek worden nu echter op een draffe initiatieven ontplooid in de buurt van reeds bestaande en erkende centra.

1. Weet de minister dat deze centra worden opgericht met de uitdrukkelijke steun van ambtenaren die in het verleden verantwoordelijk waren voor de inspectie en de erkenning van de dossiers die werden ingediend door deze centra ?
2. Is deze gang van zaken aanvaardbaar ?

Antwoord

Het staat elke burger vrij om mee te werken aan de oprichting van – onder meer algemeen ambulante – welzijnsvoorzieningen. Ook voor de ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap stelt zich hier, administratief gezin, geen enkel probleem.

Indien het hier echter zou gaan, zoals het raadslid beweert, over ambtenaren die in het verleden verantwoordelijk waren voor de inspectie en de erkenning van dossiers die werden ingediend door deze centra, kunnen er op deontologisch vlak eventueel wel vragen worden gesteld.

Ik zal dit gegeven verder onderzoeken, maar ik kan nu al bevestigen dat de medewerking van een ambtenaar van de betrokken administratie aan de oprichting van een welzijnsvoorziening, op zich geen enkele invloed zal hebben op het al dan niet verlenen van de erkenning.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 1
van 19 oktober 1994
van de heer L. BARBE

Ozonvervuiling – Gezamenlijk en gecoördineerd optreden van de Vlaamse regering

Een groot deel van de afgelopen zomer was de concentratie van ozon op leefniveau sterk verhoogd. Dit veroorzaakt heel wat problemen inzake volksgezondheid. Tot nu beperkt het beleid zich tot het meten van de vervuiling en het waarschuwen van de bevolking.

Er is een beleid nodig om de ozonconcentraties te doen dalen, liefst op Europees vlak, maar de Vlaamse regering kan alvast een aanzet geven. Hiertoe zijn er inspanningen op verschillende beleidsdomeinen noodzakelijk : verkeer, ruimtelijke ordening, energie, bedrijven, enzovoort. Er is dus nood aan een gezamenlijk en gecoördineerd optreden van de betrokken ministers. Het lijkt me dan ook noodzakelijk dat de voorzitter van de Vlaamse regering hier een initiatief neemt.

1. Maakt de Vlaamse regering werk van een ozonactieplan ?
2. In welke mate wordt er tussen de verschillende kabinetten samen aan deze problematiek gewerkt ?
3. Werd dit probleem al aangekaart op de interministeriële conferentie Leefmilieu en/of op de Europese ministerraad ? Wat zijn daarvan de resultaten ?

Vraag nr. 2
van 20 oktober 1994
van de heer J. DE MOL

Wetenschappelijke en universitaire samenwerking met ontwikkelingslanden

Bij internationale samenwerking moet ook sprake zijn van wetenschappelijke samenwerking. Zo kunnen met behulp van de kennis van westerse landen, ontwikkelingslanden gebruik maken van betere technieken, en kan informatie gedeeld worden. Dit geldt ook op het gebied van duurzame ontwikkeling. Wetenschappelijke samenwerking kan de verspreiding van milieuvriendelijke technieken bevorderen.

Deze **wetenschappelijke** samenwerking is **één** van de terreinen waarop de verdragen voor duurzame ontwikkeling die Nederland sloot met Benin, Costa Rica en Bhutan worden uitgewerkt.

1. Welke wetenschappelijke samenwerking onderhoudt Vlaanderen met de landen in het zuiden ? Wat houdt deze samenwerking concreet in ?
2. Welke internationale wetenschappelijke samenwerking heeft betrekking op duurzame ontwikkeling ?
3. Welke internationale samenwerking bestaat momenteel tussen de Vlaamse universiteiten en universiteiten in het zuiden ? Wat houdt deze samenwerking concreet in ?
4. Onderhouden Vlaamse universiteiten internationale samenwerking met universiteiten in het zuiden met betrekking tot duurzame ontwikkeling ? Zo ja, wat houdt deze samenwerking in ?

Vraag nr. 5
van 27 oktober 1994
van mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE

Vlaams Impulsprogramma Energie-Technologie – Financiering onderzoek

In haar persmededeling van 12 oktober 1994 betreffende het vierjarig Vlaams Impulsprogramma Energie-Technologie, stelt de Vlaamse regering dat de financiering van sommige onderzoeksprojecten mank loopt, omdat de industriële partners in een aantal gevallen niet in staat zijn om het niet-gesubsidieerde gedeelte van het onderzoek, dat vaak wordt uitbesteed aan universiteiten of andere onderzoeksinstellingen, te betalen.

De Vlaamse regering keurde daarom een aanpassing van het programma goed waarbij, in geval van samenwerking tussen een industriële partner en een universitaire of andere onderzoeksinstelling, de aanvaarde marginale kosten van deze laatste integraal gesubsidieerd worden ten laste van het budget van het impulsprogramma.

1. Hoeveel onderzoeksprojecten werden in het kader van het VLIET opgestart vanaf 1991 tot op heden ?
2. Bij hoeveel van deze projecten bleken de industriële partners niet in staat om het niet-gesubsidieerde gedeelte van het onderzoek te betalen ?
3. Wat wordt precies bedoeld met “de aanvaarde marginale kosten” van de universitaire of andere onderzoeksinstellingen ?

Vraag nr. 6
van 28 oktober 1994
van de heer F. GHESQUIERE

Europese subsidies voor grensgebieden – Benadeling van West-Vlaanderen

Op 15 juni 1994 besloot de Europese Commissie om 35 Europese grensgebieden in de periode 1994-1999 voor 2.500 miljoen ecu steun toe te kennen en dit via het communautair initiatief Interreg II.

Naar verluidt zal de provincie West-Vlaanderen veel minder ontvangen dan bij Interreg I. De wanverhouding met andere gebieden is groot. Nu reeds verhuizen Westvlaamse bedrijven naar Henegouwen.

Hoeveel bedragen de subsidies voor de Vlaamse grens-regio's en welke minder ontwikkelde gebieden komen hiervoor in aanmerking ?

Is dit Interreg-budget definitief en is de minister bereid om de onderhandelingen over de dotatie voor West-Vlaanderen te heropenen ?

vraag nr. 7
van 28 oktober 1994
van de heer F. GHESQUIERE

Ondersteuning van Vlaamse Zeevisserij en Aquicultuur – Stand van zaken

Mag ik van de minister de resultaten vernemen van het in 1993 goedgekeurde besluit tot ondersteuning van de Vlaamse Zeevisserij en Aquicultuur ?

Welke projecten ter bevordering van het verbruik van vissoorten met overschotten of onderbevissing werden al gefinancierd ?

Wanneer wordt de zogenaamde Vlaamse Zeevisserij operationeel en welke adviezen (zullen) worden gevraagd ?

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 2
van 20 oktober 1994
van de heer J. DE MOL

Provinciale commissies voor Verkeersveiligheid – Samenstelling, taken, activiteiten

Omdat de adviesgroep voor Verkeersveiligheid op de Vlaamse Gewestwegen, als adviesorgaan van Openbare Werken, overstelpt wordt met vragen, werd besloten in elke provincie een provinciale commissie voor Verkeersveiligheid te installeren. Deze commissies werden op 1 mei operationeel.

1. Hoe werden deze commissies samengesteld ? Wie zetelt in deze commissies ?
2. Wat zijn de voornaamste taken van deze provinciale commissies ? Hoe werd de nieuwe taak van de adviesgroep voor Verkeersveiligheid op de Vlaamse Gewestwegen omschreven ?
3. Wat waren de belangrijkste activiteiten van deze commissies gedurende de eerste zes maanden van hun bestaan ? Door wie werden de commissies tijdens deze periode geconsulteerd ?

Vraag nr. 3
van 20 oktober 1994
van de heer F. DE MAN

Fluisterasfalt – Planning

Ik verneem dat fluisterasfalt nu toch een interessant

alternatief vormt en dat her en der gedeelten van de Vlaamse snelwegen met deze fluisterlaag worden bekleed.

Kan de minister mij meedelen welke delen van welke snelwegen in de komende jaren aan de beurt zijn ?

Wat zijn de geplande aanvangsdata voor de bekleding ?

Is de bevoegde administratie op de hoogte van de zware geluidsoverlast ter hoogte van de deelgemeenten Houtem, Peutie en de Vilvoordse wijk Far West ?

Werden reeds metingen uitgevoerd ? Welke conclusies trekt men daaruit ?

Vraag nr. 5
van 21 oktober 1994
van de heer A. VERLINDEN

Achtergelaten autowrakken op de A2 – Verhaal op de eigenaars

In de krant *Gazet van Antwerpen* van zaterdag 30 juli 1994, meer bepaald in de rubriek *Vlaams-Brabant*, wordt de aanbesteding voor nieuwe asfalt op de **A2-autosnelweg** tussen Holsbeek en Heverlee medegedeeld. Het artikel eindigt evenwel als volgt :

“Bij Openbare Werken merkt men op dat er de laatste maanden steeds meer autowrakken langs de autosnelweg achtergelaten worden. Dat levert een bijkomende last op, want de autowrakken zijn niets meer waard. De overheid draait op voor de sleepkosten. In de regio-posten van Bertem staan er steeds een aantal wagens op de eigenaars te wachten die meestal niet komen opdagen.”

1. Strookt dit krantebericht, voor wat het aangehaalde betreft, met de waarheid ?
2. Zo ja, welke maatregelen heeft de minister getroffen om de eigenaars van deze achtergelaten autowrakken te laten opsporen, de kosten van het wegslepen op hen te laten verhalen en eventueel een beroep op het gerecht te doen ?

Vraag nr. 6
van 21 oktober 1994
van de heer W. GOOSSENS

Zwerfvuil – Sensibiliseringscampagne

Hoeveel hebben de affiches voor het aankondigen van de campagne tegen het zwerfvuil gekost ?

Hoeveel overtredingen tegen het deponeren van zwerfvuil zijn er vastgesteld ?

Hoeveel boetes zijn er geïnd, en voor welk bedrag ?

vraag nr. 7
van 21 oktober 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Gewestweg 430 te Gent (Blaisantvest) – Verkeersveiligheid

Als gevolg van de verkeersonveilige situatie op gewest-

weg 430 te Gent (Blaisantvest) is **daar** op vrijdag 16 september een dodelijk slachtoffer gevallen. Voor fietsers en voetgangers is het een hachelijke opdracht om op een veilige manier gebruik te maken van de Blaisantvest, door het ontbreken van verkeerslichten op belangrijke kruispunten en **oversteekplaatsen**, het ontbreken van verkeersdrempels of andere snelheidsremmende obstakels. Bovendien zet de inrichting van deze gewestweg met tweemaal twee rijstroken de automobilisten aan tot snel rijden.

1. Is het **niet** wenselijk zo snel mogelijk verkeersvriendelijke maatregelen te treffen teneinde de verkeersonveiligheid op gewestweg 430 te Gent (Blaisantvest) te verhelpen ?
2. Staat de minister achter de voorstellen van de buurtbewoners om verkeerslichten en snelheidsminderende hindernissen aan te brengen op gewestweg 430 te Gent (Blaisantvest) ?
3. Waarom **wordt** er eventueel getalmd met het verhelpen van de onveilige situatie voor voetgangers en fietsers op gewestweg 430 te Gent (Blaisantvest) ?

Vraag nr. 8
van 24 oktober 1994
van de heer M. MAERTENS

Bestemming militaire domeinen Zedelgem en Lombardsijde – Stand van zaken

Op 11 juni 1993 verklaarde de federale minister van Defensie in de Senaat dat de minister nauw met hem heeft samengewerkt in een werkgroep waarin de timing voor de desaffectatie en de timing voor de toekenning van een nieuwe bestemming werden besproken. Hij verklaarde eveneens dat eind 1993 een akkoord zal worden bereikt over de bestemmingen.

Anderzijds blijkt er ook overleg te zijn geweest met de minister van Leefmilieu en Natuurbehoud over het recht op voorkoop van de domeinen, waarbij onder meer het dossier-lombardsijde samen met de minister-president werd besproken, vooraleer het overleg met de federale overheid zou worden voortgezet.

In verband met de terreinen te Lombardsijde.

1. Is het overleg, zowel binnen de Vlaamse regering als met de federale minister, reeds beëindigd ? Zo neen, waarom niet ? In welke fase bevindt dit overleg zich nu, en welke knelpunten blijven er nog over ?
2. Heeft de minister vanwege zijn collega van Leefmilieu voorstellen ontvangen in verband met de inkleuring op het gewestplan ? Zo ja, op welke datum en welke voorstellen betrof het ?
3. Wat is de afgesproken timing om de gewestplannen ter zake te wijzigen teneinde tot de aankoop te kunnen overgaan ?
4. In welke fase bevindt de wijziging van het gewestplan zich nu en welke zijn de eventuele knelpunten ?

In verband met Vloethem-veld te Zedelgem.

1. Heeft de minister vanwege zijn collega van Leefmilieu een voorstel ontvangen in verband met de inkleuring op het gewestplan ? Zo ja, op welke datum en welk voorstel betrof het ?
2. Zo neen, op welke wetenschappelijke basis wordt het terrein als natuurgebied en niet als reservaatgebied voorgesteld, gelet op het bestaande wetenschappelijke rapport van het Instituut voor Natuurbehoud, waaruit blijkt dat de indicatie "natuurgebied" een te zwakke bescherming vormt voor de grote ecologische waarde van dit gebied ?

vraag nr. 9
van 27 oktober 1994
van de heer R. VAN HOOLAND

N43 te Gent – Herinrichting

In het indicatieve drie-jarenprogramma 1995-1997 lees ik dat de N43 heringericht wordt tussen de kruispunten „De Sterre” en „Drie Sleutels” te Gent. Dit werk is gepland voor 1997, ten bedrage van 50 miljoen frank.

Is de herinrichting zowel bedoeld voor het wegverkeer, als voor het openbaar vervoer ?

Zo neen, waarom worden beide er niet geïntegreerd, op een effectieve wijze ?

Zo ja, hoe ziet de inrichting van deze 2x2 rijvaksweg er daarna uit, respectievelijk voor het wegverkeer en voor het openbaar vervoer ?

Vraag nr. 10
van 28 oktober 1994
van de heer R. VAN HOOLAND

Heuvelpoort Gent – Verkeersplein

Het kruispunt aan de Heuvelpoort te Gent is en blijft zeer gevaarlijk. De ongevallen waren er de jongste jaren talrijk.

Waarom werd er daar nog niet in een verkeersplein voorzien, vast of opgebouwd op de bestaande wegverharding, of in andere ingrepen voor een grotere veiligheid van de verschillende weggebruikers ?

Vraag nr. 12
van 28 oktober 1994
van de heer D. RAMOUDT

Kustweg Oostende-Middelkerke – Verkeersveiligheid

Op de kustweg tussen Oostende en Middelkerke gebeuren geregeld zware verkeersongevallen. Frontale aanrijdingen, meestal met fatale afloop, zijn er schering en inslag. Het 3,5 kilometer lange baanvak met twee rijrichtingen is aan de kant van de trambedding afgezet met een hoge borduursteen. Het is vooral 's nachts dat de ongevallen zich voordoen, vooral daar de rijbaan niet verlicht is en de chauffeur de boordsteen raakt en aldus de controle over zijn stuur verliest.

1. Werden er voldoende maatregelen getroffen om de

verkeersveiligheid op de kustweg tussen Oostende en Middelkerke te verbeteren ?

2. Waarom werden er geen reflectoren of andere waarschuwingstekens aangebracht teneinde aanrijdingen met de bordsteen te vermijden ?

Vraag nr. 13
van 28 oktober 1994
van de heer W. GOOSSENS

Verlichting van autosnelwegen – Kosten

Hoeveel kost, per jaar, de verlichting langs de autosnelwegen, qua elektriciteit ?

Hoeveel kost deze verlichting aan onderhoud en vervanging van de verlichtingspalen ?

Vraag nr. 14
van 28 oktober 1994
van de heer F. GHESQUIERE

Plassendalebrug te Oudenburg – Herstelling of vernieuwing

Onlangs werd het rijden over de (kleine) Plassendalebrug te Oudenbrug beperkt tot 3,5 ton. Niet alleen is deze brug aan herstelling toe, maar ook de instandhouding op lange termijn is onhoudbaar.

Naar verluidt heeft de administratie plannen om een nieuwe brug, stroomafwaarts vanaf het sas aan te leggen.

Mag ik vernemen wanneer de werkzaamheden worden aanbesteed en wanneer de werken zullen starten ?

Wat is de kostprijs van deze nieuwe brug ?

vraag nr. 15
van 28 oktober 1994
van de heer F. GHESQUIERE

Rotonde Kennedyplein te Oostende – Herstructurering

Er gaan steeds meer stemmen op om de rotonde aan het President Kennedyplein te Oostende (en eindpunt van de autostrade) te herstructureren om de veiligheid te verhogen. Er bestaat inderdaad verwarring bij menig autobestuurder en zelfs een oplettend chauffeur is dikwijls verrast met alle ellendige gevolgen van dien.

De huidige onveilige verkeersinfrastructuur en de voorrang van rechts druisen er regelrecht in tegen de stilaan veralgemeende tendens om voorrang toe te kennen aan het verkeer op de rotonde . . .

Naar verluidt ijvert de provinciale Verkeerscommissie ervoor om de huidige verkeersregeling op dit uiterst gevaarlijk punt te wijzigen.

Wordt inderdaad een studie ter zake uitgevoerd met het oog op de aanpassingswerken aan het President Kennedyplein zodat het verkeer op de rotonde zelf voorrang zal krijgen ?

Worden er hiervoor nodige kredieten uitgetrokken op de begroting 1994-1995 ?

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 3
van 20 oktober 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-medewerker – Politieke discretie

Tijdens de laatste gemeente- en provincieraadsverkiezingscampagne werd Antwerpen plots opgeschrikt door de ondertussen berucht geworden 20 m2-Hitleraffiches die tegen het Vlaams Blok gericht waren.

Deze affiches gingen uit van een vereniging die zich het Antwerps Beraad noemt. Het Antwerps Beraad verspreidde ook op grote schaal een folder die de identiteit van zijn sponsors weergaf. Onder hen Paul Muys van de nieuwsredactie van de BRTN-TV, die als journalist staat aangeduid.

De naam van de openbare omroep staat er weliswaar niet bij vermeld, maar de heer Muys is dermate in Vlaanderen als BRTN-medewerker gekend, dat zijn naam door iedereen met de openbare omroep geassocieerd wordt. Het reglement van de BRTN-journalisten bepaalt nadrukkelijk dat zij in hun persoonlijke activiteiten een zekere discretie aan de dag moeten leggen om de omroep niet in discreditie te brengen.

Is de minister van mening dat de betrokkene, die niet alleen zijn naam maar zelfs zijn beroep aan de choquerende affiche verbonden heeft, zich aan deze discretie heeft gehouden ? Welke maatregelen werden er getroffen ?

Vraag nr. 5
van 20 oktober 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-klankenarchief – CD's over de tweede wereldoorlog

Het BRTN-klankenarchief heeft 4 CD's uitgegeven met klankdocumenten over de tweede wereldoorlog. CD nr. 4 handelt over de collaboratie. De titel hiervan is : "Eigen bloed eerst". Het is duidelijk dat deze titel gekozen werd om door analogie met de alom bekende Vlaams Blok-slogan "Eigen volk eerst", verkeerdelijk de indruk te doen ontstaan dat er een verband bestaat tussen de collaboratie en deze partij, die nochtans pas 33 jaar na het einde van de tweede wereldoorlog werd opgericht. De bedoeling het Vlaams Blok schade toe te brengen staat dus vast.

Is de minister niet van mening dat de openbare omroep zich op deze wijze in het politiek debat mengt en dus zijn boekje is te buiten gegaan ? Welke maatregelen werden er getroffen ?

vraag nr. 9
van 21 oktober 1994
van de heer F. DE MAN

Vlamingen in Brussel – Discriminatie

De rechten van de Vlamingen worden nog steeds geschonden in de Brusselse OCMW-ziekenhuizen. Voldoende studies wezen uit hoe weinig personeel de zieke Vlaming in zijn eigen taal te woord staat. Precies in die zwakke situatie kan men werkelijk spreken van mensonwaardige, vernederende toestanden.

Anderzijds slaagt de Brusselse staatssecretaris Anciaux er in om die rechten in de Brusselse ziekenhuizen – via het systeem van interculturele Marokkaanse en Turkse bemiddelaars – wel te garanderen voor zieke vreemdelingen.

Ook dit wekt ergernis, omdat hier blijkbaar op korte termijn wel kan, wat voor de Vlamingen sedert 30 jaar wettelijk is vastgelegd, maar in de dagdagelijkse praktijk niet wordt toegepast,

De minister staat garant voor de gemeenschapsbelangen van de Brusselse Vlamingen, Welke stappen onderneemt de minister om de schrijnende discriminatie van de Vlamingen in vergelijking met de Franstaligen en de vreemdelingen te doen ophouden ?

Wat is de stand van zaken binnen het overlegcomite ? Quid met het intergewestelijke gesprek met de Brussels-Vlaamse excellenties ?

Welke houding neemt de minister waar bij de Brusselse hoofdstedelijke regering, meer bepaald bij de Franstalige meerderheid ?

vraag nr. 10
van 24 oktober 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

TV-Limburg in Vaeren

Blijkens de verkhuing van de minister-president in antwoord op mijn interpellatie inzake Voeren, zou er een akkoord zijn met Coditel-Luik om TV-Limburg voortaan op de kabel te zetten in Voeren,

Kan de minister mij meedelen wanneer de inhoud van dit akkoord concreet zal zijn verwezenlijkt ?

Brengt het enige kosten mee voor de Vlaamse overheid of voor TV-Limburg ?

Behelst dit akkoord ook dat de wettelijkheid wordt hersteld en de Luikse regionale zender van de kabel in Voeren verdwijnt ?

Vraag nr. 11
van 24 oktober 1994
vag de heer H. OLAERTS

Subsidiëring voor podiumkosten – Achteruitstelling Limburg

Naar verluidt zou Limburg duidelijk minder dan het

Vlaamse gemiddelde ontvangen inzake tegemoetkomingen en subsidies met betrekking tot de podiumkunsten.

Kan de minister de situatie per provincie meedelen voor de laatste drie jaren en 1995 ?

Wat heeft de minister hiertoe ondernomen ?

Vraag nr. 12
van 24 oktober 1994
van de heer H. OLAERTS

Adviesorganen sociaal-cultureel werk en kunst – Evenwichtige provinciale spreiding van de leden

Naar **verluidt** zou er een duidelijk onevenwicht zijn in de vertegenwoordiging van ingezetenen van de verschillende Vlaamse provincies, in de adviesorganen voor de sectoren sociaal-cultureel werk en kunst.

Een zeker evenwicht in de provinciale spreiding van de leden van de adviesraden zou mee bijdragen tot een verbeterde werking van deze adviesraden.

Wat heeft de minister hiertoe ondernomen ?

vraag nr. 13
van 24 oktober 1994
van de heer H. OLAERTS

Subsidies voor culturele manifestaties – Achteruitstelling Limburg

Naar verluidt zou Limburg duidelijk minder dan het Vlaamse gemiddelde ontvangen inzake tegemoetkomingen en subsidies met betrekking tot de culturele manifestaties.

Kan de minister de situatie per provincie meedelen voor de laatste drie jaren en 1995 ?

Wat heeft de minister hiertoe ondernomen ?

Vraag nr. 16
van 28 oktober 1994
van de heer H. OLAERTS

Subsidies gemeentelijke sportpromotie – Buitengewone regeling

Volgens persberichten zal BLOSO in 1995 een extra-subsidie van 27 miljoen frank besteden aan de gemeentelijke sportpromotie in het algemeen. Deze subsidie geschiedt buiten de regeling van het decreet van 1976.

De erkende sportdiensten begrijpen dit niet, te meer daar een extra-subsidie voor erkende sportfederaties wel volgens de decretale regels werd verdeeld.

Waarom wordt deze extra-subsidie voor de gemeentelijke sportpromotie niet binnen de gewone decretale regeling uitgekeerd ?

Vraag nr. 17
van 28 oktober 1994
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Erkende jeugddiensten – Geografische spreiding van de activiteiten

In 1993 waren er 63 erkende jeugddiensten. Deze dienen te voldoen aan een aantal voorwaarden zoals opgesomd in het decreet tot regeling van de erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk.

Kan de minister meedelen of er, buiten de eis dat een werking ten minste in drie provincies in het Nederlandstalig gebied dient te geschieden, nog andere vereisten zijn in verband met de geografische spreiding van de werking ?

Is het met andere woorden vereist dat meerdere activiteiten op meerdere plaatsen in eenzelfde provincie zouden plaatsvinden ?

Welke zijn de statistieken voor de 63 erkende jeugddiensten van de activiteiten die zij in de verschillende provincies in het Vlaamse land organiseren ?

Vraag nr. 18
van 28 oktober 1994
van de heer L. BARBE

Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap – Nieuw op te richten Raad voor Cultuurbeleid

Er is sprake van een nieuw op te richten Raad voor Cultuurbeleid, met eventueel subcommissies. In de teksten is er echter geen sprake van de jeudsector. Het is dan ook de vraag wat er zal gebeuren met de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap. Wordt die afgeschaft ? Wordt die herleid tot een subcommissie ? De onduidelijkheid daarover veroorzaakt uiteraard onrust.

1. Waarom werd de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap op geen enkele manier betrokken bij de besprekingen inzake de oprichting van een nieuwe Raad voor Cultuurbeleid ?
2. Is de minister van mening dat de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap dient geïntegreerd te worden in een nieuw op te richten raad of blijft hij zijn autonomie volledig behouden ?
3. Wat is de timing inzake de nieuw op te richten raad ?

Vraag nr. 19
van 28 oktober 1994
van de heer F. VERMEIREN

Gemeentelijke subsidies aan culturele verenigingen – Objectieve toekenning

In het kader van de subsidiëring van plaatselijke verenigingen actief in diverse cultuurdomeinen, lijkt het vrij logisch dat de gemeentebesturen zich vooraf vergewissen van de werkelijke uitstraling van deze verenigingen.

Dit kan ons inziens het best concreet worden getoetst aan de hand van hun ledenbestand. Het zou dus vrij normaal zijn indien de gemeenten, vooraleer tot subsidiëring over te gaan van de geïnteresseerde verenigingen, een gedetailleerde ledenlijst zouden kunnen inkijken, waarbij dan kan worden nagegaan of het niet om fictieve leden gaat of leden die in een andere gemeente wonen.

Deze controle kan desnoods worden toevertrouwd aan een ambtenaar.

Toch blijken sommige verenigingen zich te verschuilen achter de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer m.b.t. de verwerking van persoonsgegevens.

Uiteraard valt hier niets op aan te merken, doch dit betekent dat de toekenning van subsidies aan sommige culturele verenigingen op een volledig objectieve wijze, niet kan worden georganiseerd. Wegens het ontbreken van objectieve gegevens zou het gemeentebestuur bijgevolg gerechtigd zijn bepaalde verenigingen uit te sluiten van de subsidieregeling.

Kan de minister dit dilemma helpen oplossen ?

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
 BUITENLANDSE HANDEL EN
 STAATSHERVORMING

Vraag nr. 1
van 20 oktober 1994
van de heer M. MAERTENS

Gedesaffekteerde marinebasis te Lombardsijde – Beheerswerken

In het kader van het integraal kustzonebeheer zijn er momenteel besprekingen aan de gang om het natuurreservaat van de rechter IJzeroever uit te breiden met gedesaffekteerde militaire domeinen, en een aantal beheerswerken uit te voeren om het natuurherstel te realiseren en dit reservaatgebied optimaal ecologisch te laten functioneren. Naar verluidt zou ook het departement van de minister betrokken zijn in een aantal beheerswerken en daarin ook investeren vanuit de eigen begroting.

1. Welke beheerswerken worden door het departement van de minister eventueel uitgevoerd in dit verband ?
2. Welke is de vooropgestelde timing ervan ?
3. Welke is de raming van de kosten en op welke begrotingsposten wordt dat ingeschreven ?
4. Wanneer werd ter zake met de andere departementen overleg gepleegd, en wat waren de knelpunten ?
5. Welke mogelijke bestemmingen worden gegeven aan het dok en aan de verlaten gebouwen ?

vraag nr. 3
van 27 oktober 1994
van de heer W. VERREYCKEN

Vlaanderen in het buitenland – WK-voetbal Orlando

Tijdens zijn uiteenzetting in de Vlaamse Raad op 27 september 1994, zegde de minister-president onder meer : “De beleidslijnen die in de vorige begroting tot uiting kwamen worden doorgezet en zelfs nog versterkt.. . Het beleid om Vlaanderen in het buitenland te vertegenwoordigen en buitenlandse investeringen naar Vlaanderen aan te trekken, krijgt een nieuwe impuls.”

Deze uitspraak is verbazingwekkend na lezing van het tijdschrift Anderzijds, mededelingenblad van de Waalse executieve, waarin gezegd werd dat tijdens het wereldkampioenschap voetbal 1994, in de Belgische vitrine van het Orlando Sheraton, hoofdzakelijk Waalse en Brusselse ondernemingen werden voorgesteld. “Bij dit initiatief van de BDBH ontbrak het Vlaamse Gewest.” schreef Anderzijds.

Mijn vraag aan minister Urbain om over deze eigenaardige uitspraak meer informatie te krijgen leverde het opstellende antwoord op : “De VDBH heeft het niet opportuun geacht financiële bijdragen te verlenen aan de Vlaamse bedrijven in het kader van deze actie, in tegenstelling tot AWEX en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest die wel financieel hun deelnemende bedrijven steunden. Na een eerste algemene mailing hadden 35 Vlaamse bedrijven principiële interesse voor deelneming aan de Belgian Trade Space getoond. In totaal stelden 56 firma's hun produkten of diensten voor, 22 Waalse, 27 Brusselse en 7 Vlaamse bedrijven.”

De houding van de VDBH lijkt mij volledig tegenstrijdig met de uitspraken van de minister-president op 27 september.

1. Graag vernam ik dan ook welke waarde de hoerauitspraken van beleidsverantwoordelijken hebben, wanneer de structuren zelfstandig een volledig andere houding aannemen ?
2. Hoe zal in de toekomst kunnen vermeden worden dat Vlaanderen op een dergelijke beschamende wijze steken laat vallen, die alvast de tewerkstelling niet bevorderen ?

vraag nr. 4
van 27 oktober 1994
van de heer M. DIDDEN

Bescherming van monumenten en landschappen – Criteria en procedure, stand van zaken

Door eigenaars van beschermde monumenten wordt geregeld de vraag gesteld op welke criteria men zich baseert om een aantal gebouwen en eigendommen te

beschermen. Zo is er het concreet geval waarbij in bescherming werd voorzien van alle mijngebouwen in Limburg waaraan een eervol bezoek werd gebracht door de bevoegde minister. Gebouwen waaraan zulk bezoek helaas niet ten goede is gekomen blijken niet beschermd te zijn.

Welke criteria worden aan de dag gelegd om tot bescherming over te gaan ? Via welke procedure komt deze bescherming tot stand ?

Hoeveel gebouwen en eigendommen werden er sedert het aantreden van de huidige Vlaamse regering beschermd ?

Welke kredieten werden er sedert het aantreden van de huidige regering aangewend voor de instandhouding van beschermde monumenten en landschappen ?

Vraag nr. 5
van 28 oktober 1994
van de heer F. GHESQUIERE

Luchthaven van Oostende – Werken naar aanleiding van de inwerkingtreding van de Schengenovereenkomst

Ten gevolge van het operationeel worden van de zogenaamde Schengenakkoorden eind 1994, worden alle burgers uit Duitsland, Frankrijk en de Benelux op vluchten tussen die landen niet meer onderworpen aan de grenscontrole.

Hiervoor moesten alle regionale luchthavens worden aangepast. Een vlot verkeer van passagiers, al dan niet onderworpen aan het Schengenakkoord, moet mogelijk zijn.

Hoever staat het met de werken aan de luchthaven te Oostende en wordt ook rekening gehouden met mogelijke uitbreiding naar andere landen die zullen toetreden ?

Welke is de kostprijs van de werken ?

Vraag nr. 6
van 28 oktober 1994
van de heer F. GHESQUIERE

Stichting Vlaams Erfgoed – Bestemming Fort Napoleon te Oostende

Mag ik van de minister vernemen wanneer de aangekondigde “Stichting Vlaams Erfgoed” operationeel wordt ?

Wat is de opdracht van deze nieuwe instelling en hoe gebeurt de financiering ervan ?

Is het juist dat ook het Fort Napoleon op de lijst staat van de te restaureren monumenten ?

Kan ook onderzocht worden of aan de omgeving eveneens een toeristisch-culturele bestemming kan worden gegeven (bv. de Hundiusbatterij en andere duinen uit beide wereldoorlogen) ?

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIEN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 5
van 27 oktober 1994
van de heer A. SCHELLENS

Opvangmogelijkheden voor bejaarden – Arrondissement Leuven

Het aandeel van ouderen in onze bevolking groeit. Dit fenomeen van vergrijzing is een belangrijk gegeven voor het toekomstig ouderenbeleid.

1. Hoeveel bejaarden zijn er in het arrondissement Leuven ?
2. Hoeveel voorzieningen bestaan er momenteel inzake opvang van bejaarden, met name :
 - a) hoeveel rusthuizen met het aantal woongelegenheden ;
 - b) hoeveel service-flats met het aantal woongelegenheden ?
3. Welke bijkomende voorzieningen voor bejaarden worden gepland of zijn in realisatie en hoeveel bijkomende wooneenheden zal dit opleveren ?
4. Welke van deze bijkomende voorzieningen zullen met subsidies worden gerealiseerd ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
149	29.09.1994	P. Van Grembergen	<i>Woordenboek van de Vlaamse dialecten – Continuering</i>	125
1	0	19.10.1994 L. Barbé	<i>Ozonvervuiling – Gezamenlijk en gecoördineerd optreden van de Vlaamse regering</i>	138
2	0	20.10.1994 J. De Mol	<i>Wetenschappelijke en universitaire samenwerking met ontwikkelingslanden</i>	138
4	24.10.1994	H. Olaerts	<i>Limburgse aannemers in Luik geweerd</i>	125
5	0	27.10.1994 L. Nelis-Van Liedekerke	<i>Vlaams Impulsprogramma Energie-Technologie – Financiering onderzoek</i>	138
6	0	28.10.1994 F. Ghesquière	<i>Europese subsidies voor grensgebieden – Benadeling van West-Vlaanderen</i>	138
7	0	28.10.1994 F. Ghesquière	<i>Ondersteuning van Vlaamse Zeevisserij en Aquicultuur – Stand van zaken</i>	139
8	28.10.1994	P. Van Grembergen	<i>Arbeidsgeneeskunde – Dubbelvoogdij</i>	125
N. DE BATSELIER, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting				
299	17.10.1994	M. Maertens	<i>Natuurgebieden en bossen van de Vlaamse Gemeenschap – Gebruik van chemische bestrijdingsmiddelen</i>	126
3	20.10.1994	M. Maertens	<i>Natuurgebied Doornpanne te Koksijde – Beheersplan</i>	126
4	20.10.1994	M. Maertens	<i>Natuurgebieden en bossen – Aankoop door het Vlaamse Gewest</i>	126
5	21.10.1994	L. Steenwegen	<i>Klein gevaarlijk afval – Verwerking</i>	101
6	24.10.1994	M. Maertens	<i>Aankoop militaire domeinen Zedelgem en Lombardsijde – Stand van zaken</i>	101
7	27.10.1994	L. Barbé	<i>Europees voorstel van richtlijn inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging – Definitie van bestaande installatie</i>	102
8	27.10.1994	L. Barbé	<i>Leefmilieu – Bevoegdheidsverdeling tussen federale overheid en gewesten</i>	103
9	27.10.1994	L. barbé	<i>Bestrijding van mad cows disease – Toepassing in de Europese bepalingen</i>	103
10	27.10.1994	J. De Mol	<i>Actieprogramma's Agenda 21 – Milieuverantwoord beheer van gevaarlijke stoffen</i>	104
11	27.10.1994	J. De Mol	<i>Actieprogramma's Agenda 21 – Uitvoering van hoofdstuk zes</i>	105

12	28.10.1994	J. Vandennen	<i>Mijnwerkersleningen – Vrijstelling van terugbetaling van genoten rentevermindering</i>	105
13	03.11.1994	X. Bnisseret	<i>Benzinestation in Ekeren – Veiligheids- en gezondheidsmaatregelen</i>	106
14	03. 11. 1994	R. Van Hooland	<i>Klasse I -inrichtingen – Problemen bij herlokalisatie</i>	106
15	04.11.1994	S. De Clerck	<i>Vlarem II – Geluidsstudies</i>	107
23	16.11.1994	H. Olaerts	<i>Overstromingen aan de Limburgse Maaskant – Afhandeling van de dossiers</i>	108
24	17. 11. 1994	H. Van Dienderen	<i>Geluidshinder – Overschrijding van de toegelaten maxima</i>	108

T. KELCHTERMANS, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

338	02.08.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Ontwerp van ruimtelijk structuurplan – Implicaties voor de gemeenten van Vlaams-Brabant</i>	127	
372	17.10.1994	G. Annemans	<i>Tijdschrift „De Wegen werken ” – Redactie en produktie door Slan-gen en Partners</i>	128	
2	o	20.10.1994	J. De Mol	<i>Provinciale commissies voor Verkeersveiligheid – Samenstelling, ta-ken, activiteiten</i>	139
3	o	20.10.1994	F. De Man	<i>Fluisterasfalt – Planning</i>	139
5	o	21.10.1994	A. Verlinden	<i>Achtergelaten autowrakken op de A2 – Verhaal op de eigenaars</i>	139
6	o	21.10.1994	W. Goossens	<i>Zwerfvuil – Sensibiliseringscampagne</i>	139
7	o	21.10.1994	P. Van Grembergen	<i>Gewestweg 430 te Gent (Blaisantvest) – Verkeersveiligheid</i>	139
8	o	24.10.1994	M. Maertens	<i>Bestemming militaire domeinen Zedelgem en Lombardsijde – Stand van zaken</i>	140
9	o	27.10.1994	R. Van Hooland	<i>N43 te Gent – Herinrichting</i>	140
10	o	28.10.1994	R. Van Hooland	<i>Heuvelpoort Gent – Verkeersplein</i>	140
12	o	28.10.1994	D. Ramoudt	<i>Kustweg Oostende-Middelkerke – Verkeersveiligheid</i>	140
13	o	28.10.1994	W. Goossens	<i>Verlichting van autosnelwegen – Kosten</i>	141
14	o	28.10.1994	F. Ghesquière	<i>Plassendalebrug te Oudenburg – Herstelling of vernieuwing</i>	141
15	o	28.10.1994	F. Ghesquière	<i>Rotonde Kennedyplein te Oostende – Herstructurering</i>	141
17		03.11.1994	M. Olivier	<i>Agenda schepencollege – Toezending aan OCMW-voorzitter : tijd-stip, adres</i>	108
39		09.11.1994	J. Vandennen	<i>Uitvoerende gemeentebedienden – Belgisch staatsburgerschap</i>	109
45		18.11.1994	V. Dua	<i>Gewestplan Roeselare-Tielt – Herziening</i>	110

H. WECKX, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

204	29.09.1994	P. Van Grembergen	<i>Woordenboek van de Vlaamse Dialecten – Subsidiëring</i>	129
207	03.10.1994	M. Olivier	<i>Woordenboek van de Vlaamse Dialecten – Verdere subsidiëring</i>	129
209	14.10.1994	P. Van Grembergen	<i>Kunstpatrimonium – Geroofde kunstwerken – Stand van zaken</i>	130

3	0	20.10.1994	F. Van den Eyn - BRTN.-medewerker - Politieke discretie <i>de</i>	141
4		20.10.1994	P. Van den Eyn - Special Olympics - Beperkt gebruik van <i>de</i> Nederlandse taal <i>de</i>	131
5	0	20.10.1994	F. Van den Eyn - BRTN-klankenarchief - CD's over de twee wereldoorlog <i>de</i>	141
6		20.10.1994	J. De Mol Woordenboek van de Vlaamse Dialecten - Financiering	131
7		20.10.1994	L. Ven N&MIW-II - BRTN-nieuwsdienst - Gebruik van het woord „incident” huysen	132
8		20.10.1994	F. van den Eyn BRTN - Journalistieke deontologie - Naleving reglement <i>dt</i>	132
9	0	21.10.1994	F. De Man Vlambtgen in Brussel - Discriminatie	142
10	0	24.10.1994	L. Van Nieuwen - TV-Limburg in Voeren huysen	142
11	0	24.10.1994	H. Olaerts Substiering voor podiumkunsten - Achteruitstelling Limburg	142
12	0	24.10.1994	H. Olaerts Adviesorganen sociaal-cultureel werk en kunst - Evenwichtige provinciale spreiding van de leden	142
13	0	24.10.1994	H. Olaerts Subsidies voor culturele manifestaties - Achteruitstelling Limburg	142
14		27.10.1994	J. De Bremaeker Woordenboek van de Vlaamse Dialecten - Financiering	111
15		28.10.1994	H. olaerts Sportreglementering en -subsidiering - Coördinatie tussen gemeenschappen	132
16	0	28.10.1994	H. Olaerts Subsidies gemeentelijke sportpromotie - Buitengewone regeling	142
17	0	28.10.1994	E. Van Vaerenbergh Erkende jeugdinstellingen - Geografische spreiding van de activiteiten	143
18	0	28.10.1994	L. Barbé Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap - Nieuw op te richten Raad voor Cultuurbeleid	143
19	0	28.10.1994	F. Vermeiren Gemeentelijke subsidies aan culturele verenigingen - Objectieve toekenning	143
21		04.11.1994	H. Olaerts EK-voetbal - Vlaamse steun	111

L. VAN DEN BOSSCHE, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

4		21.10.1994	L. Van Nieuwen - Vlaams schoolje in Komen - Uitbreiding huysen	111
5		27.10.1994	G. Annemans Recht op studietoelage voor vreemdelingen - Opgave van gezinsamenstelling	112
6		27.10.1994	A. Denys Salarisschalen Vlaamse hogescholen - Salarisschaal werkleider	112
7		27.10.1994	L. Barbé Openbaarheid bestuursdocumenten - Vrije toegang tot milieu-informatie	113
8		27.10.1994	H. Brouns Uitbetaling van invaliditeitsuitkeringen aan mensen uit het onderwijs - Problemen na bevoegdhetioverdracht naar de gemeenschappen	114
9		27.10.1994	M. Didden Departement Onderwijs - Aanstelling van bestuurssecretarissen. Rangschikking na vergelijkend examen	115
10		28.10.1994	R. Van Hooland Onderwijs voor hoogbegaafde kinderen - Voorzieningen	115

11	28.10.1994	F. Ghesquière	<i>Fusie visserijscholen – Stand van zaken</i>	115
12	28.10.1994	J. Tavernier	<i>Europacollege te Brugge – Geen beurzensysteem voor Vlaamse studenten</i>	116
13	03.11.1994	H. Marsoul	<i>Ziekenhuisscholen – Administratieve omkadering</i>	116
14	03.11.1994	H. Marsoul	<i>Ziekenhuisscholen – Lesurenpakket</i>	117
15	03.11.1994	H. Marsoul	<i>Ziekenhuisscholen – Discriminatie mentaal gehandicapten voor type 5</i>	117
16	04.11.1994	S. De Clerck	<i>Gemeenschapsonderwijs – Controlebevoegdheid en procedure bij afwezigheid wegens ziekte en wegens arbeidsongeval</i>	118
17	04.11.1994	L. Standaert	<i>Middelbare scholen – Wachtlijsten</i>	118
18	04. 11. 1994	L. Standaert	<i>Lokale raden - Gecoöpteerde leden uit de pedagogische colleges. Bevoegdheden inzake personeelsbeleid</i>	119
19	04. 11. 1994	L. Standaert	<i>Onderwijs – Evaluatie personeel</i>	120
20	14.11.1994	J. De Mol	<i>Vertaling actieprogramma's Agenda 21 – Middelen, besteding, bestemming</i>	121

J. SAUWENS, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

139	24.08.1994	F. Vermeiren	<i>Aanleg metrolijn HST-station Brussel-Zuid naar Zaventem – Overleg met federale regering of Brusselse Gewest</i>	133
145	15.09.1994	P. Van Grembergen	<i>De Lijn – Informatiekantoren</i>	133
147	23.09.1994	H. Van Dienderen	<i>Bescherming anti-tankgrachtgebied – Reservatie voor duwvaartkanaal of spoorlijn</i>	134
149	29.09.1994	L. Steenwegen	<i>Toelagen aan verenigingen voor verwerving en bescherming van monumenten en landschappen – Criteria</i>	135
153	13.10.1994	G. Annemans	<i>Luchtverkeer – Veiligheid boven Brussel</i>	135
155	13.10.1994	M. Maertens	<i>Luchtverkeer Ostend-Airport – Veiligheidsaspecten</i>	135
1	o 20.10.1994	M. Maertens	<i>Gedesaffekteerde marinebasis te Lombardsijde – Beheerswerken</i>	143
2	24.10.1994	H. Van Dienderen	<i>Autobussen op aardgas – Toekomstmogelijkheden</i>	121
3	o 27.10.1994	w. Verreycken	<i>Vlaanderen in het buitenland – WK-voetbal Orlando</i>	144
4	o 27.10.1994	M. Didden	<i>Bescherming van monumenten en landschappen – Criteria en procedure, stand van zaken</i>	144
5	o 28.10.1994	F. Ghesquière	<i>Luchthaven van Oostende – Werken naar aanleiding van de inwerkingtreding van de Schengenovereenkomst</i>	144
6	o 28.10.1994	F. Ghesquière	<i>Stichting Vlaams Erfgoed – Bestemming Fort Napoleon te Oostende</i>	144

0 onbeantwoord

A gecoördineerd antwoord

L. DETIEGE, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

1	27.10.1994	H. Brouns	<i>Zinkfabrieken van Balen-Lommel-Overpelt – Arsenicumvervuiling</i>	121
2	28.10.1994	L. Nelis-Van Liedekerke	<i>VDAB-opleiding schilder-behanger – Gegevens</i>	123
3	2X10.1994	P. Van Grember- gen	<i>Arbeidsgeneeskunde – Dubbelvoogdij</i>	123

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

1	19.10.1994		<i>Kinderbijslag geplaatste kinderen Mogelijke ongelijkheid</i>	136
3	20.10.1994	M. Maertens	<i>Gedesaffekteerde militaire domeinen te Zedelgem en te Lombardsijde – Budgettaire bezwaren tegen de geplande aankoop</i>	124
4	21.10.1994	E. Van Vaeren-bergh	<i>Slachtofferhulp – Erkenning van antenneposten</i>	137
5	0 27.10.1994	A.	<i>Opvangmogelijkheden voor bejaarden – Arrondissement Leuven</i>	145
6	27.10.1994	E. Van Vaeren-	<i>Nieuwe voorzieningen voor Algemeen Ambulant Welzijnswerk – Objectiviteit van ambtenaren</i>	137